

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THERE AROSE SUCH A CLATTER

...TALES FROM THE NAUGHTY LIST

C.M. NASCOSTA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THERE AROSE SUCH A CLATTER
...TALES FROM THE NAUGHTY LIST

C.M. NASCOSTA

C.M. Nascosta

Öyle Bir Gürültü Çıktı ki

Yaramazlar Listesinden Öyküler

İlk olarak Meduas Editoriale 2021 tarafından

yayınlanmıştır Copyright © 2021 by C.M. Nascosta

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine göndermek veya izin almadan başka herhangi bir yolla dağıtmak.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Birinci baskı

Niuniente tarafından illüstrasyon - iç mekan illüstrasyonu

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını [reedsy .com](https://reedsy.com) adresinde bulabilirsiniz*

İçindekiler

Önsöz

1. Noel Baba'nın Atölyesi, ya da: İyi Bir Kızın Ağıtı
2. The Sub, or: Krampus Eşiyle Buluşuyor
3. Groß vom Krampus, ya da: Sevgili Kalpler, Bunun Bir Ceza Olduğunu Hatırlatmak
4. Gece Yarısı Vuruşu, ya da: İyi Huylu Bir Ev Sahibi
5. Mele Kalikimaka, ya da: Tatil
6. İyi Bir Kızın Zaferi, ya da: Herkese İyi Geceler

Yazar Hakkında

Ayrıca C.M. Nascosta tarafından

Önsöz

Yazarın Notu:

Dikkat edin, sevgili kalpler!

Kısa Krampus hikâyelerinden oluşan bu beşli, Cambric Creek'in dünyasından çok farklı.

Lütfen aşağıda listelenen içerik uyarılarını dikkate alın ve kendiniz için ne gerekiyorsa yapın.

There Arose Such a Clatter**, Krampus'un Yaramazlar Listesi'nden ısırtık büyüklüğünde kavurucu sıcak hikayelerden oluşan kısa bir antolojidir. **CW'ler şunları içerir: şüpheli rıza, zorla cezalandırma, şaplaklar, ceza olarak seks, seks işçiliği, zorla orgazm, insan/insan olmayan ilişkiler ve fevkalade uzun bir dil. Bu antoloji son derece cinsel içerikli canavar/insan ilişkilerini içermektedir ve sadece olgun izleyiciler için hazırlanmıştır.

Boynuzlu ceza lordumuz zorla şaplak atmayı ve şüpheli rızayı yüceltiyor olsa da, lütfen yazarınızın bunu yapmadığını bilin. Tutumlar ve

Karakterlerin görüşlerinin klavyenin diğer tarafındaki kişi tarafından benimsenmesi gerekmez.

*Evinizde güvensiz bir durumdaysanız, Ulusal Aile İçi Şiddet Destek ağı
7/24/365 gizli destek sunar
800.799.SAFE (7233)*

Noel Baba'nın Atölyesi, ya da: İyi Bir Kızın Ağıtı

Tnsanın akşamlarını düzenli olarak Noel Baba'nın Atölyesi'nde geçirmesi, dibe vurduğunun oldukça iyi bir göstergesiydi. Otoyolun hemen dışında, az ışıklandırılmış bir yol boyunca uzanan ve yetişkinlere yönelik oyuncak mağazaları ve yirmi dört saat açık yağlı kaşıklarla çevrili bu keyifsiz dış görünüş, içerideki sefahat hakkında yalnızca küçük bir ipucu veriyordu. Birinin arabasıyla otoparkta görülmesi, kişinin çok da gizli olmayan ahlaksızlığının bir reklamı, tercihlerinizin ve eğilimlerinizin kibar bir toplulukta tartışılacak bir şey olmadığının bir işaretiydi. Evet, Atölye'nin düzenli bir müşterisi olmak Altta.

Öte yandan, orada çalışmak: birinin kazmaya başladığına dair bir işaret.

Krampus, dar çalışan otoparkında elflere ait cılız arabaların sayısının Noel Baba'nın *gerçek* atölyesinde bulunabileceklerden daha fazla olduğunu düşündü

Alaycı bir tavırla, çamurda ilerliyordu. Bu durum, özellikle de tatil henüz yeni geçmişken, işlerin ne durumda olduğunun üzücü bir kanıtı gibiydi. Sonuçların gözden geçirilmesi ve gelecek yılın atölye ihtiyaçlarının tahmin edilmesi gerektiği düşünülebilirdi, ancak gerçekler karşısında hayal kırıklığına uğramak olasıydı. Bir zamanlar, sezon sonrası dönem makine bakımı ve yükseltmeleri, ileri eğitim kursları, çalışma alanlarını yenileyen yetenekli marangozlar ve tüm obur tüketim döngüsünün yeniden başlayacağı ikinci mali çeyrek başlamadan önce yeniden değerlendirilen personel ihtiyaçları anlamına gelirdi. Ama şimdi ... şimdi işler farklıydı.

Geç dönem kapitalizmi sonunda Christmastown'a ulaşmıştı. Bir zamanların gelişen oyuncak fabrikaları artık her hafta yüzlerce traktör römorkunun boşaltıldığı, ucuz elektronik ve yumuşak ürünlerin denizaşırı ülkelere gönderildiği ve depolarda depolandığı, tarayıcılar ve savunulamaz saatlik toplama hedefleriyle donanmış vasıfsız, düşük ücretli elfler tarafından tasnif edildiği tamamlama merkezleriydi. Usta zanaatkârlar Christmastown'ın manzarasından kaybolmuş, eski sendikalı nesil Boca'ya çekilmiş ve onların yerine yeni neslin sipariş karşılama merkezi hedeflerine ulaşmasına yardımcı olacak el pisuvarları ve malları bir depodan diğerine taşımak için umutsuzca ihtiyaç duyulan kamyon şoförleri gelmişti. Daha bir hafta önce on sekiz tekerlekli aracının kabininde bir yetinin sakso çekişini izlemiş, buruşuk, kürk renkli yüzü Atölye'nin otoparkının karşısındaki lokantanın eski aşçısı olarak tanımıştı. *En azından bazı insanlar dünyada yükseliyor.*

Olayların bu şekilde gelişmesi şaşırtıcı değildi. *Noel Baba'dan* hediye etiketi taşıyan ürünlerin yarısından fazlasının dış kaynaklı elektronik ürünler olması nedeniyle, eksik istihdam edilen elfler ve diğer Noel Baba yardımcılarının oluşan bir boşluk, kelimenin tam anlamıyla soğukta kalmıştı. *Zor iş.* Bir söylenti vardı

Ön ofisin *Atölye*'de çalışmak isteyen atölye çalışanlarının sayısındaki artıştan memnun olmadığı kulaktan kulağa dolaşıyordu, ancak büyük adam çalışanlarının boş zamanlarını kırmızı ve yeşil g-stringlerle kalçalarını döndürerek ve striptiz kulübünün sığ pistinde yer kapma yarışına girerek geçirmelerini istemiyorsa daha iyi bir yan haklar paketi sunmalıydı. İş iştir, özellikle de bu ekonomide. *Boktan* bir durum, diye düşündü yine. Zor bir yıl olmuştu ve zor zamanlar herkes için zordu.

Yaz ortalarında *Atölye*'de vardiya almaya başlamıştı, Aralık ayına kadar ziyaret edeceği evler ve cezalandıracağı zalimlerle dolu bir programla, dosyalayacağı arka arkaya masraf raporlarıyla dolu bir ayla ve gelecek aylar boyunca tok bir karın vaadiyle işinin başına döneceği beklentisiyle ... ama işler pek de planladığı gibi gitmemişti. Tatil bu yıl farklıydı. İnsanların kalpleri ağırdı ve kutlamaları küçüktü. Aileler ayrılmıştı ve sonuç olarak, Noel dilekleri intikam ve öç almaya dayanmıyordu, bu da kendi talihsiz talihinin tersine dönmesine ve gelecek yıl işlerin düzeleceğine dair hiçbir söz vermemesine yol açtı. Tek bildiği, diye düşündü Krampus yorgun bir şekilde, sepetinin ağırlığından sırtı ağrıyordu, bu noktada boşuna taşınıyordu ve zindan odalarından birindeki yükseltilmiş, siyah tahtta bir vardiyadan sonra, patronlar kucağında zıplayıp çılgılık attıkça siki düzenli olarak sürtünse de, tahtın minderli koltuğu o akşam hoş karşılanacaktı.

Noel Baba'nın *Atölyesi*'nin giriş katı, Noel Baba makinesinden çıkan elfler ve diğer mevsimlik atıklarla dolu, sıradan bir striptiz mekanıydı. Noel ve Yeni Yıl tatili arasındaki hafta, tatilin sahte dindarlığı geride kaldığı için insanlar ailelerinden uzaklaşmak istediklerinden yoğun geçirdi. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, o gece müşteri otoparkında önceki iki haftada olduğundan daha fazla araba vardı. Gürültü

Tiz ve sarhoş kahkahalar ona kadınlar gecesi olduğunu söylüyordu ve kulübün ana salonuna hızlıca bir göz attığında, ren geyiği bakıcılarından birinin, kenara çekilmiş g-stringi banknotlarla dolu, çığlık atan bir grup banliyö sakininin yüzüne küçük şişman sikini salladığını gördü. Büyük adamın bu konudaki hisleri ne olursa olsun, dolarlar için varlıklarını sarsmak geçimini sağlamanın dürüst bir yoluydu ve yerine getirme merkezinden çok daha kazançlıydı.

Hafta sonu geceleri ana katta toplanan kalabalıklar, çıplaklığın ve kendilerine gösteri yapılmasının ucuz heyecanı için orada bulunan, arada sırada bir atölye elfinin yarı kalkık sikini dudaklarının arasında tutarken fotoğrafının çekilmesini isteyen ve istenen fotoğraf elde edilir edilmez siki bırakan sıradan insanlardı. Yoğun bir Cumartesi günü bir ya da iki girişimci elfin ağızdan ağza dolaşarak para topladığını ve gittikçe sertleştiklerini, konser veren konuklardan birini işlerini bitirmesi için ikna etmeye çalıştıklarını ya da oral yetenekli akranlarından biri tarafından emilmek için sahne arkasından bir avuç dolusu aldıklarını izlemişti. Sadece ara sıra striptiz kulübünün müşterileri kucak dansından fazlasını isteyecek kadar cüretkâr olabiliyordu; bu trajik bir kayıptı, çünkü bir arabanın tamponundaki kromu kolaylıkla ememeyen bir atölye elfiyle hiç karşılaşmamıştı, ama birbirlerine yapmadıkları sürece yukarıda becerilerini gösterme şansını nadiren buluyorlardı.

Sapkınların toplandığı *yer alt kattı*.

Atölye'nin zindanı her türden fetiş odalarına sahipti; gözetleme delikleri ve zafer delikleri, drenajlı kiremitli tezgahlar ve her türden aksesuar. Zindanın yasak zevklerini arayan müşteriler, kıkırdayan bekârlığa veda partilerinden ve üst katta toplanan azgın iş adamlarından farklı bir türdü. Yasadışı seks, cezalandırma ve aşağılama, günlük hayatlarında bastıramadıkları arzular - işte *bu* yüzden

Alt kattaki müşteriler geldi. O kadar düzenli geliyorlardı ki, kısa süre içinde Atölyeyi tekrar tekrar ziyaret etmek için ailelerinden ve sorumluluklarından kaçıyorlardı; Noel'in kabusları tarafından dövölmek ve cezalandırılmak için ve o - o da mecburen oradaydı.

Ne de olsa zor bir yıl olmuştu.

Belsnickel sonunda kırmızı boyalı odaya girdiğinde tahtta oturuyordu. Çılgınca kıkırdayan, elleri içine soktuğı çığlık atan genç adamın etli kalçalarına saplanan küçük Noel öcüsü, şimdi üzerinde gezinen karanlık şekli hiç fark etmedi.

Krampus iç çekerek başka görevler de alabileceğini düşündü: bir Aziz Andrew Haçı, yastıklı bir sıra, duvarlarda bağı kırbaçlar için bağlantılar ... ama istediğı yastıklı bir tahttı, ayaklarını dinlendirme ve biraz enerji harcama şansıydı ve bu konunun gözden kaçmasına izin vermeye niyetli değildi. İnsanların korktuğı, yaşı ne olursa olsun kötöleri ve açgözlöleri cezalandıran oydu. Arada bir sıralamayı hatırlatması gerekiyorsa, bunu yapmaktan mutluluk duyardı.

Pençeli eller onu boynundan yakalayıp kendisini mızraklayan ağlayan horozun üzerinden sürüklediğinde genç adamın gözleri komik bir şekilde şişti. Belsnickel kısa bir an için şikâyet edecekmiş gibi göründü ama tepesinde beliren kötücöl figüre bir bakış atması fikrini değıştirmeye yetti ve hızla püsküllü minderi boşaltarak bir başka kıkırdamayla genç adamın peşine düştü.

Krampus acele etmedi. Üstü başı dağınık Belsnickel, zindanın neresinde olursa olsun bulunduğu yerden her zaman kötü bir halde ayrılırdı ve minderlerin dolgunlaştırılıp fırçalanması, tahtın etrafındaki zeminin toparlanması ve önce kendisinin yerleşmesi gerekiyordu. Dudaklarından bir inilti dököldü, tahtın eşit derecede yastıklı sırtına yaslanıp ağırlığını ayaklarından aldı.

Sonunda toynakları. Önümüzdeki haftayı burada, ayaklarını uzatıp gözlerini kapatarak geçirebilirse, her şey o kadar da kötü olmayabilirdi. . sabırsız ve ısrarcı bir şekilde boğazını temizleyen elf, tahtı zeminin geri kalanından ayıran kadife ipin başında durmuş, çoktan sıraya girmiş zindan müdavimlerine anlamlı bir işaret yapıyordu. *Başka bir gün, başka bir terli, pis dolar.*

İlk yalvaran gölge gözlü, gevşek, saman rengi saçlı, ona tanıdık gelen bir kızdı. Krampus, kaçınılmaz olanı ertelemenin bir yolu olmadığını bildiğinden, dünyadan bıkmış bir şekilde iç geçirdi. *Çalışma zamanı.* Sürünen bir gölge gibi tahta yaklaştı, birkaç adım ötede duraksadı.

"Lütfen," diye kekeledi kuru, çatlak dudaklarının arasından. "Lütfen, cezalandırılmam gerek. *Kötü* bir kız oldum." Kızın sesinde cilveli bir şey yoktu, sırtıtmıyor ya da böbürlenerek meydan okumuyordu. Kız, buradaki rolünün itaatkârlığı ve fiziksel duyumların akılsızlığı konusunda hesap verme zorunluluğunun olmamasına tamamen bağımlı olan müdavimlerden biriydi. Kız dizlerinin üzerine çöküp ellerini adamın açık bacaklarını örten kaba, siyah kürkün üzerine koyana kadar öne doğru süründüğünde kıkırdadı ve dudaklarını saygıyla kesesinin dikişine bastırmak için yavaşça kaldırdı. Ağır testisler kızın dokunuşuyla hafifçe kalktı ve adam homurdandı. Bu işin pek de umursamadığı bazı avantajları olduğu doğrudu. Ne de olsa sözlü hizmet vermeyi bilenler sadece atölye elfleri değildi. Müdavimlerin çoğu bu işi biliyordu ve bilmeyenler de kısa sürede öğrenmişti. Kızın dudakları adamın kürkle kaplı kılıfı boyunca yukarı doğru ilerlemeye başladığında, saçlarından keskin bir çekiş onu aşağıya doğru yönlendirdi.

"Acelen mi var tatlım?"

Sesi gırtlaktan gelen siyah bir törpüydü ve diz çökmüş kızın gözleri irileşti, dilini çıkarıp sarkık keseyi bir kez daha yalamadan önce başı hızla sallandı. Kız taşaklarını emip yalarken onu daha iyi yönlendirmek için bir elini saçlarında tuttu, dikkatini önce birine sonra diğerine verdi. Aleti kızın bakımları altında girişini yaptı - kılıfından parlak kırmızı ve parıltılı bir şekilde kayarak, en güneydeki komşularına gösterilen ilgiyi kıskandı ve bir kez daha iç çekerek başını tahtın dolgulu sırtına yasladı. Bir Atölye çalışanı olmak diğer işler kadar yorucuydu, ancak avantajları mutlak bir artıydı . En azından onun için öyleydi. Durumu düzeltmek için saçlarını bir kez daha sertçe çekti, kapüşonlu gözleri bir kez daha kocaman açıldı. Aleti uzunluğunun sadece yarısına kadar çekilmişti ama kız için şimdiden bir ağız dolusu olacaktı. *Ne de olsa bunun için para ödüyordu.*

"Em."

Başka bir yönlendirmeye gerek kalmadı, çünkü kız alnına doğru eğildi ve çaresiz ağzı adamın sikini yuttu. Her zaman bu kadar kolay olduğunu düşünürlerdi, diye düşündü, kızın saman rengi saçları sallanırken boynuzlu başını tahtın arkasına doğru eğerek. Atölye böyle ayakta kalıyordu, diye düşündü. Uysalca, umutsuzca ya da böbürlenerek geliyorlar, her zaman zindanın personelini yeterince memnun ederek durumu kontrol edebileceklerini düşünüyorlardı. Kız emerken taşaklarına masaj *yapmak* için bir elini kaldırdı, bu onu memnun etti ve tekrar homurdandı. Yakında öğrenecekti ama bu takdir edilecek bir dokunuştı.

Elbette, onu alabildiği kadar derinden alıyordu, ama çok geçmeden bu yeterli olmadı. Ne de olsa *aktif* bir katılımcı olmaktan çok hoşlanıyordu. Pençeli elleri kızın başını kavradı ve kızın paniğe kapıldığı anı hissetti, çılginca bir nefes alış veriş sadece onun zevkini besledi. Kızın

Kolları dönüyor, sonunda kontrolün hiç de onda olmadığını, bunun gerçekten de bir ceza *olduğunu* anlıyordu. Yukarı doğru iterek inledi, sonunda kadının tıka basa dolu boğazı sikini emip titrerken uygun miktarda uyarım buldu. Onu bu şekilde saatlerce mutlu bir şekilde becerebilirdi, en az çabayı harcayarak, boğazına boşalana kadar öğürme kasılmalarının tadını çıkararak, onu tekrar tekrar ateşle doldurarak. Belki de tam olarak bunu yapacaktı, diye düşündü. Ancak o zaman onu geri çekecek, kaldırıp amcığını önce salyalarla kaplı sikinin üzerine bırakacak, sonra tüm süreci yeniden başlatacak, zevkinin peşinden koşacak ve ona ne dilediğine dikkat etmesi gerektiğini öğretecekti.

Kız doğru düzgün nefes alamayıp çırpınmaya başladığında, "Bunun bir yararı olmayacak," diye kıkırdadı. Ciğerleri bu noktada muhtemelen yanıyordu, boğazı onun ateşli kırmızı çubuğuyla çok fazla dolmuştu, ciğerleri çok ihtiyaç duyulan oksijenden mahrumdu ve yanma sadece boşaldığı zaman yoğunlaşacaktı. "Cezalandırılmak istediğini sanıyordum?" Kolları çırpınarak bacaklarını itmeye çalışırken güldü, bu sadece itişlerinin hızını artıran ve yaklaşan doruk noktasını kovalayan bir eylemdi. Günün ilk dökülüştü her zaman en zevkli, en uzun ve en sıcak, en büyük yükü ve ulaşması en hızlı olanıydı ve ağır topları kendilerini boşaltmak için istekli bir şekilde kasılmaya başlamıştı. "Merak etme tatlım, bundan sonra daha çok var."

Serbest kalışının ilk pompasında zevkle inledi, siki kızın boğazında ritmik bir şekilde kasıldı, çığlık atmaya çalışırken onu ateşten iplerle doldurdu. Kızın elleri adamın kürkle kaplı kalçalarını tırmalıyor, kendini boş yere uzaklaştırmaya çalışıyordu. Kızın boğuk çığlıklarıyla çırpınan boğazı, adamın sikini daha da tahrik ederek patladı ve Krampus mutlu bir şekilde içini çekerek sıradaki diğer yalvaranların onu izlediğini umdu.

önünde diz çökmeye ve aynı şekilde sikine tapınmaya hazırды, böylece kalkmasına gerek kalmayacaktı. Yapacaklardı, zaten biliyordu. Bazı şeyler hiç değişmiyordu. *Asla ama asla öğrenmezler.*

* * *

Neon tabela üst geçidin fonunda kabaca yanıp sönüyordu, kırmızı ve beyaz renkteydi, birkaç ampulü eksikti, otoparkı ve kaldırımın karşısındaki yirmi dört saat açık lokantayı aydınlatıyordu. Dara titreyerek nefes aldı ve nabzını yavaşlatmaya çalıştı.

O gece evden çıkarken sinirleri açıkta kalmış bir kablo gibi titriyordu: karıncalanma ve elektrik, derisinin altında arabaya binip gitmesini isteyen bir vızıltı. Neden bilmediği sapaklardan ve arka yollardan geçerek saatlerce daireler çizdiğini, neden arabasını şehrin kenarındaki otoyolun kenarındaki köhne yola soktuğunu ve yetişkin kulübünün reklamını yapan şeker kamışı çizgili tabelayı taşıyan bir arsaya girdiğini açıklayamıyordu. *Noel Baba'nın Atölyesi.* Böyle bir yer için Noel Baba'nın adını anmanın son derece müstehcen olduğunu düşündü, ama müstehcen olduğunu kabul etti, gelme nedeni de buydu. Bu yeri duymuştu. Ne olduğunu, burada neler yaşandığını biliyordu. Neden geldiğini biliyordu ve bundan kaçmanın bir yolu yoktu. Bu farkındalığa rağmen, arabanın ön camından tabelaya bakarken, Dara kendini dışarı çıkmaya zorlayamadı.

Neden normal olamıyorsun? Neden böylesin? Neden her şeyi olduğu gibi kabullenip mutlu olamıyorsun? Erkek arkadaşının sözleri radyodaki parazit gibi zihninde uğulduyordu; yüzü hayal kırıklığı ve tiksintiyle buruşmuştu. *Eski erkek arkadaşı,* diye hatırlattı kendine. İlişkilerini bir hafta önce bitirmişti.

Noel arifesinden bir gün önce evlerini temelli boşaltmış ve küçük ağaçlarının altında bir yığın fazladan hediye bırakmıştı. Bu durumda görgü kurallarının ne olduğundan emin değildi, sonunda ailesine onun için aldığı hediyeleri vermeye karar verdi ve annesi ilişkinin ölümüne ağıt yakmaya her başladığında içkisini sertleştirdi.

Neden böylesin, Dara? Neden seni dövmemi istemedi normal bir gece geçiremiyoruz? Bunu daha fazla yapamam; bu benim istediğim türden bir hayat değil ... Onu suçlamıyordu, gerçekten suçlamıyordu ama arzuladığı şeylere, cezalandırılmaya duyduğu umutsuz ihtiyaca engel olamıyordu. İlişkinin Noel zamanında dağılması çok yerinde görünüyordu. Ne de olsa her şey o zaman başlamıştı.

O sırada üniversiteyi bitireli henüz bir ya da iki yıl olmuştu, ev arkadaşı da bir ilana cevap veren biriydi. Juliette ile yeterince iyi anlaşıyorlardı ve ikisi de birbirlerinin sinirlerini bozacak kadar sık eve gelmiyorlardı. Bulaşıkları yıkıyor ve ortak alanları temiz tutuyordu ve Dara aptalca bir şekilde önemli olan tek şeyin bu olduğunu düşünmüştü. Ev arkadaşının müfredat dışı faaliyetlerinden haberdar olmaması, birlikte yaşadıkları ilk yıl olan Noel arifesinde doruğa ulaştı. O sabah perakende işinde erken vardiyada çalışmıştı ve ertesi sabah ailesinin evine gidecekti. Minyatür mutfak masasında son dakika hediyelerini paketlediği yerden kapının sertçe vurulmasıyla irkilmiş ve Juliette'in kan donduran çığlığını duyunca kaçmaya çalışmıştı. Denemiş ve fevkalade başarısız olmuştu ama en azından denemişti, dedi kendi kendine.

Olaya karışmamıştı, masum bir seyirciydi ama daireye giren yaratık için bunun bir önemi yoktu. Büyük siyah boynuzları ve bir keçinin arka bacaklarıyla zincirlere sarılmıştı ve ağır görünümlü bir

dokuma sepet ve dallardan bir el bağı çıkardı. Juliette'i cezalandırmak için oradaydı, ama Dara tali hasar olmuştu, yanlış zamanda yanlış yerde olmaktan başka bir suçu yoktu, ama yaratık umursamamıştı, sadece tuttuğu arkadaş konusunda daha seçici olması gerektiğine gülmüştü. Kışının kıvrımlarına değen dalların ısırığını, geniş avuçlarının kalçalarına batışını, şaplaklar devam etmeden önce parmak uçlarının seksinin sıcak yarığına bastırışını hissetmişti. Juliette'in defalarca kullanılmasını izlemiş, sıra kendisine geldiğinde çılglık atmış, yaratık tarafından arkadan becerilirken gözleri yaşarmıştı... Acının ne zaman zevke dönüştüğünü bilmiyordu, tekrar tekrar boşalırken kaslarının canavarın sikinin etrafında nasıl kenetlendiğini, karanfil ve portakal kabuğu kokusunun neden haftalarca burnunun direğini sızlattığını açıklayamıyordu. Noel sabahı güneş ışığı pencerelerinden içeri süzölmeye başladığında, sanki hiçbir şey olmamış gibiydi. Yatağında kıvrılmış, battaniyeleri burnuna kadar çekmiş bir şekilde uyandı. Oturma odasına dokunulmamıştı, devrilmiş mobilyalar ve dağılmış minderler düzeltilmişti, Juliette sanki barda çok uzun bir gece geçirmiş gibi odasından halsiz bir şekilde sendeleyerek çıkmıştı. O gece olanlardan hiç bahsetmemişlerdi ve Dara kısa bir süre sonra, o Noel arifesinin anısını geride bırakmaya kararlı bir şekilde evine geri taşınmıştı.

Tıpkı kaçma girişiminde olduğu gibi, denemiş ve olağanüstü bir şekilde başarısız olmuştu. Heyecan verici, kör edici bir zevk ve dayanılmaz bir acı, daha önce hiç yaşamadığı ve o zamandan beri peşinden koştuğı bir duyguya dönüşüp karışmıştı. Dalların tenini ısırmasını, ayakta duramayacak hale gelene kadar şaplak yemeyi ve bacakları uyuşana kadar becerilmeyi, narenciye ve baharatın ve duyularını bulandıran dumanlı bir şeyin hayalini kurmadığı bir hafta bile geçmedi.

Şimdi bir kez daha özgürdü, bir ilişkisi daha alevler içindeydi, arzuladığı deneyimi aramakta özgürdü. Yıllar geçtikçe beklentilerini karşılayabilecek birini bulması imkânsız hale gelmişti ve bu yüzden kendini bu adı kulübün şeker kamışı çizgili tabelasını ararken bulmuştu. Buranın bazı *arzularına* hitap ettiğine dair söylentiler duymuştu ve bu iddiaların doğruluğunu test etmek için buradaydı. *Ya şimdi ya da asla. Bunca yolu arabada oturmamak için mi geldin, yoksa kontrol etmeye mi gidiyorsun?* Dara derin bir nefes aldı ve geceye adımını attı.

Kapıda ödeme ve kimlik kontrolü, cep telefonuna izin verilmemesi, kulübün sorumluluğunu ortadan kaldırmak ve neye bulaştığını anladığını teyit etmek için bir imza gerekiyordu ve sonra kapıdan içeri giriyordu. Zemin kat bir striptiz kulübüydü ama kısa pistte salınarak yürüyen vücutlar ilgisini çekmemişti. Birkaç sivri kulaklı elf direklerin üzerinde etkileyici hareketler sergilerken, ufak tefek, kaslı bir adam çılgık atan kadınlardan oluşan birkaç masaya kalçalarını savuruyor, yeşil folyolu g-stringini kenara çekerek ereksiyon halindeki aletini gösteriyordu. Dara hiç etkilenmedi. Burası onun istediği alt kattı, bir zamanlar namusunun bulunduğu yerdeki boşluğu dolduracak bir şey bulabileceği yerdi. Beton basamakları indi, tepedeki ışık siyah boyalı duvarları aydınlatıyordu, kısa bir koridordan geçti ve sonra bir başka boyalı beton merdivenden indi, kırmızı ışıklı oda önünde açıldı. Köhne ve ahlaksızlık kokuyordu, ter, seks ve endüstriyel temizlik maddesi kokuyordu, kişiliksiz ve saygısızdı. Mükemmeldi.

Hemen dizlerinin üzerine çökmüş, bir avuç sivri kulaklı elf tarafından her açıdan ele geçirilen genç bir kadınla karşılaştı, küçük bedenleri hiç vazgeçmeden itiyordu, çılgınca mastürbasyon yapan izleyicilerden oluşan bir çember sahneyi çevrelerken çifte penetrasyon tükürük kızartması yapıyordu. *Hayır, kesinlikle*

bunu istemiyorum. Dara yutkunarak zindana doğru ilerledi. Ağzında tıkaç olan bir adamın deri giysili bir kadın tarafından kırbaçlandığını gördü; başka bir genç adam büyük bir tahta çarmıha gerilmişti. Son olarak, kendi yaşlarında bir kız deri bir bankın üzerine eğilmiş, kıcı havaya kalkmış, kızarmış derisi ve kabarmış yaraları tam olarak ne kadar dayak yediğini gösteriyordu. Kızın üzerinde kullanılan ince sopayı kullanan adam kambur ve perişan görünümündü, uzun, yırtık pırtık bir palto giymişti ve boynuzları yoktu. Adamın söylediği sözleri duyamıyordu ama kız yalvarıyordu, cezanın bitmesi için mi yoksa sonsuza dek sürmesi için mi, Dara bilmiyordu ama kendini genç kadının yerinde olmayı arzularken buldu. Arzuladığı şey buydu. Devam etmeden önce sıranın kendisine gelmesini beklemeye karar verdi, kız haykırdıkça kalçalarının arasında kayganlık hissediyordu.

Dağınık adamın tiz bir kıkırdaması vardı ve o anda gevşedi, ciyaklayan kızın kalçalarındaki baskıyı artırırken çılgınca güldü, ama Dara bunu zar zor duydu, dikkati farklı bir ses tarafından ele geçirildi, iyi bildiği, uyurken kulağını saran ve normal ilişkiler kurmasını engelleyen bir ses. Odanın öbür ucunda, tam da o anda, daha sert, daha törpülenmiş bir kahkaha Dara'nın etrafında kıvrıldı ve hatırladıkça tüylerini diken diken etti.

Bu sesi *biliyordu. Bu mümkün değil... Bu mümkün olamaz.* Önündeki sahneden uzaklaşarak, büyük siyah bir tahtın önünde durana kadar derin, gırtlaktan gelen hırıltıyı takip etti. Tahtı odanın genelinden ayıran kadife bir kordon vardı, girdiği kısa çizgiyi sıkıcı görünümlü bir elf yönetiyordu. Tahtta, evini, hayallerini ve fantezilerini istila eden, onu normal ilişkilerden mahrum bırakan, o uzun zaman önceki Noel arifesinde beklenmedik bir kar fırtınası gibi hayatına giren ve aynı şekilde aniden ardında bir delikle ayrılan yaratık oturuyordu.

Ve şimdi, diye düşündü Dara, ellerindeki titremeyi kontrol etmek için ellerini yumruk yaparak, o dolduracak.

* * *

"Beni hatırlıyor musun?"

Yaratığın önünde durdu, yumrukları sıkılıydı, titreyişini görüp görmediğini merak ediyordu. Yaratığın siyah kafası eğikti ve ona müstakil bir eğlenceyle bakıyordu. Uzun zaman önce o gece kendisine nasıl baktığını hatırladı, aynı eğlenen bakış. *Bu gece evde olmaya karar vermen ne kadar da utanç verici... Arkadaşlarına dikkat et ufaklık.* "Öyle mi?" Sesindeki titremeyi gizleyemedi, yaratık kıkırdadığında nefesinin kesildiğini hissetti.

"Bunun için daha yakına gelmen gerek tatlım. Bu kadar uzaktan anlamamanın bir yolu yok."

Tarçın ve karanfilin baş döndürücü kokusu burnuna dolduğunda, ayaklarını sürüyerek yaklaşırken neredeyse kendi ayaklarına takılıyordu. Saçları uzun, çengelli pençeler tarafından kavranıp onu ileri doğru sürüklediğinde nefesi boğazında düğümlendi ve *bunu* da hatırladı, kafa derisindeki çekilmeyi ve öne doğru düşerken dengesini kaybetmesini. Yaratık eğilmiş, yüzünü saçlarına bastırmıştı. Onu *kokladığını* fark eden Dara'nın kalbi boğazına kadar tırmandı.

"Noel Arifesi, 2013," diye homurdandı, siyah saçlarından bir tutamı parmaklarının arasında ovuşturarak. "Kara para aklama, hırsızlık, çalıntı malları çitle çevirme. Sen

Yanlış hatırlamıyorsam bir yedekti. Gördüğüm kadarıyla şansın yaver gitmemiş ufaklık."

"Sen," diye suçladı hala titreyen bir sesle, hangi duyguyla olduğundan emin değildi. "Bunu bana yapan sensin. Beni *mahvettin*! Bu şeyleri, bu korkunç şeyleri istememi sağladın! Sonra da çekip gittin! Sen nasıl bir canavarsın ki hayatları mahvediyorsun ve sonra hiçbir şey olmamış gibi neşeli yoluna devam ediyorsun? Sen sadece bir-"

"Ben dengeleri yeniden kurarım," diye kibirli bir şekilde sözünü kesti yaratık, saçlarını tutuşunu bırakarak. "Yanlış yapanlar cezalandırılmalı, teraziler eşitlenmeli. Bana teşekkür etmelisin, tatlım." Lal gözleri onun üzerinde parıldadı ve gülümsedi. "İkinci bir şans veriyorum ve bu sana hiçbir şeye mal olmuyor."

"Bu bana her şeye mal oldu," diye fısıldadı Dara, içindeki mücadelenin söndüğünü, omuzlarının çöktüğünü hissederek... ama buraya gelmesinin bir nedeni vardı. "Ve bunu tekrar yapmanı istiyorum. Tekrar yapmana *ihtiyacım* var."

Yaratığın kahkahası alçak ve gırtlaktan geliyordu. "Senin için ne talihsizlik. Ne yazık ki tatlım. Ben olduğum yerde oldukça rahatım."

Onun sözleriyle dünya durmuş gibiydi. Onunla tekrar yüz yüze gelmeyi hiç beklemiyordu, sonsuza dek bir zavallı ikameden diğerine geçmeyi, her zaman o korkunç zevk ve acı karışımının peşinden koşmayı planlamıştı. Onu şimdi burada bulmak, *bu kadar yakın* olmak! En karanlık arzularının doyurulmasına ve yatırılmasına ... gidemezdi. Dara tahtın arkasını kaldıraç olarak kullanarak canavarın kucağına tırmandı.

"Hayır, öyle değil. Ben gitmiyorum. Gidemem. Bana ihtiyacım olanı verebileceğini söyle." Yaratık başını eğmiş, onu eğlenen bir bakışla süzüyordu ama kürkle kaplı kalçalarını hafifçe oynatarak onun geriye doğru devrilmesini engelledi. Onun kokusu - parlak, sulu portakallar ve

baharatlı tarçın ve karanfil, sıcak baharatların ve buz gibi soğuk gecelerin kokusu - tamamen farklıydı ve hatırladığı hiçbir şey değildi. O uzun zaman önceki gecenin kokusu kül ve kor kokusuydu; onu asla sıcak tutmayacak soğuk, terk edilmiş bir şömine ... bu koku ise aksine sıcaktan başka bir şey değildi ve onun hareketlerinin bir aynası olarak ona karşı nefes almak için öne eğildi. Keskin pençelerinden biri örme elbisesinin arkasını bir *şingirtıyla* yukarı çekerken hava ciğerlerinden zorla çekildi! Elbisesini ona açtığı anda, malzeme kağıt mendil gibi ayrıldı. Parmak eklemi omurgasından aşağı inip sütyeninin arkasını kolaylıkla keserken Dara ürperdi, külotunun parçası da aynı şeyi yaptı.

"Çok güzel çığlıklar attığını hatırlıyor gibiyim," diye tısladı gıcırdayan sesi, uzun, kırmızı dili ağzının kenarından düşüp kızın kulağına çarptı. "Benim için tekrar çığlık atmaya bu kadar hevesli misin?"

Dil daha da alçaldı, ağzından sonsuz bir sarmal halinde çıkarak bedenlerinin arasına girdi, bacaklarının arasında kıvrılarak kayganlığında kaymaya başladı. Dara bunu da hatırlıyordu, gıdıklama ve alay etme şeklini hatırlıyordu, sert dalları tekrar üzerine indirmeden önce zevkle eğilmesini sağlıyordu. Bir kez daha keçi adamın merhametine kaldığını fark etti: kucağında açık bir şekilde yayılmıştı, kendini tam da olmak istediği pozisyona yerleştirmişti, pençeleri sırtındaydı ve sıcak, kırmızı dili klitorisinin etrafında kıvrılıyor, boğazından bir çığlık çıkarıyordu.

"Kiraz kadar tatlı," diye mırıldanarak işe koyuldu. Dara bunun buradaki normal hizmetin bir parçası olup olmadığını bilmiyordu ama sürekli müşteri avantajı elde ettiğini düşünmek hoşuna gidiyordu. Adam işe koyuldu, amını hiçbir insan dilinin yapamayacağı bir hassasiyet ve odaklanmayla yaladı. Klitorisine yapılan sürekli baskı, Dara'nın ona karşı tamamen titremesine neden oldu.

Duygulara boğulmuştu ve sanki onun çabalarından zevk aldığı kadar o da bu görevden zevk alıyormuş gibi zevkle homurdandı.

Aniden kaldırıldığında tepki verme şansı olmadı, canavarın aletinin uzun mızrağını, sıcak, çok kalın ve ateş gibi yakıcı bir şekilde ona girmeden önce hiç görmedi bile. Ağzı açıldı, ama vücudu yavaşça erimiş uzunluktan aşağı kayarken, onu daha önce hiç gerilmediği kadar genişletirken ses çıkaramadı ... Noel Arifesi gecesi hariç. Yine de bu farklı hissettiriyordu. O gece kabaca götürülmüş, Juliette'in yanında cezalandırılmıştı. Bu yavaş bir açılmaydı, günlerce hissedebileceği bir şekilde ağrmasına neden olan derin bir esnemeydi. Bu kadar dolu olmanın baskısı nefesini kesmişti ama Dara itiraf etmek zorunda kaldı - iyi hissettirmeye başlamıştı. Siyah, kösele gibi eller kalçalarını tekrar kavradı, onu kaldırdı, kucağından tamamen indirmeden önce kaldırdı, kendi ağırlığı onu kabzasına kadar *zorladı* ve sonra çığlık attı. Bu çok fazlaydı, çok sıcaktı, hazır değildi ve sanki ikiye bölünüyormuş gibi hissediyordu. Acı zihnini bulandırdı, içine doğru ittiğinde bedenini ele geçirdi ve boğazında bir çığlık daha yükseldi ... o uzun dil, sıcak ve ıslak, ağzından düştü ve bir kez daha klitorisinin etrafında kıvrıldı, çığlık bir inilti haline gelene kadar sıkı ve kaydırdı.

İstediği şey *buydu*. O Noel Arifesi gecesi dışında yaşadığı hiçbir şeye benzemeyen, dayanılmaz bir zevkle süslenmiş alev alev yanan kırmızı bir acı. Canavar yanan sikiyle içine girip çıkarken, kaba dili klitorisiyle alay ederken, elleri her acı dolu itişte onu tamamen aşağıya indirirken inlemeye ve nefes nefese kalmaya devam etti. Boşaldığında gözlerinde yaşlar vardı, eli kalkıp dişlerini takırdatabilecek kadar sert bir şekilde kıkına indiğinde zevk çığlığı bir ciyaklamayla kısa kesildi. *Başka hiçbir yerde böyle bir şey yoktu.*

"Bunun için mi geldin tatlım? Aradığın şeyi buldun mu?"

Adam ona şaplak attığında Dara öne doğru düşmüştü ve adamın alaycı sorusu kulağında tıslamaya dönüşmüş, Dara bir cevap veremedi onu sikinden çekip kararsızca yere düşürmüştü. Dara'nın ağzı dolmadan önce tam bir nefes almaya bile vakti olmamıştı, koca eller başını sıkıca kavramış, adam onun boğazını kendi zevki için kullanıyor, homurdanarak boşalana kadar sikini ağzına sokuyordu. Çocukken çok sevdiği kırmızı sıcak tarçınlı şekerleri hatırladı, eğer aynı şekerler ateşe verilmiş olsaydı. Baharatlı ve yakıcı, boşalırken gözleri aktı, onu bir galon magma gibi hissettiren şeyle doldurdu, salyasıyla karışarak göğsünden aşağı sızdı, düşene kadar, tükenmiş horozu şişmiş dudaklarından kayıyordu.

Uzun bir süre boyunca adamın ayaklarının dibinde oturmaktan başka bir şey yapamadı, önündeki dağınıklığa aldırmandan soluklanmaya çalıştı. Aradığı şey buydu, diye düşündü, tam da umutsuzca aradığı şey... ama şimdi *onu* bulduğuna göre, bir geceyle tatmin olmayacağını biliyordu. *Burada çalışıyor, ne zaman istersen geri gelebilirsin.* Ama istediği *bu* muydu? Her hafta bu kulübe geri gelmek, birikimlerini eritmek ve ziyaretçi olduğunun duyulması riskini göze almak? Her seferinde günlerce gelmemeye zorlanmak, haftanın ortasında zindana atılmak için kaçana kadar hep bir şeyler bulma arzusuyla yanıp tutuşmak? İsteddiği şey bu değildi, hiç de istediği şey değildi ve onu neden bu yerde bulduğunu anlamıyordu.

"Neden buradasın?" diye sordu başını kaldırarak.

"Bunun ne önemi var?" diye karşı çıktı hemen. "İş iştir. Zor zamanlar geçiriyoruz ufaklık. Hepimiz işimizi garantiye almak için yapmamız gerekeni yapıyoruz."

hayatta kalmamız için, değil mi? *Siz* de bu yüzden burada değil misiniz?" "Evet ama... olmak *istediğin* yer burası mı?"

Yaratık cevap vermeden önce bir süre onu düşündü.

"Bunun konuyla ilgili olduğunu pek sanmıyorum. Her halükarda, şu anda bunun bir önemi yok."

Dara, destek için tahtın tabanını kullanarak kendini dengesizce ayağa kaldırdı. Kalın deri dolgu, küçük oturma odasındaki yatar koltuktan farklı değildi, eski sevgilisinin akşamları kanepenin köşesine kıvrılırken oturduğu koltuk. Yatar koltuk o zamandan beri evdeki döküntülerin toplandığı bir yer haline gelmişti: paltosu, açılmamış posta yığını, bir haftadan uzun bir süre öncesine ait alışveriş poşetleri, deri sınırlarına uzanmış bir bedenin yokluğu akşamları odayı yankılı ve boş bırakıyordu. Adam itiraz edemedi tekrar kucağına tırmandı ve avuçlarını adamın geniş göğsüne bastırdı.

"Belki bir anlaşma yapabiliriz," diye kekeledi, teklif etmek üzere olduğu şey karşısında bir kez daha derisinin altındaki elektrik telinin vızıldadığını hissediyordu, ama tam olarak istediğini elde etmeye *çok* yakındı.

. . "Özel bir anlaşma. Bir apartman dairem var ve tek başıma yaşıyorum, parasını ödüyorum ve iyi bir işim var. İstemediğin sürece burada çalışmana gerek yok... Eminim bende istediğin bir şey vardır. Bir takas yapamaz mıyız?"

* * *

Krampus başını eğip düşündü. Bir yıl boyunca saklanabileceği özel bir konut, sürekli yiyecek ve seks kaynağı ve istekli bir köle .

. Görünüşte, kızın ima ettiği gibi bir dezavantajı yokmuş gibi görünüyordu.

Teklif. Kendisini hiçbir zaman bir ev faresi, bir evcil hayvan olarak görmemişti, ki kesinlikle öyle olacaktı ve ortaya çıkacak başka komplikasyonlar da olabilirdi, yeterince doğru ... ama Belsnickel'in karmaşasından ve Atölye'deki durmak bilmeyen müşteri kuyruğundan kurtulacaktı. Gelecek Noel'de belki her şey farklı olacak, her şey normale dönecek ve kıza ihtiyacı kalmayacaktı ... ama bu çok uzaktaydı. Hoşuna gidebilecek bu tür yaratık konforlarının düşüncesiyle aleti yeniden kabardı, kızın küçük elleri vücutlarının arasında yükseldiği yerde onu kavrayıp durmadan okşadığında memnuniyetle homurdandı.

Kalçalarını tekrar kaldırdığında kız itiraz etmedi ve ona ne yaparsa yapsın asla itiraz etmeyeceği düşüncesi taşaklarının heyecanla kasılmasına neden oldu. Nazikleşmeyecek, uysal, şımarık bir insan evladı olmayacaktı, *olmayacaktı* ... düşüncelerini noktalamak istercesine bir elini onun kıkına indirdi, nefesinin kesilmesinden memnun oldu. Kibarlaşmayacaktı ama onun yaralanmasına neden olmak da işine gelmeyecekti.

Parçalanmış elbisesi tahtın dibinde buruşuk bir yığın halinde duruyordu ve göğüsleri sallanarak adamın sikinin üzerinde zıplarken çırılçıplaktı. Sıcak kalması ve çıplaklığını gizlemesi için onu buradan kendi kürkleriyle gönderecekti. Ne de olsa ona sunduğu konforun tadını çıkarmaya fırsat bulamadan hipotermiye yakalanıp ölmesine izin veremezdi. Adamın dili çakıllı bir tepenin etrafında kıvrıldığında tekrar nefesi kesildi, dişlerinin uçları büzüşmüş bir areolanın üzerinde gezinirken inledi. Uzun dili klitorisini gıdıklamak için tekrar aşağı indiğinde, eli tekrar kıkına vurduğunda, güzel bir sesle haykırdı. Adam onu kalçalarını döndürmeye teşvik etti.

Ona karşı, sikini sürerken kendi hızını belirliyor, kalçaları titriyor, iyice geriliyordu.

Krampus bir kez olsun kızı becerirken izleyenlerin olmamasını umdu, kız inleyip miyavlarken dilini kızın etrafında sürekli dolaştırdı ve kız nefes nefese bir çığlıkla sikiinin etrafında kenetlenerek tekrar boşaldığında kararını vermişti.

"Eminim bir yolunu buluruz tatlım," diye mırıldandı, kızı kucağından kaldırıp önünde bir yığın halinde yere bıraktı, bu ona hâlâ yetkili olduğunu, her zaman yetkili olacağını hatırlattı, o gece ilk kez minderli tahttan ayrıлып yorgun ayaklarını unutarak kıza arkadan bindi. Yükseltilmiş kürsünün yanında bir huş ağacı anahtarı vardı ve onu aldı, elinin kızın şeftali ve krem rengi teni üzerindeki kırmızı hatlarına hayranlıkla baktı. *Kız çok güzel kızaracaktı.* Evet, sopayı onun kürküyle örtülü olarak bırakabilirdi, narin tenini soğuktan koruyacak bir sahiplik işareti. "Bu arada, tatlım, yapacak işlerimiz var. Bu yıl son derece kötü bir kız oldun ve cezalandırılman gerekiyor."

"Evet," diye nefesini tutarak kabul etti Dara, dal parçasını kalçasına doğru indirdiğinde eğildi. Bu onun istediği her şeydi. "Evet, istiyorum."

The Sub, or: Krampus Eşiyle Buluşuyor

A *yükseklerden duyduğumuz melodiler . . .*

Noel şarkısı dolaplarda yankılanıyor, baharatlı ve tatlı zencefilli kurabiye kokusu mutfağı dolduruyordu. Tezgâhın üstü sabahki çabaların kanıtlarıyla doluydu: pekmez ve baharatlar, şeker ve yumurta kaseleri, çeşitli kullanım durumlarında birkaç spatula ve mermerin üzerine serpilmiş un. Aubrey zencefil meselesi yüzünden hâlâ kendine kızıyordu. Öğütölmüş zencefil alışveriş listesindeydi, bir önceki hafta alışveriş sepetine koyduğu kırmızı kapaklı şişelerden biriydi, bundan emindi ... ama o sabah malzemeleri sıralamaya gittiğinde, iki tane yenibahar çalkalayıcı vardı ve hiç açılmamış zencefil bulamadı. Dolaptaki şişe neredeyse boştu ve iki parti kurabiye yapmaya ancak yetecek kadardı, ama dolabında taze zencefil vardı.

Buzdolabı. *Hayat sana limonlar verdiğinde, onları sütyeninin içine sok ve gülümsemeye devam et.* İdeal değildi ama işe yaramasını sağlayabilirdi.

O sabah satış ekibiyle bir konferans görüşmesi vardı, ajandasındaki tek şey buydu, bu da güneş doğmadan yataktan kalkıp doğruca mutfığa gitmesine, kısa geceliğinin üzerine bir önlük geçirip işe dalmasına izin veriyordu. Oğlunun izci grubu için kurabiye alışverişi her yıl düzenlenen bir etkinlikti - parlamak, herkese iyi bir anne *olduğunu* ve *bu işe dahil* olduğunu hatırlatmak için bir fırsattı. Eski eşiyle iyi geçinmeye, oğullarına birlikte ebeveynlik yapmaya ve boşanmalarının ve ardından yeniden evlenmelerinin onun cezalandırıldığı bir şey olmamasını sağlamaya çalışıyorlardı. Ellerinden gelenin en iyisini yaptıklarını sık sık kendine hatırlatıyordu ama yine de zordu; Jacob'ın haftanın yedi günü çatısı altında olmaması zordu, kariyerini ailesine tercih ettiğini ima eden yaşlı aile üyelerinin küçümseyici yorumlarına katlanmak zordu, kimsenin onu duyamayacağı kilitli, penceresiz bir odada çığlık atıyormuş gibi hissetmemek zordu. Önemli değildi, diye hatırlattı kendine Aubrey, çırpılmış yumurtaları kuru malzemelere katarken. İş için sık sık seyahat etmesinin, Jacob'ın kendi sofrasından çok başkasının yemeklerini yediği geceler geçirmesinin bir önemi yoktu - oğlu için her şeyi yapardı, şafakta kalkıp sütyenini bile giymeden ev yapımı kurabiyeler yapmak da buna dahildi.

Glo-ooo-ooo-ria, in excelsis deo . . .

Eski sevgilisiyle konuşması gerektiğini düşündü, fırından son partiyi çıkarırken, Jacob'ın izciliği bırakmak istediğine dair son şikâyetlerini gündeme getirmesi gerekiyordu. Üvey kardeşi onunla dalga geçiyordu, Jacob sarı atkısını ve koyu yeşil şapkasını her taktığında

Woodland İzçileri'nin kamp tişörtü, Jacob'la ayrılmak isteyeceği kadar dalga geçmişti. Eski sevgilisine yeni ailesini çok görmüyordu ve yeni karısıyla iyi geçinmeye çalışıyordu ama Aubrey, Jacob'dan birkaç yaş büyük, sinsi gözlü ve izlenmediğini düşündüğü anda kaybolan bir gülümsemeye sahip olan kadının kendi oğlundan hiç hoşlanmamıştı. Zorbalığa tahammül edemezdi, her gün orada olsa da olmasa da buna tahammül *edemezdi*.

Kurabiyeleri soğuduktan ve tabaklara yerleştirdikten sonra hediyeleri paketlemeye başlaması gerekiyordu. Henüz beş Aralık'ta olabilirdi ama hemen işe koyulması gerekiyordu. Phoenix'e yapacağı gezi ayın tüm haftasını kaplayacaktı - satış ekibi ve üretim ofisiyle beş gün sürecek toplantılar, ardından harika bir spaya sahip olan ve kendisine Noel hediyesi olan BDSM zindanından sadece birkaç blok ötede bulunan bir butik otelde iki günlük rezervasyon. Komşu şehirde bir eş değiştirme kulübü vardı ama kendi arka bahçesinde sapkınlıklarını tatmin etme düşüncesi onu tedirgin ediyordu. Şaplak atılmaktan hoşlandığının, acı ve teşhirden zevk aldığıının, yönetim kurulu odasında patron orospusu olmanın yatak odasında itaatkâr olmayı *çok iyi* hissettirdiğinin duyulmasına ihtiyacı yoktu. Onlarıki küçük bir banliyödeydi ve en ufak bir skandal bile yangın gibi yayılıyordu. Şehir dışında oynamak çok daha güvenliydi, ki bunu sık sık yapıyordu.

Evin önünden gelen kedi miyavlaması onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Portmantonun boğuk *bir fwump!* sesiyle yere çarpma sesini çok iyi biliyordu ve Aubrey iç çekerek ellerindeki unu temizlemek yerine şimdilik bunu görmezden gelmeye karar verdi. Kedi kolayca ürküyordu ve portmantonun tepesi onun tünemek için en sevdiği yerd, korkunç bir kombinasyon. *Muhtemelen postacıdır ve Cheddar çoktan dolaba saklanmıştır*. O anda kurabiyeleri daha önemliydi ve paltolar bekleyebilirdi. Zencefilin daha da soyulması gerekecekti eğer

bir parti daha çıkarmak istedi. Önceden öğütölmüş malzemenin konsantresi daha yüksekti, bu da pişirmeye ara verip mağazaya geri dönmek istemiyorsa daha fazla taze kullanmasını gerektiriyordu ki bu da üstlenmek istemediğı bir angarya.

Olay gerçekleştiğinde tezgâha dönmüştü. Zencefili soymak için kullandığı küçük kaşık hedefini ıskalayınca buz gibi soğuk hava çıplak bacaklarına çarptı, bu da ön kapının açık olduğunun bir göstergesiydi. Aubrey dönüp durdu, kesme tahtasının yanındaki soyma bıçağına uzanırken zihni birkaç saniye içinde her biri bir öncekinden daha korkunç yüzlerce farklı senaryo düşündü ama artık çok geçti. Birisi mutfak kapısında durmuş, korkularının en kötüsü gerçekleşmiş, kaçışını engellemiş ve onu kurabiye hazırlıklarının arasına hapsetmişti.

Biri değil, diye fark etti, kapıdaki kocaman siyah şekli görünce.

Bir şeyler.

Davetsiz misafiri görünce boğazında bir çığlık yükseldi. Kürklere bürünmüş büyük, siyah bir canavar kapıyı kapatmış, boynuzlarının kıvrımı tavanı tırmalıyordu. Toynaklı arka ayakları, vücudunu kaplayan yoğun siyah kürkü, daralmış kırmızı gözleri gördükçe soyma bıçağını sıkıca kavradı. *Bu olmuyor, bu olamaz! Düştün ve başını çarptın ve bunların hepsi bir halüsinasyon.*

"Çocuk için buradayım."

Sesi derin bir törpüydü, talebi bir ebeveynin en kötü kâbusuydu, geniş sırtında taşıdığı dev sepetin kayışındaki tınısız demir zillerle noktalanıyordu. Sonunda ağzından çıkan çığlıktan hiç etkilenmemiş gibiydi ve çığlık bir kez yerinden koptuğunda, Aubrey çığlık atmaktan *başka bir şey* yapamadı, **y a ş a d ı ğ ı** panik onu bir kaçış planı oluşturamayacak ya da onu nerede bıraktığını anlayamayacak hale getirdi.

cep telefonu, bu canavarın *oğlunu* istemesinin dehşeti! Sonunda yaratık yeteri kadar dayanana kadar onu ezdi. Simsiyah, pençeli bir el salladı ve çığlığı susturuldu, küllerin hissi onu boğdu.

"Çocuk için buradayım," diye tekrarladı canavar. "Tyler'ın çocuğu."

Aubrey uzun bir süre ağzı açık kaldı. *Tyler* mı? Tyler, Jacob değil mi? Tyler oğlunun üvey kardeşıydi, sevmediği minyatür zorba. Çocuğunun güvende olmasının verdiği coşkulu rahatlama, suçluluk duygusuyla bastırılmadan önce içini sevinçle doldurdu. *O çocuk bir pislik, ama sen onu Kara Philip'e teslim etmeyeceksin, sen nasıl bir insansın?!*

"T-Tyler burada yaşamıyor." Neden onu evinde arasın ki?

Neden onu arıyor olsun ki?! "Ne-ne istiyorsun-" "Hileler beni bu gece aradığım şeyden alıkoyamayacak."

Aubrey'nin gözleri kısıldı, sözünün kesilmesinden rahatsız olmuştu. Bütün hafta boyunca böyle hıyarlarla uğraşmıştı ve canavar olsun olmasın, *bu* adam sözünü kesmemeyi öğrenecekti.

"Saat daha sabahın sekizi, yani 'bu gece' saçmalığı için biraz erkencisin ve evimde kimin yaşadığı konusunda *bana* mansplainlik yapacaksan, şimdi defolup gidebilirsin. O burada yaşamıyor. O benim eski üvey oğlum, neden benimle yaşasın ki?!"

Canavar durakladı, gri kürküne uzanıp bir ... mobil cihaz çıkarmadan önce ölçülü bir süre onu düşündü. "Tyler Mcloughlin, on iki yaşında, Haziran ayının on ikinci gecesi doğdu." Adresini okurken lal gözleri kısıldı, pençeli elleriyle kavradığı ekrandaki ayrıntıları kaydirdi. "İkincil adres, Waterford Court-"

"Otuz iki kırk yedi Waterford Court, orası eski kocamın evi, dediğim gibi, pislik!" diye bağırdı, haklı olmanın verdiği heyecanla

sesini yükseltmek için. "O burada yaşamıyor, sağır mısın? Ondan ne istiyorsun?"

"Bugün Krampusnacht."

Yaratık sanki ihtiyacı olan tek cevap buymuş gibi cevap verdi, mobil cihaz kürklerin içine yerleştirilip sepet biraz daha yukarı kaldırılırken sinirli bir şekilde ofladı. Aubrey emin olamıyordu ama yaratığın arkasını dönmeden önce *aptal ofis asistanları* hakkında bir şeyler mırıldandığından emindi. Bu kâbus gibi yaratığın Tyler'ı aramak için neden evine geldiğini anlayamıyordu, evini ikinci adres olarak gösteren tek çocuk Aubrey'nin nefesi kesildi, içine korku dolunca bıçağı şangırtıyla yere düşürdü. Bulunduğu yerde bulunabilecek tek çocuk Jacob'dı, bu yaratığın onu da arayacağı anlamına mı geliyordu?

"Durun! Neden çocukları arıyorsunuz, onlara ne yapacaksınız?"

"Bugün Krampusnacht-"

"Bunu söyleyip durman, mucizevi bir şekilde mantıklı gelmeye başlayacağı anlamına gelmiyor," diye tersledi. "Nesin sen, bir çeşit sapık mı? Biliyor musun, neden olduğun yerde kalmıyorsun? Polisi arayacağım."

Odayı dolduran kahkaha, metalin sıyrılması gibiydi, sert ve soğuktu, ilk dehşetini yeniden alevlendirdi.

"Eski yöntemlerden bihaber olman benim suçum değil, insan. Gelenekler sizin daracık dünyanıza uymadıkları için ortadan kalkmazlar, sadece cehaletinizi aşarlar. Listeye girecek kadar yaramaz çocuklar bu gece ziyaret edilir ve bu çocuk ısırtığı bilecek

Güneş doğmadan önce dallarımın arasında, adına sahip olduğum tüm çocuklar gibi, buna söz verebilirim."

"Şu listeyi görmeme izin verin," diye talep etti, yaratık tekrar kıkırdayınca yüzü kızardı. "Ya orada başka çocuklar da varsa? Onlara ne yapacaksınız? Benim oğlum da listenizde mi? O iyi bir çocuk, lütfen ... lütfen oğluma zarar vermeyin. Ya da diğer çocuğa."

Canavar gülümsedi, sivri beyaz dişleri korkunç bir şekilde gerilmişti ve kadın tekrar ürperdi.

"Birlikte kötülük yapan çocuklar birlikte cezalandırılır. Devam et ve kararını ver, tatlım. Hiç fark etmez."

Aubrey, eğer yaratık Jacob'ın üvey kardeşini aramak için eski sevgilisinin evine gittiyse, Jacob'ın da gidebileceğini fark etti. *Ve sen de gidip lanet adresi doğruladın!* Bir şeyler yapmalıydı, orada olmalıydı, *hazır bulunmalıydı*, bunun olmasını bir şekilde engellemeliydi. Kafasının içinde annesinin sesini duyabiliyordu, boşanmasından ve Jacob'ın haftada sadece birkaç gün onunla yaşayacağı gerçeğinden yakınıyordu. *Bayan meşgul kariyer kadını, kocası ve küçük oğlu için çok meşgul, her zaman işi ilk sıraya koyan ...* . Bu doğru değildi ve o da bunu *biliyordu*. Bir kadının yapabileceği ve birileri tarafından kınanmayacağı hiçbir seçim yoktu ve ipoteği ödeyen, küçükler ligini, bilim kampını ve jiu-jitsu'yu karşılayan işiydi, ama başkalarının gözünde pek bir önemi yoktu ve o zamandan beri bir anne olarak değerini kanıtlamaya çalışıyordu. *Ve şimdi senin şansın var.*

"Fikrinizi değiştirmek için ne yapabilirim?"

"Verilecek cezayı durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok-"

"Onun yerine beni cezalandır."

Sesi ince ve fare gibi bir fısıltı olarak çıktı ama omuzları dikleşti. Oğlunun bu keçi benzeri adam tarafından rahatsız edilmesine izin veremezdi.

kabus. *Dallarının ısırtığı, dedi.* Ne de olsa şaplak atmak Aubrey'nin yabancı olduğu bir aktivite değildi. Üç farklı eyaletteki üç farklı BDSM kulübünün jetonları telefonunda duruyordu. Oğlu için bir şaplak atmak en azından yapabileceği bir şeydi. "Ben ebeveynim. Ebeveynler çocuklarının davranışlarından sorumludur. Onun yerine cezayı ben çekeyim."

Bir başka alçak sesle kıkırdama, boynunda bir ürperti. "Peki bunu neden kabul edeyim?"

Aubrey nefesini sabit tuttu ve yaratık ona bakarken başka tarafa bakmayı reddetti. *Neden? Neden kabul etsin ki? Ona bir sebep söyle.* Daha önce de ofiste aksiliklerle karşılaşmıştı, yanlış aktarılan bilgiler ve yanlış girilen veriler. Bunun bir günü nasıl rayından çıkarabileceğini, tüm programının bu yüzden nasıl karıştığını biliyordu.

"Çünkü," diye titreyerek başladı, çenesini güven yansıttığını umduğu bir şekilde kaldırarak, "çünkü zaten buradasın. İzin ver cezayı ben çekeyim ve o ismi listenden sileyim. Başka birinin hatası yüzünden gününüzü daha fazla boşa harcamanıza gerek yok ve programınıza devam edebilirsiniz."

Yaratık kendi kendine homurdandı ve kadın onu yakaladığını anladı. "Eğer buna başlarsan vazgeçmek yok, ufaklık. Eğer bunu yaparsan, yetişkinler için ayrılmış cezayı kabul etmiş olacaksın."

"Anlıyorum." Anlamamıştı, elbette anlamamıştı ama ne kadar kötü olabilirdi ki? "Ne ceza verirsen ver kabulümdür." O sırada fırının saati çaldı ve ikisinin de dikkatini çekti. "Kurabiyelerimi fırından almama izin verdiğin sürece."

Fırına döndüğünde canavarın gözlerini sırtında hissetti, fırın eldivenlerini alırken elleri titriyordu. Zencefilli kurabiye mükemmeldi

çıtır çıtır, sıcak kahverengi ve mis kokulu. Aubrey, her ne olursa olsun bu cezayı çekecek ve sonra fırıncılığa geri dönerek oğlunun kurabiye değişimine bol miktarda kurabiye ile gitmesini sağlayacaktı. Onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

"Fırıncılık kıyafetiniz göreviniz için pek uygun değil, ama benimki için çok iyi çalışıyor."

Ön koridordan gelen soğuk havanın çıplak bacaklarını bir kez daha yaladığını hissederek kaskatı kesildi. Birkaç saat önce fırının sıcaklığı mutfak ısıtırken kısa geceliğini değiştirmek öncelikli bir iş gibi görünmüyordu ama şimdi keşke bir zırh giyseymdim, keşke

bir şeyler giymişti. Sözleri alaycıydı ama pençeli bir el havaya kalkarak havayı kesti ve ön kapı çarparak buz gibi hava akımını aniden kesti.

Canavar ona arkadan yaklaşip pençeli parmaklarıyla boynundaki önlük bağını çekerken Aubrey kalbinin durduğunu hissetti. Bir kıkırdama daha, pençeler saçlarını hafifçe taradıktan sonra sıkıca kavrayarak onu geriye çekti. Kadın, gri kürkü ve sepeti atılmış olan canavarın geniş göğsüne yaslandı. Üzerini kaplayan kaba tüyler, saçları kaldırılırken çıplak kollarını gıdıkladı ve canavarın onu kokladığını fark etti.

"Bu kırbaçları hayatının sonuna kadar hatırlayacaksın, tatlım. Şu anda cahil olabilirsin ama Krampus ismi kısa sürede unutacağın bir isim değil."

Aubrey kaldırıldığında irkildi, yaratığın güçlü kolları onu bir oyuncak bebek gibi tuttu, mutfak masasını bir hamlede temizledi, dizüstü bilgisayarı bir yığın evrakla birlikte yere düştü, Jacob'ın en son bilim kulübü projesi ve

yetersiz kahvaltısı. Onu yeni temizlenmiş merkeze yüzüstü bırakan canavar, kalçalarını kavrayarak dizlerine kadar sürükledi.

"Fikrini değiştirmek için son şansın ufaklık. Eğer devam edersek, geri dönüş olmayacak."

"Gerçekten durmama izin verecek misin?" diye sordu inanamayarak, canavar tekrar güldüğünde yüzü kızardı. Durmaya hiç niyeti yoktu ama bunun bir seçenek olması bile şaşırtıcıydı.

"Elbette hayır, ama umut yanılısamı yaratmayı seviyorum ... işe yaradı mı?"

Geceliğinin eteği kaldırılırken kat etmesi gereken kısa bir mesafe vardı ve canavar çıplak kışını görünce kıkırdarken gözlerini sıkıca kapattı. "Bunu o kadar kolaylaştırdın ki, sana gerçekten teşekkür etmeliyim. Görevimiz için böyle bir verimlilik ..."

Artık yirmi yaşında değildi, aynaya her baktığında bu gerçeği hatırlıyordu ve canavarın eli, on yıl öncesine göre biraz daha dolgun ve biraz daha sallantılı olan yanağını avuçlayıp sert bir tokat atmadan önce tenini yoğurduğunda bir kez daha hatırladı. Sepetinden dallardan bir el bağı çıkaran canavar aşağıya doğru eğildi. Dalların tenine değdiği ilk çatırtı keskin oldu ve sarsıldı, hemen ardından bir ikincisi geldi. *Krampus*. Aubrey bu canavarı daha önce duyduğunu sanıyordu; yabancı folklor ve sevimsiz popüler kültürle ilgili puslu anıları, tenine değen ısırıkla kıyaslandığında sönük kalıyordu, daha alışık olduğu kırbaç ısırığından farklı değildi.

Üniversiteden kısa bir süre sonra bu sahnenin içine düşmüştü. Kendisinden yaşça büyük bir erkek arkadaşı, ona şaplak atmayı ve *baba diye* hitap etmeyi seven, onu kulüplere ve fetiş balolarına götürüp gösteriş yapan biri. Bu bir başlangıçtı ve bu ilişki kısa sürdü.

yaşamıştı ama Aubrey çıplak teninde kırbacın acısını çok sevdiğini keşfetmiş, iyi bir kırbaçlamadan sonra doruğa ulaşmanın her zaman daha güçlü ve daha tatmin edici olduğunu öğrenmişti. Kulüpte yken yeterince iyi bir anne olmak ya da ailesinin söylediği şeyler hakkında endişelenmesine gerek yoktu; iş stresini eve taşımasına ve yatakta yatıp projeleri, toplantıları ve gezileri düşünmesine gerek yoktu.

İnsanların bu sahneye katılmasının pek çok nedeni vardı - onun içinse serbest kalmaktı. Yükümlülüklerden ve beklentilerden kurtulma, mutlak teslimiyetle gelen özgürlük ve güneşin altındaki her küçük şeyi önemsemek zorunda olmamanın verdiği haz. Bu Krampus için uygun sesler çıkaracaktı, eğer duyması gereken buysa, eğer oğlunu kurtaracak olan buysa... ve o gittikten sonra vibratörüyle kendini rahatlatacaktı.

Aubrey gözlerini kapadı ve kendini çok uzaklarda, mutfak masasında değil de yastıklı bir bankta diz çökmüş, Noel kurabiyelerinin yapımıyla değil de azgın izleyicilerle çevrili olarak hayal etti. Mutfağında kâbus gibi bir yaratık tarafından kırbaçlanmıyordu, bir kulüpte mastürbasyon yapan yabancıların önünde şaplaklanıyordu, sorumluluktan kurtulmuştu, bedenine ve hissettiği duygulara odaklanabiliyordu, yüzeysel acıdan sınırsız zevk alabiliyordu.

Dallar kıcını acımasızca kırbaçlıyor, ara sıra etli kalçalarına iniyordu ve bunu her yaptıklarında iniyor, tahrikinin arttığını hissediyordu. Daha önce bir kez bu kadar sert şaplak yemişti, deri koşum takımlı bir yabancı tarafından, kıcını kızartırken ona sikini yalatmıştı ve kırbacı bıraktıktan sonra onu deri bankta becerdiğinde, o kadar sert boşalmıştı ki neredeyse bayılacaktı. Bacaklarının arasında ısı çiçek açtı

Krampus'un kayganlaştıkça tahrik kokusunu alıp alamayacağını merak etti. Canavarın önünde durmak için hareket ettiğini, onu kırbaçlarken sikini boğazından içeri soktuğunu hayal etmeye çalıştı, tabii bir siki *varsa*. *Acaba neye benziyor? İnsan mı keçi mi? Güçlü biri... Topluluğa iyi bir katkı olurdu, ne yazık ki muhtemelen sadece bir halüsinasyon ve tüm bunları hayal ediyorsun.*

"Bence kayış için hazırsın, sence de öyle değil mi tatlım?"

Bunun daha ileri bir ceza olduğunu hemen anlamıştı. Şehir dışında gittiği kulüpte de benzer aletler vardı: kırbaçlardan kayışlara, küreklerden bastonlara. Bastonun keskin iğnesinden ve derisinde açtığı yaralardan hoşlanmıyordu ama kemer... kemer en sevdiğiydi. Eğer kemerle tokatlanmak canavardan göreceği en kötü cezaysa, Aubrey bunun bedelini ödemediği için minnettar olması gerektiğini düşünüyordu. *Bunu bilmesi gerektiğinden değil. Sorun değil, sadece nefret ediyormuş gibi yap. Belki ağlayabilirsin.* Canavarın cezasından hoşlandığını bilmesine gerek yoktu, diye karar verdi.

"Tuhaf," diye gürledi, sepetten kayışı çıkardı - iyi yıpranmış, çatlamış ve esnek bir deri - "Daha fazla çılgılık beklerdim, tatlım. Yalvarmalar, ağlamalar. Sanki buna *alışkınmışsın* gibi."

Krampus ayak bileklerini kavrayıp dizlerini birleştirmeye zorladığında inledi, sözde kararlılığı kum gibi ufalandı. Böyle bir pozisyonda cinsel organının dudaklarının belirgin bir şekilde ortaya çıkacağını, kayışın onu en hassas anatomisinden yakalayabileceğini deneyimlerinden biliyordu. Elbette canavar onun uyarılmışlığının kokusunu alamasa bile dudaklarında parladığını, amının muhtaçlığıyla ona ihanet ettiğini görebilecekti.

"Seni üzmemek istemedim! Çılgılık atmanın seni kızdırabileceğini düşündüm ve ben - *lütfen* o kemerle canımı yakma!" Bu bir

Etkileyici bir performans diye düşündü.

Kayışın ilk darbesi onu tıslattı, uyluklarının arkasına keskin bir *tokat!* İkinci vuruş kıkına sağlam bir şekilde indi ve Aubrey, canavarın sahneye mükemmel bir katkı sağlayacağını bir kez daha düşünerek inledi. Üçüncü vuruş amcığını tokatladı, zevk sarsıntısı tekrar haykırmasına neden oldu ve sadece inandırıcı gelmesini umabilirdi. Kalçalar, kık, am; kalçalar, kık, am; am, am, am ... diye inledi, dirseklerinin üzerine düştü ve kıkını dışarı çıkardı, acımasız tokatların zonklayan klitorisini bulması için çaresizdi, daha fazla yüzünü koruyamadı ve yaratık uzun ve korkunç bir şekilde güldü. Elini kızın yarığına götürdüğünde, Aubrey onu sıırıslık bulacağını biliyordu.

"Amından sular akarken bunun ne kadar büyük bir ceza olduğunu merak ediyorum, tatlım."

İçine sokulan parmaklar sertti ve tekrar bağırdı, hassas kıkından çok pençelerin onu kesip açmasından endişe ediyordu, ama elini onun kayganlığıyla kaplarken yokmuş gibi görünüyorlardı. *Geri çekilebilir mi? Aleti de mi böyle?*

Bu keşif karşısında öfke duymayı, belki de bir tokat daha atmayı bekliyordu. Bunun yerine, kalın parmaklar onun üzerinde daireler çizdi, klitorisini buldu ve parmak eklemlerinin arasına sıkıştırdı, tekrar haykırana kadar kısırdı, zevkle titredi. *Beklediğin bu **değildi!***

"Merak ediyorum, eğer sana tekrar vurursam, herhangi bir ders almış olur musun?"

Aubrey, ayak bilekleri birbirinden ayrılırken ve yüzü masaya yapıştırılırken inledi. Deri tekrar açık dudaklarına değdiğinde haykırdı; klitorisine çarptığında yıldızlar gördü.

"Bunu daha az eğlenceli hale getirmenin bir yolunu bulmamız gerekecek ufaklık. Fedakârlığının bir şekilde yetersiz kaldığını hissetmeni istemem."

Nane çubuklarını bir hevesle, oğlu ve yeğeni için çorap doldurma malzemesi olarak kullanacağını düşünerek satın almıştı. Çömelmiş ve şişmanlardı, puro büyüklüğünde ve çevresindelerdi ve selofan ambalajı parçalandığında yarattığın ne planladığını tam olarak biliyordu. Kırmızı ve yeşil şekerleme ağzına bastırıldı, dudakları açılana kadar saçları çekildi, nane çubuğunu ağzına itmesine izin verdi, yeterince ıslanana kadar dilinin üzerinde gezdirdi, dudaklarından çekti ve hızlı bir hareketle klitorisine bastırdı. Hoş bir karıncalanmaydı ve adamın attığı şaplak yüzünden zaten ıslak olmasaydı, nane çubuğunun sürtünmesiyle suları akacaktı ... Aubrey bunun bir sorun olduğunu hemen fark etti.

Bu da çok iyi bildiği bir duyguydu. Bu tür zevkler için tasarlanmış kremler ve yağlar, çıtayı yükseltmek zorunda kalana kadar alıştığı hisler . Ağrıyan kaslar için kullanılan merhem ve kremler en yüksek konsantrasyonda mentol içeriyordu ve neden oldukları buz gibi yanık, klitorisine uygulayacağı en ufak bir baskıyla onu doruğa ulaştırabilirdi. Buna kıyasla nane çubuğu çocuk oynuyordu. İkna edici olduğunu umarak inledi.

Şeker kamışı içine girdiğinde Aubrey vajinal florası için dua etti ve dudağını ısırdı. Bir şeker kamışıyla becerilmek, o sabah pişirmeye başladığında övünebileceğini düşündüğü bir şey değildi, ama mucizeler asla bitmedi.

"Lütfen," diye yalvardı, "lütfen daha fazla olmasın, bu korkunç. Daha fazla dayanamayacağım!"

Yalan değildi, çünkü nane şekeri çubuğu tipik bir şeker kamışından daha uzun olsa da, bir horoz gibi değildi, etrafında sıkabileceği bir şey değildi. Doymak için yanıp tutuşuyordu ve yine canavarın ne taşıyor olabileceğini merak ediyor, onu yakalamadan kasıklarına bakmaya çalışıyordu. Alt yarısını kaplayan kaba siyah kürkün içinde ayırt etmek zordu ama keçi bacaklarının arasında şişman, kürkle kaplı testisler ve kısa bir kılıf asılıydı. Krampus o anda bir ses çıkardı, küçük bir homurtu, yalanından dolayı eğlendiğinden mi yoksa hayal kırıklığından mı bilemiyordu. Bariz zevkiyle sabrını sınamak istemedi ve hızla gözlerini indirdi. Adamın eli çenesini kavrayıp onu bakışlarını kendisine doğru kaldırmaya zorladığında, aşağıya bakan lal gözleri yarıklara dönüşmüştü.

"Tatlım, yardım edemem ama sanki bana meydan okumaya *çalışıyormuşsun* gibi hissediyorum. Eğer öyleyse, seni şimdiden uyarmak zorundayım - yaratıcılığımın sınırı yok, seni temin ederim. Acaba birazdan hala miyavlıyor olacak mısın? . ."

Aubrey onun lal rengi bakışlarını tezgahın üzerindeki soyulmamış zencefil avucuna doğru takip etti ve canavar hınzırca gülümsediğinde içinden bir ürperti geçti. Adamın eli nane çubuğunu bir kenara bırakıp zencefili avuçlarken midesi beklentiyle altüst oldu. İçinden gerçek bir korku dalgası geçerken kendini her şeyin yolunda gideceğine ikna etmeye çalıştı. *Oh evet, iyi. Bu lanet olası bir ortaçağ işkence yöntemi, elbette sorun değil. ...Ama yine de ortaçağ köylülerinin komodinlerinde kaplan merhemi saksıları yoktu, diye hatırlattı kendine, başını fena bir korku olduğunu umduğu bir şekilde eğerek. İyi bildiği bir yanıktı ama bunu ona belli etmesine gerek yoktu. En iyisi bunun sıradan bir Cumartesi günü değil de bir ceza olduğunu düşünmesini sağlamaktı.*

"Bu nadiren uyguladığım özel bir ceza," diye böbürlendi, kıvrık bir pençe kızılın ön kolunu düzgünce soyarken, "ama sen çok özel bir kızsın, değil mi?"

Aubrey onun zencefil başparmağını yuvarlak bir tıkaç haline getirmesini, mükemmel olana kadar çukurları ve tümsekleri düzeltmesini izledi. Adam bir hamleyle arkasını döndüğünde, içinden geçen beklentinin titremesine aldırmadan dehşete düşmesi gerektiğini biliyordu.

"Çılgınlıklarını duymak istiyorum, sevgili kalbim," diye mırıldandı canavar, masanın kenarına oturması için onu çevirdi, açık bacaklarının arasında durdu ve zencefili kaygan kıvrımlarına sürterek klitorisinin etrafında dolaştı. Dili uzun ve müstehcendi, yakut kırmızısı bir yılan gibi ağzından sarkıyordu. Kız izlerken, dil daha da açılarak bacaklarının arasına daldı ve onu yaladıkça titreyen nefesini engelleyemedi, bunun ne kadar *iyi* hissettirdiğini itiraf etmekten nefret etti.

"Hmmm. Oldukça meraklısın, değil mi? İyi bir kız gibi kokuyorsun. *Tadın* iyi bir kız gibi ... ama çok iyi bir Yaramazlık Listesi malzemesi olursun. Çok ilginç, tatlım. Bu benim için ne mutlu bir tesadüf oldu."

Kalın parmaklarıyla kadının klitoral kaputuna bir çimdik atarak şişmiş inciye dışarı çıkardı, zencefili bastırırken kahkahası simsiyah bir kıvrıma dönüştü. Tırnağının bir dilimiyle geceliği kolayca parçalandı ve kahvaltısından arta kalanlarla birlikte yere düştü. Aubrey, o uzun dil meme ucunun etrafında kıvrılırken nefes alışını kontrol etmek için çok çalıştı, kıvrınmamaya ya da zencefil yumrusunun klitorisinin üzerinde bir oyuncak gibi yuvarlanmasının ne kadar iyi hissettirdiğini seslendirmemeye çalıştı. Bunu hissetmeye başlaması birkaç dakika sürdü. Hafif bir karıncalanma, onu kıvrandıran bir sinir gıdıklanması, giderek ısıniyordu. Muhteşemdi. O zaman çıkardığı ses istemsizdi, sanki kuyruğu kapıya sıkışmış bir hayvanmış gibi bir inleme, bacakları seğiriyor, canavar tarafından sıkıca açık tutuluyordu.

"Artık o kadar ahlaksız değiliz, değil mi sevgilim?"

Sıcaklık giderek arttı, ecza dolabının içindekilerin buz gibi kenarına sahip olmayan bir yanma, zevk acıya bulanıklaştı. Ürperdi ve canavar güldü, boğazından boğuk bir inilti çıktı. Yanıyordu, ateş klitorisini sarıyordu ve o bunu seviyordu, her saniyesini seviyordu. *Bu bir soruyu cevaplıyor - evet, sen de bu işin içindesin.* Kalın parmaklarını tekrar ona doğru kaldırırca, Aubrey'nin hemen boşalacağına dair hiçbir yanılsaması yoktu. Zencefili zonklayan incisinin üzerinde tekrar yuvarlamaya başladı, yanmanın hemen azalmadığından emin olmak için ve bitti. Kadın haykırarak eğilirken görüşünü beyaz lekeler kapladı. Kaslarını sıktı, kasları kasıldı ve içinde bir şey olmasını diledi, *herhangi bir şey*, o lanet nane çubuğu bile olsa. Sarsıldıkça yanması durmadı, destek için kendisini esir alan kişinin ağır kaslı kolunu kavradı ve beklenmedik bir şekilde tekrar ters çevrildiğinde haykırdı.

Bunun da canını yakması gerekiyordu, adam onu dizlerinin üzerine sürüklerken bunu sorgusuz sualsiz biliyordu. Yeterince hazırlanmamıştı ve sahnedeki hiçbir acemiye bu tür eylemleri asla tavsiye etmezdi, ancak kızıl tıkaç kayganlığıyla kaplanmıştı, kıkına bastırırken iyice yağlanmıştı ve bunu da iyi biliyordu. Daha önce bu boyuttaki tıkaçları dört katına çıkarmıştı ve zencefil yanaklarının arasına kolaylıkla yerleşti.

"Madem bu kadar eğleniyorsun, biz de şaplak atmaya devam edebiliriz tatlım."

Adam deri kayışı tekrar kıkına indirdiğinde gerildi, bir elini saçlarının arasından geçirip başını geriye iterken pençeleri kafa derisini sıyırdı. Krampus masada onun önünde durmak için hareket etti, saçlarını sıkıca kavramaya devam etti ve Aubrey bir başka sorusu cevaplanmış olarak nefesini tuttu.

Aleti kalın ve parlak kırmızıydı, parlayan dilinin kırmızısıyla aynı renkteydi, başı şişkin ve alt tarafı çıkıntılıydı. Herhangi birinden daha büyüktü

En azından gerçek bir tane. Dışarıda fantezi şekli dildolardan oluşan koca bir endüstri vardı ve o da payına düşenden fazlasını deneyimlemişti. *Bu şişman nane çubuğunu içinde hissetme şansı olup olmayacağını merak ediyordu. Kes şunu, bu şekilde düşünmeyi bırak ... tamam, ama yine de, düşük anahtar öyle umuyor!*

"Em," diye talimat verdi, saçlarını gereksiz ama takdir edilen bir güç gösterisiyle salladı. Günü böyle geçirmeyi beklemiyordu ve kurabiyelerini bitirmek konusunda endişeliydi ama bu küçük takastan galip çıktığını hissetmekten kendini alamıyordu. Aletin ucundan akan ön meninin tadı ateşli tarçınlı şekerler gibiydi ve kadın diliyle onu okşadı, lezzetin ve hafif yanığın tadını çıkardı. Onu bu şekilde yeterince memnun ederse, belki de yoluna devam edeceğini merak ediyordu. Kendisi de eğlenmiyor değildi elbette ama o kurabiyeler kendi kendilerine yapmayacaklardı.

"*Em dedim,*" diye tersledi Krampus, başını kabaca çekerek onu sikini yutmaya zorladı ve öğürmesine neden oldu. Fişin kıındaki yanığı yeni yeni hissedilmeye başlamıştı, zencefilin yağı hassas dokuya sızıyordu ve kayışı bir kez daha indirdiğinde, Aubrey cezayı tam olarak anladı. O zaman gerçek bir acıyla inledi, çünkü kayış inerken içgüdüsel olarak ısırığına hazırlandı ve bu süreçte zencefilin etrafında sıkıldı. İçinden ateş fişkırdı ve kendini alıştırmaya fırsat bulamadan kayış onu tekrar tokatladı ve bir kez daha zencefilin etrafında sıkıldı. Kıındaki zencefil yanan bir fitil gibi hissettirirken, çığlığı adamın sikinin etrafında boğuldu. Ya şaplak için kendini destekleyecekti, bu da kaslarının zencefil tıcacı etrafında sıkılaşması ve yağının içine sızmaya zorlanması anlamına geliyordu; ya da kaslarını gevşek tutacak ve kayışın tüm gücünü alacaktı.

Krampus o zaman gülmeye başladı, siyah ve korkunç, sikini kızın boēazından biraz daha içeri sokmaya zorladı. Sadist ve zalimdi, onun acısından aşırı derecede zevk alıyordu, eēer aēzına dolan n boşalmanın ateşli tarçın tadı herhangi bir gösterge ise ... mkemmел bir zindan efendisi olurdu, diye düşündü. Kayış tekrar indi, bu sefer daha zensizdi, çünkü aēzını sikinin üzerinde daha iyi kontrol edebilmek için saçlarından daha büyük bir avuç tutmaya biraz fazla odaklanmıştı, ama tenine bir sonraki keskin tokatta, kemer tam amına indi. Kemer hedefini dudaklarında bulduēunda Aubrey tekrar sıktı ve ıēlık attı, tekrar ve tekrar ve tekrar, onu sıkmak için çaresiz bırakan kusursuz bir hedef, zencefil yaēını bir cehennem gibi ona gönderdi. Bu dayanılmaz bir acıydı, şimdiye kadar bildiēi en kötü acıydı, bir denizaltı olarak maaş derecesinin çok üstündeydi, ama her korkunç dakikasını sevmediēini iddia ederse kendine yalan söylemiş olurdu.

Boēazındaki alet geri ekildiēinde ērd, insanlık dışı bir güçle kaldırılıp bir oyuncak bebek gibi dndrldēinde ıēlık attı ve kıı masanın kenarına oturmak için ařaēı indiēinde hıçkırarak zencefili biraz daha içeri girmeye zorladı. Adamın portakal gibi koktuēunu fark etti, vücudu acıyla ıēlık atarken adamın omuzlarına tutunuyordu. Noel arifesinde řekerlediēi mandalinalar gibi parlak ve sulu, turunçgiller keskin karanfil ve tatlı tarçın etrafında dönüyordu, zengin, sıcak bir elma şarabı gibi. Bir daha asla kenarında şekerli portakal olan bir fincan baharatlı elma şarabı iemeyeceēini ve bu günü dřnemeyeceēini düşündü. Dürüst olmak gerekirse, bu günü ve bunu yaparken ıslanmayı.

"Cezanı iyi çektin tatlım," diye tısladı, müstehcen dili boēazını tatmak için dışarı fırladı, "ama programıma devam etmem gerekiyor. Bu gece ziyaret edecek bir sürü yaramaz ocuk var. Sen de iyi yaparsın

Eğer bunun tekrarlanmasını istemiyorsanız, gelecekte benim listemde olmadığınızdan emin olun."

Adamın siki içine dolduğunda nefesi kesildi, keçi gibi kalçaları aceleyle pistonladı ve uzun dili bir kez daha açıldı, klitorisinin etrafında kolaylıkla kıvrıldı. İyi hissetmişti, başka türlü davranamazdı. Daha önce hiç bu kadar ustalıklarla yenmemişti, klitorisinin gözlerinin arkasında kıvılcımlar çaktırmak için tam olarak neye ihtiyacı olduğunu bilen bir partneri olmamıştı ve adam tekrar gülmeye başladığında bunun onun son cezası olduğunu fark etmedi. Canavarın dilinin altına boşaldığında, vücudu kenetlendi - şişman sikinin etrafında kenetlendi, zencefilin etrafında kenetlendi, ateşli acı zirveye ulaşmasına neden olan zevki yok etti, o kadar sert kenetlendi ki ikisini de sağdı.

Adamın zevk iniltileri müstehcendi, pençeleri kadının kalçalarına acıyla saplanırken adam kendini kadının derinliklerine gömdü. Tıkaçtan sızan yağ Aubrey'in yeniden çığlık atmasına neden oldu ve içindeki alet patlayarak Aubrey inlerken onu doldurdu. Aubrey o noktada ateşin nasıl bir his olduğunu bildiğini düşünüyordu, kışındaki zencefilin bildiği en kötü yanık olduğundan emindi, ama Krampus, siki patlarken onu sıvı acıyla doldurdu. Yanıyordu, alev alev yanıyordu, galonlarca doluydu, içini yakıp kavuruyordu, ta ki dışarı soluyup dedikoducu işgüzarlardan oluşan tüm kasabayı yakabilecekmiş gibi hissedene kadar. Kadın çığlık attı, adam güldü ve dünya acı dolu bir duman bulutu içinde kayboldu.

Gözlerini açtığında geceliğine geri dönmüştü, önlüğü hâlâ boynuna sıkıca bağlıydı. Kahvaltısından arta kalanlar mutfakın üzerinde duruyordu.

Jacob'ın bilim projesinin yanındaki masaya oturdu ve fırın, kurabiyelerinin piştiğini bildiren bir ses çıkardı.

Glo-ooo-ooo-ria, in excelsis deo . . .

"Bu sana bir ders olsun, tatlım." Canavar hâlâ oradaydı, bir kez daha kürklerine bürünmüş, sırtında sepeti, koridordan ön kapıya doğru gözden kaybolmak üzereydi. "Yaramazlar listemde olmak istemezsin. Çocuğunun uslu bir çocuk olmasını sağlarsan beni bir daha görmene gerek kalmaz."

Bunu umması gerekiyordu, akli başında bir insanın dua edeceği şey buydu ... ama Aubrey'nin tek düşünebildiği, kurabiyelerini fırına verme konusunda endişelenmek zorunda kalmayacağı bir senaryonun tekrarlanması ne kadar güzel olacaktı.

"Bekle!" diye bağırdı, onun sözleriyle midesi altüst oldu. Jacob'a bu kâbus yarattığın, ne bunun ne de bir başkasının saldırmasına asla ama *asla* izin vermeyecek, bunu önlemek için hayatını ortaya koyacaktı. . . . Ama bu Yaramazlar Listesi'yle ilgilenmeyeceği anlamına gelmiyordu. Aubrey listeye kalıcı olarak girmek isteyebileceğini düşündü, tercihen en tepeye yakın bir yerde. Sandalyenin arkasındaki çantadan bir kartvizit çıkardı ve Krampus'a biraz mahcup bir gülümseme verdi.

"Neden beni bir ara aramıyorsun? Bunu tekrar yapmak için gelecek Noel'e kadar beklemeye gerek yok."

Gruß vom Krampus, ya da: Sevgili Kalpler, Bunun Bir Ceza Olduğunu Hatırlatmak

Tpencereden, iblisin kollarındaki çelik kafesten, apartmandaki Noel ağacının ışıltısını görebiliyordu

kırmızı, yeşil ve altın renginde neşeyle parlıyordu.

Nessa'nın gözleri bu şenlikli manzara karşısında yaşlarla doldu, o kadar sıcak ve davetkârdı ki. Büyükannesinin evinde oturup saatlerce hayranlıkla seyrettiği eski moda ağaçlara benziyordu; gümüş renkli dallar, duvarlara yansıyan renk cümbüşü, narin cam süsler ve tepesine tünemiş renkli bir yıldız. Bir fare gibi en alt dalların altına sokulur, ağacın altındaki hediyeleri titizlikle düzenler ve yeniden yerleştirir, hediye etiketlerinde adı yazılı olanları önce boyutlarına, sonra şekillerine göre sıralar, her birinin içinde ne olduğunun gizemi Noel Günü beklentisiyle başını döndürürdü. Çocukken bu bayramı çok sevmiştir.

Süslemeler ve ilahiler, hediyeler ve kuzenleriyle verdiği partiler... Tatil ruhunu tam olarak ne zaman kaybettiğinden emin değildi. Kendi dairesinde ne bayram süsleri, ne ağaç, ne ökseotu, ne kurdeleli melekler, ne de parlayan yıldızlar vardı.

Çok kötü bir kız olmuştu. Kapıyı açtıktan sonra ona söylediği şey buydu, kapının çalınmasının başka birinin, daha tanıdık birinin gelişinin habercisi olduğunu düşünmüştü. Geriye dönüp baktığında daha iyi anlaması gerekirdi. Ağır, gümbür gümbür bir çekiç sesi, zincirlerin hafif sürüklenişi ve tınısız çanların donuk tıngırtısı eşlik etmişti ama yine de kapıyı açmıştı. Canavar, tatilin ruhuna uygun davranmadığını, iyi bir arkadaş ya da komşu olmadığını, başkalarını düşünmediğini söyledi. Yaramazlar Listesi'ne alınmıştı ve şimdi mevsimsel günahları için cezalandırılıyordu.

Ve şimdi kapana kısılmıştı, kendi yarattığı bir kâbusun içinde sıkışıp kalmıştı. Kül kokusu onu boğuyordu ve buna daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu, diye düşündü gözleri yaşlarla dolarken, pençeli elleri kollarını sıkıyordu. Nessa soğuk bir kış gecesinde ızgarada çtırdayan ateşin kokusunu bir daha nasıl hazmedebileceğini bilmiyordu, tabii bir gece daha yaşarsa. Canavar güldü sonra, sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş, gözyaşlarını hissedebiliyormuş gibi güldü.

"Hissettiğim pişmanlık mı, tatlım? Yaptıkların için pişmanlık mı? Davranışlarından dolayı utanç mı? Yoksa sadece yakalandığın ve cezalandırıldığın için pişmanlık mı? Bu kadar kısa sürede böyle bir ruh değişimi yaşadığına inanmak zor... Birkaç burun çekmeden biraz daha iyisini yapman gerekecek ufaklık. Ben ikna olmadım."

Ateş onu bir kez daha tükettiğinde çığlık attı. Ateş ve acı, iç organlarına kramplar sokuyor ve sanki dikiş yerlerinden yakılıyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu ve her şeyi tüketen kor ve kül kokusu onu boğuyordu. Gri is, beyninin yarıklarına, terbiyesinin eksik olduğu boşluklara ve deliklere yerleşmişti, ta ki is, kül ve cüruflla kaplanana kadar ve görünürde bir sonu yoktu.

* * *

Kız kardeşinin düzenlediği zencefilli çörekten ev yapma partisinin kulağa aptalca geldiğini düşündü.

"Nessa, fincanları getirebilir misin? Bir şey pişirmek zorunda değilsin; sadece herkesin paylaşmak için bir tatlı getirmesini istiyorum ve senin yemek yapmadığını biliyorum. Yolunun üzerindeki markete uğrayıp bayram kurabiyesi falan al ve bana dört paket büyük kırmızı plastik bardak getir, tamam mı? Parayı hemen CashMe'den göndereceğim."

Tırnaklarını yaptırmak için kuafördeyken telefonuna bildirim gelmişti, hizmetin ücretini ödemek için uygulamayı kullanırken zamanlama tesadüfi olmuştu. O aptal partiye gitmeye hiç niyeti yoktu. Della'nın bu partiyi düzenlemek için haftalar harcamış olması ya da ailesinin onu bekliyor olması önemli değildi. Bar, kaçırmak istemediği bir etkinlik olan yılbaşı indirimlerine ev sahipliği yapıyordu ve zaten büyükannesini görmekle o kadar da ilgilenmiyordu.

Benzer şekilde, ofisteki bir aileyi evlat edinme kampanyasına katılmayı da hiç istememişti.

"Nessa, hediye paketlerini sana bıraktıracağım, tamam mı? Cheryl ile çoktan anlaştım, bir saatin olacak. Hayır kurumunun kabul merkezi şehir merkezinde, Center Caddesi'nde."

Bu işe dahil olmayı hiç istememişti. Tanımadığı çocuklar pek umurunda değildi - hatta tanıdığı çocuklar *da* pek umurunda değildi. O noktada kayıt formu ofiste birkaç kez dolaşmış ve masasına her geldiğinde geçiştirmişti. Muhasebedeki Marcie ne kadar yalvaran e-posta notu gönderirse göndersin, kalabalık bir büyük mağazanın oyuncak bölümünü incelemeye ve maaşının bir kısmını bir yabancı için ayırmaya hiç niyeti yoktu.

Görünüşe göre iş arkadaşlarını kandırmak daha kolay olmuştu. Aralık ayının ilk haftasında ofis ağacının altında parlak ambalajlı paketler belirmeye başlamış, günler geçtikçe yığın endişe verici bir hızla büyümüşü ve eğer içlerinde sadece değersiz oyuncaklar olduğunu bilmeseydi, Nessa birkaç tanesini aşırması olabileceğini düşündü. Oyuncaklar arabasının bagajına yüklenmişti, birkaç dev çuval dolusu, tüm ofis adına hayır kurumunun kabul merkezine teslim edilmek üzere ... bagajına yüklenmişti, hala orada duruyorlardı. Onları bırakmak için hiç zaman ayırmamıştı, işteki bir saatlik ücretli zamanını tırnaklarını yaptırmak için kullanmıştı, aynı gün kız kardeşinin parasını Fransız bahşişlerini ödemek için kullanmıştı.

Şimdi Noel arifesiydi. Annesi birkaç mesaj bırakmıştı, ne zaman geleceğini ve onun için akşam yemeği düzenleyip düzenlemeyeceklerini soruyordu. Ailesiyle yemek yemeyi planlamamıştı, annesi, kız kardeşi ve iki teyzesi arasındaki grup mesajına hiç yanıt vermemişti, dahil edilmeyi istememişti. Daha çok onu aramakla, onu görmeyi çok istediğini söylemekle ilgileniyordu. Elbette bu tam olarak doğru değildi, çünkü kimseden umutsuzca bir şey istemiyordu, ama o

Karısının ve çocuklarının orada olacağını bildiği uygunsuz zamanlarda aradığında sesine yansıyan panik notasını seviyordu.

İşlerin bu kadar ileri gitmesini hiç istememişti, en azından başlangıçta.

Bu bir flörttü, bir şakaydı, tamamen zararsızdı ... evde bir karısı olduğunu bilmesine rağmen bunu aldatma olarak görmemişti. Ne de olsa bekârdı. Kimseyi aldatmıyordu. Masasının üzerine eğilerek, sergilediği geniş göğüs dekoltesine uzun uzun bakarak, masasının yanına düşen kalemleri almak için kısa, dar etekleriyle yavaşça eğilerek bunu başlatmak kolay olmuştu. Adam ona ofisinde dikte ettirmeyi alışkanlık haline getirmişti, bu tamamen modası geçmiş bir fikirdi ve karşılığında o da bunu yapmak için masasının kenarına tünemeyi alışkanlık haline getirmiş ve külotunu geride bırakmıştı.

Çok kolay olmuştu, *çok* kolay! Neredeyse fazla kolaydı, çünkü normalde biraz meydan okumayı severdi, ama adam çekici bir ödülün parlaklığını sağlıyordu, kurumsal unvanı bile tek başına çabaya değerdı. Masanın kenarına oturmuş, eteğinin altında ne giymediğini ona göstermişti bile. Özel dikim pantolonunun içinde giderek büyüyen şişkinliğe bakarken, çivili topuğunu çıkarıp çıplak ayağını adamın giyinik ereksiyonuna dayamıştı. Adam şaşkınlık ve zevkle homurdanmış, titreyen parmaklarıyla deri kemeri çözüp şişmiş sikini serbest bırakana kadar topuk ve ayak parmaklarıyla onu uyarmasına izin vermişti. Kadın masadan düşmüş, adamın önünde dizlerinin üzerine çökmüş, vicdansız doğduğuna sevinerek ağzını çalıştırmıştı. Kendi masasına döndüğünde adamın menisinden bir damlanın dudaklarını kaplamasına izin vermiş, bir sonraki hamlesini planlamaya başlamıştı bile.

O zamandan beri bu bir oyun haline gelmişti. Onu ne kadar sıkı tutabilirdi, sikine bağlı görünmez bir kurşunla, emrinde ve çağrısında

Her seferinde ipi çekiyordu. Elbette onu umursamıyordu, hatta ondan hoşlanmadığından bile emindi, ama bunun bir önemi yoktu. Birkaç gece önce karısının ofisteki Noel partisine gitmek için evinden ayrılıp pantolonunu giydiğinde, suratını asmış, onu yatağa geri çekmiş, tırnaklarını göğsünden aşağı kaydırıp pantolonuna geri sokmuş ve diğer yükümlülüklerini unutması için sikini ikna etmişti. Noel onun için hiçbir şey ifade etmiyordu, en az onun için ettiği kadar, ama diğer planları suya düşmüştü ve gece daha yeni başlamıştı.

O gece kapı çaldığında onun olabileceğini düşünmüştü. Bu saatler önceydi. Saatler ve saatler ve o is ve duman kokusuyla boğuluyordu ve vücudu yanıyordu.

Masasının üzerindeki fotoğrafa daha önce de bakmıştı - bir marinada çekilmiş, üst sınıf mülayimliğinin gülümseyen beşlisi; lise çağında iki çocuk ve biraz daha genç görünen biri, onun yanındaki gülümseyen kadın mutluluğunun sahte olduğundan tamamen habersiz, Nessa kendi kendine kıs kıs gülmüştü. Kendi kendine sık sık hatırlattığı gibi, bu onun sorunu değildi ve onun hatası da değildi. Bekârdı, yirmi beş yaşındaydı, güzeldi ve hep öyle kalacağını varsayıyordu. Yine de partneri daha özensiz davranmış, vicdanının ağırlığını bu kadar rahat taşımamıştı ve fotoğraftaki gülümseyen kadın Nessa'nın sandığı kadar cahil değildi. Bir Noel dileği tutulmuştu, bir intikam dileği, Noel'ini mahvetmenin bedelinin ödenmesi dileği ve Krampus bu dileği yerine getirmişti.

Kapıyı çalanın o olmadığını anlaması gerekirdi, ağır, tıkrıtlı gümbürtüden anlaması gerekirdi, ama egosu onun *olmayabileceği* ihtimaline izin vermemişti. Kapısının önündeki yaratık iriydi, bir koçun kıvrık boynuzları ve toynaklı arka ayakları vardı.

Gece kadar siyah bir kibrit çaktı ve ılık attı, yüksek ve tiz bir sesle ve elinden geldiğince yüksek sesle, komşulardan birinin duyabileceği kadar yüksek sesle. *Duyacaklar ve yardıma gelecekler*, diye düşündü, en azından polisi arayacaklardı. İblis benzeri yaratık dairenin içine doğru ilerlerken nefesini tutup bekledi. *Mutlaka, mutlaka* birileri çığlığını duymuştu, birileri yardım edecekti siyah pelerinli figür, sırtında taşıdığı sepeti bırakarak onu içeride ne olabileceği konusunda dehşete düşürdü ve kapısının ötesindeki boş koridordan hiçbir ses gelmedi.

Nessa o zaman, daha iki hafta önce, kolları yiyeceklerle doluyken asansör kapısının komşusunun üzerine kapanmasına nasıl izin verdiğini ve kullandıkları yemek baharatlarının kokusundan şikayet eden bir başkasının kapısının altından nasıl kaba bir not sıkıştırdığını hatırladı. Kimse yardıma gelmiyordu.

Yaratık onun dosyasını incelerken kıkırdayarak, "Bir yıllık kötülük ve bencillik," diye düşündü. "Cömertlik ve nezaket yoksunluğun seni Yaramazlar Listem'e soktu ve cezanın daha kötü olmadığına sevinmelisin. Krampus, yaptığın hatayı anlamın için burada. Çok kötü bir kız oldun, Nessa."

Bir şaplakla başladı, bir yıllık ağzllğnn ve merhametsiz davranışlarının cezasıydı. Ancak elindeki sopa demeti deri kayışın yerini tutmuyordu ve yaratık onu etkisiz bir şekilde döverken kız metanetini korudu. Yaratık onun bu tavrıyla eğleniyor gibiydi, sanki dünyada çok vakti varmış gibi dalları tembelce savuruyordu. Nessa her şeyi sona erdirebilecek güce sahip olduğunu çok geç fark etti

Sonra: eğer ağlasaydı, pişmanlık duysaydı, bu cezayı sona erdirebilirdi.

"Kötü bir kızın hevesini kırmaktan daha çok zevk aldığım bir şey yok, tatlım. Seni temin ederim, bu gece bitmeden dersini almış olacaksın."

Yaratığın jilet gibi keskin pençeleri giysilerini tereyağı keser gibi kolayca parçalayıp onu çırılçıplak bıraktığında tuzağa düşürüldüğünü anladı. Daha da kötü bir davranışta bulunması için yemlenmişti, çünkü kıllarla kaplı bacaklarının arasından öne doğru çekilirken, yaratık birkaç dakika önce göstermediği kendinden emin bir hüner sergiledi. Dallar çıplak tenini daha çok ısıırıyordu ve Nessa ilk kırbaç darbesiyle sarsıldı. Bir, iki, üç, dört... Beşinci vuruşta yaratığın eli durdu. Kaba bir avuç içi Nessa'nın kıcının kabarıklığı üzerinde kayarken, dallarla ona vurmaya devam etmeden önce Nessa'nın çığlık atmasına neden olan sert bir tokat attı.

Acıtmıştı, buna hiç şüphe yoktu. Acıtıyordu ama dayanılmaz değildi, kasaba meydanındaki insanlık dışı bir kırbaçlama değildi ve canavarın eli çıplak tenini tekrar tokatlarken, bundan nefret etmediğini kabul etmek zorunda kaldı. Nessa tahrik olduğunu kendine itiraf etmek istemiyordu, rasyonel beyninde bir kâbus yaratığı tarafından çırılçıplak soyulup tokatlanmanın *hoşuna* giden bir şey olduğunu kabul etmek istemiyordu ... ama vücudu, sıcak avucunun her düzine vuruşta kızarmış etinin üzerinde kaymasına, tokatlarının gücünün onu kürklü kucağında hareket ettirmesine, onu kaprin bacaklarının üzerine yayma şeklinin klitorisini tam da doğru şekilde simüle etmesine tepki verdi.

Canavar onun aklından geçenleri okumuş gibiydi. Bir dahaki sefere avucunu kıcının üzerinde yumuşattı, daha aşağıya indi, cinsel organının dudaklarına bastırdı ve orada biriken nemi topladı. Güldü, derin ve çirkin bir sesle

Bu da midesinin endişeyle gerilmesine neden oldu. Sopa demetiyle bir düzine vuruş daha ve sonra ... *sonra!* Yaratığın dili uzun, kırmızı bir yılan uzantısıydı, ağzından bir ayaktan fazla uzanıyordu, yarığının üzerinde kayarken sıcak ve parlıyordu. Yaratık onu yaladıkça, sıcak kıvrımlarını iterek sularını emdikçe, klitorisine ulaşana kadar kalçalarını kaldırdıkça, miyavlayana kadar kıvrırıp okşadıkça iniltisini tutamadı. Kahkahası, bacaklarını daha da açarak klitorisini iş kıyafeti giyen partnerinin sadakatsizlikte asla ustalaşmadığı bir hassasiyetle yaladığında, sadece zevkini artıran gürleyen bir titreşimdi. Titreyen bacaklar ve spazm geçiren bir amcıkla diline karşı geldiğinde, bunun ne kadar zevkli olduğunu görünce dehşete kapıldı.

"Seçim senin," diye kıkırdadı canavar, onu kucağında döndürdükten sonra bileklerinden sıkıca kavradı, "kırbaçlarını almaya devam edeceksin ya da cezayı daha yaratıcı bir şekilde almayı seçebilirsin." İnsanlık dışı dil göğüslerinin etrafında kıvrılıp kıvrılıp meme uçlarıyla alay etti, ta ki bir kez daha düşüp ateşinin kaynağını arayana kadar. Kaba siyah tüyler alt bedenini bir post gibi kapladı ve inlediğinde tekrar güldü, sıcak, kırmızı dil onu içine iterken, duvarlarına bastırırken, onu herhangi bir horozun sahip olduğu veya yapabileceği kadar derinden becerirken, *yaratıcılığının* bir örneği olarak törpülenmiş bir ses. Tekrar doruğa ulaşması uzun sürmedi, zonklayan klitorisini yaladığında omurgasında oluşan dalgalanmanın tadını çıkarıyordu.

"Sanırım yaratıcılığınızı sevdim."

Bunu daha iyi bilmeliydi. Canavar gülümsedi, geniş ve korkunçtu, ayağa kalkarken dişlerinin parıltısını gösteriyordu, onu belirsiz bir şekilde yere bıraktı, dili kadar kırmızı ve ıslak bir horoz ortaya çıkardı. Onu tamamen dolduracak, alışığının ötesinde gerekekti ve eğer *bu*

Cezası - o kalın, gergin horoz tarafından becerilmek ve tekrar tekrar boşalana kadar klitorisinin yalanması - Nessa bir sonraki yıl davranışının daha da iğrenç olmasını sağlayacaktı. *Gelecek yıl ofis ağacının altındaki hediyeleri kesinlikle çalacaksın!*

Dizlerinin üzerinde yükselerek, şişmiş şafta geçmeden önce ne kadar ağır, ağır ve dolu göründüklerini not alarak büyük, kürk kaplı testisleri buruşturdu ve yaladı. *Taşaklar bu kadar doluyken, bu muhtemelen o kadar uzun sürmez bile! Onu emebilir ve saat ondan önce barda olabilirsiniz.* Kıvrımlı horoz, canavarın siyah postuna karşı kan gibi kırmızı olan ve kalın, nabız gibi atan damarlarla delik deşik edilmiş, alt tarafında tuhaf çıkıntılar bulunan bir kılıftan yükseldi. Diline karşı sıcaktı, başına kadar geniş bir şerit yaladı, dilini üzerinde ve etrafında gezdirdi, ucundaki göz kırpan yarığı buldu. İnledi, şişkin kafayı ağzına çekerek ona en iyi porno yıldızı görünümünü verdi, bu da yasadışı ofis dışı derslerinde her zaman işe yarayan bir şeydi.

Canavar sadece kıkırdadı. "İşlerin böyle yürüyeceğini mi sanıyorsun tatlım? Sikimi yalayacaksın ve tüm kabahatlerin affedilecek mi? Başını en başta belaya sokan şey dizlerinin üzerinde geçirdiğin zaman değil mi?" Pençeli bir el saçlarını kazıdı, sıkıca kavradı ve çekti, bu onun kontrolün hiç de kendisinde olmadığına dair ilk ipucuydu. "Canım, emmek istiyorsan doğru düzgün emmeye başla."

Canavar hiçbir uyarıda bulunmadan ileri atıldığında, sikinin başı ağzında sıcaktı, dilinin üzerindeki baharatlı ön sperm damlası sıcaktı, yanan şaftının geri kalanı boğazında sıcaktı. Saçlarını kavrayan el, nefes yolu tıkanana kadar yüzünü yakıcı uzunluğa doğru bastırdı ve bunun bir ödül değil, ceza olduğunu çok geç fark etti. *Eğer onu memnun ederse, gidecekti.*

Umutsuzca düşündü... Ne de olsa bu onun iyi olduğu bir şeydi. Gırtlığını kararlılıkla gevşetmiş, uzun kuyruğu sallanırken, kalçaları ağzına doğru itilirken kaldıraç olarak kürklü bir kalçanın arkasını kavramıştı. Bir yıl boyunca kötü davranmasının "cezası" büyük bir yaraksa, diye düşündü bir kez daha kararlılıkla, pişman olmak için hiçbir neden görmüyordu.

Şimdi farklı olduğunu biliyordu. İs, kül ve korlar, tenini tırmalayan kaba siyah saçlar ve durmaksızın pompalayan o sıcak, kırmızı penis.

Ağzından bıktığında, onu saçlarından çekip çıkardı, çenesinden aşağı bir salya nehri aktı, sonra onu döndürüp duraksamadan üzerine bindirdi. Parıldayan, geniş siyah toynaklar altından geçerken, o yanan, soğanlı kafa arkadan bastırdı, bu yaratığın - bu *canavarın!* - insanlık dışı olduğunu, hayvani bir iblis tarafından becerildiğini hatırlatıyordu.

Bu hatırlatma, onu doldururken nefesinin kesilmesini engellemedi, o kalın siki baş döndürücü, lezzetli baskısı, ihtiyaç duyduğu tüm noktalarda çıkıntılar ve şişlikler vardı, itmeye başladığında iç duvarlarını ovuşturuyordu. *İyi* hissettiriyordu. Evli sevgilisinden de, eve getirdiği bar çocuklarından da daha iyiydi. *Bir ceza sayılmaz!* diye tekrar böbürlendi, çünkü sağladığı tam baskı başlı başına mutluluk verici bir işkenceydi. Canavar onun zevk iniltilerine gülmüş, aptallığına kahkahalarla gülmüştü. Yine, daha iyi bilmeliydi .

. . bu bir cezaydı. Tekrar boşalırken hatırlaması zor bir gerçektir,

Dışarıdan yardım almadan asla başaramadığı bir şey olarak, kalın siki etrafında titreyerek sarsılıyordu.

"Eğlenmene çok sevindim ufaklık. Ne de olsa daha yeni başladık."

Dili vücudunda aşağı doğru hareket etti, sürünen kırmızı bir yılan, amaçlanan hedefe ulaşana kadar derisinin üzerinde salyalarını akıttı. Nessa klitorisine yapılan baskıyı memnuniyetle karşıladı, canavar tarafından pompalanırken sürekli titreşen uyarılmayı memnuniyetle karşıladı. Evli sevgilisinin yüzüne binerek, klitorisini yalamasına ve yüzüne defalarca boşalana kadar amını yalamasına izin veriyordu, bacağına başının üzerinde her salladığında eğlendirdiği bir fantezi ... ama nadiren bu şekilde işe yaradı. Adam onu bir süre büyük bir iştahla, özensiz ve aceleyle yalıyor, dikkatini asla klitorisine istediği açıda vermiyordu ve sonunda bu bir sıkıntıya dönüşüyordu. Adamın sikiyle oynamak için yerinden kalkana kadar nefes nefese küçük inilti çıkarırdı, fantezisi her seferinde suya düşerdi. Bu her iki dünyanın da en iyisiydi, dedi Nessa kendi kendine. İçinde kalın bir horoz ve klitorisinde bir dil, ekstra iş olmadan bir üçlü. Tekrar boşaldı, yolunu değiştirmek için hiçbir neden bulamadı.

O bir aptaldı.

O zamandan bu yana saatler geçmişti. İblis yavaşlamamıştı, durmamıştı, aleti onu ilk mızrakladığında olduğu kadar kalın ve sertti, çılgınca hırlarken boyun eğmiyor, vahşi, yorulmak bilmez bir yoğunlukla içini dövüyordu.

"Yaratıcılık istediğin için memnun değil misin tatlım?"

Sesi alaycı bir tıslamaydı, kulağını gıdıklıyordu ve aynı derecede kırmızı, aynı derecede sıcak dil iltihaplı kızarıklığını gıdıkladığında sefilce inledi

bir kez daha klitoris. İçine girmeye başladıktan sonra ilk kez dilinin baskısına karşı boşaldığında, zevkle ürpermiş ve şaplak atmaktan vazgeçtiği için kendini tebrik etmişti. Ağır topları ona çarptı, kalçalarının hızı yavaşlamadı ve Nessa kendini destekledi, canavarın patlamasını bekledi, her an olacağından emindi. Bunun yerine, dili tekrar bacaklarının arasından kayarak klitorisinin şişmiş tomurcuğunu buldu ve Nessa rahatsızlığın ilk sancılarını hissetti. Yaşadığı birkaç orgazmdan sonra kendine gelmek için zamana ihtiyacı vardı, hayatında ilk kez tek bir seansta birden fazla boşalmıştı ama canavar bunu fark etmemiş gibiydi. Kalçalarını uzaklaştırmaya çalıştığında, pençeli eller kalçalarına indi ve onu mengene gibi kavradı.

Canavarın sırtına bastırılmıştı, bacakları daha da açılmıştı, uzaklaşamıyordu ve dil bir kez daha ödölünü arıyordu. Tekrar ve tekrar, onun etrafında kıvrıldı, etli başlığı geri itti ve çığlık atana kadar doğrudan istismar edilen incisinin üzerinde okşadı. Çok fazla, çok uzun süre, defalarca üzerinde çalışılmış, sürekli doruğa çıkarılmış ve zevk her seferinde acıyla gölgelenmişti. Yalama, okşama, tekrar ve tekrar; içinde zonkluyor gibi görünen kalın horozla birleşen ek uyarım, bir kez daha sertleşmesi için yeterliydi, iblis kıkırdarken kaba kürke karşı titriyordu. Sürünen, okşayan dil, yaratığın etrafında kenetlenen istismara uğramış bedeninden başka bir zayıf orgazmla alay ederken kasları acı verici bir şekilde kasıldı.

Canavarı sakinleştiren tek şey buydu. Onu her doruğa zorladığında, canavar inledi, kaslarının horozunun etrafındaki sıkışmasının tadını çıkarmak için hareketini durdurdu, dili yanan uzunluğunun etrafında titreşirken klitorisinin üzerinde kaymaya devam etti. Uyarılma dayanılmaz bir acıydı ama kızın acı dolu çığlığı canavarı tekrar güldürdü ve kızışmaya devam etti

acımasız bir verimlilikle. *Başını en başta belaya sokan şey buydu.* Nessa bunun hiç bitip bitmeyeceğini merak ediyordu. Vücudunun daha fazla dayanamayacağı, bir kırılma noktasına ulaşacağı ve bir zamanlar hoşuna giden bu işkenceye son vermezse canavarın pençeli ellerinde toza dönüşeceği kesindi. Onu öldürecekti ya da bunu sonsuza kadar sürdürecekti ve bu düşünce onu hıçkırıklara boğdu.

Pencereden parıldayan Noel ağacına bakarken, Nessa ilk kez bu duruma kendisinin neden olduğunu kabul etti. Eğer kız kardeşinin partisine gitmiş olsaydı, belki de Della ve orada olacak olan eski okul arkadaşlarıyla planlar yapacak, patronunu karısının Noel partisini kaçırmaya ikna etmek yerine geçtiğimiz hafta sonu onlarla birlikte dışarıda olacaktı. Oyuncakları olması gerektiği gibi teslim etseydi, yardım toplama merkezinde gönüllü olarak çalışan yakışıklı genç adamla tanışabilirdi; hiç tanımadığı ama canavarın kollarındaki kafesten net bir şekilde hayal edebildiği biriyle. Ona çıkma teklif edebilirdi, ne kadar sıkılmış olursa olsun karısını aldatan bir adamın onunla ilgilenmeye değmeyeceğini anlamasını sağlayabilirdi. Komşularına karşı daha nazik olsaydı, çığlıklarını duymaya istekli olabilirlerdi, Noel arifesini ailesiyle geçirmeye gitmiş olsaydı, bu cezayı çekmek için evde olmazdı. Şu anda annesinin masasında oturuyor, küçük kuzenleriyle Uno oynuyor, aylardır görmeyi tercih etmediği ailesiyle dertleşiyor olabileceğini fark edince gözleri doluyor. Eğer canavarın kırbaçlarını yemiş olsaydı, bu iş çoktan bitmiş olabilirdi. Bunun yerine, bir kez daha fahişe gibi davranmış, bunu bir oyun haline getirmeye, üstünlük sağlamaya çalışmıştı.

Basit bir nezaket hareketi her şeyi yoluna koyabilirdi.

Pençeli eller onu aniden koltuğun kolunun üzerinden öne doğru itti, kıcı havadaydı. Zonklayan horoz, ayarlanan pozisyonda inanılmaz derecede derine kaydı, içindeki süngerimsi noktaya tekrar tekrar hareket ederek onu çözülmeye zorladı. *Yapamazsın! Artık yapamazsın!*

"Oh, sanırım bir tane daha kaldı, tatlım." Sesi alaycıydı, bir kez daha onun düşüncelerini okuyordu. Koku, is, duman ve külün dayanılmaz kokusu, parmak eklemlerini klitorisine bastırıp durmadan çalıştırırken etrafını bulutlandırdı. Doruk noktası canını yaktı, içini acıttı, sanki iç organları tamamen yeniden düzenlenmiş gibi hissetti ve çığlığını tutamadı. Bu işkence başladığından beri ilk kez, canavar kendi zevkinin tadını çıkarmak için yavaşlamadı; imkansız bir şekilde hızlandığını fark etti.

"Sanırım şimdilik dersini aldın. Kötü bir kız kötü bir kızdır, özüne kadar. Umarım gelecek yıl bunun tadını tekrar çıkarabiliriz, tatlım. *Yaratıcı* olmayı seviyorum."

Yanıt verme şansı yoktu, yalvarma ya da değişeceğini söyleme şansı yoktu, yaratık kükreyerek boşalırken çığlık atmaktan başka bir şey yapma şansı yoktu. İçine sıvı ateş püskürdü, müstehcen zevk inlemeleriyle noktalanan kavurucu bir cehennem, galonlarca saf magma gibi hissettiren bir şey boşaldı. Üzgündü, hepsi için üzgündü, her duygusuzluk ve zalimlik örneğini geri alabilmeyi diledi, o ağır toplar sonunda içine boşalırken pişmanlığını koltuk minderine feryat etti; tamamen yanacağını, bir is ve kül yığını olacağını bilene kadar içini tutuşturdu. İçine çektiği kokunun bu olduğunu fark etti: Krampus tarafından unutulmaya mahkûm edilen diğerlerinin yanmış kalıntıları. Canavar gülmeye başladı, içindeki son ateş parçasını fışkırtırken onu kürklü kalçalarına sıkıca tuttu ve Nessa yok olup gittiğini hissetti.

Son bir inilti ve bir duman pufu ve sonra gitmişti.

Gözlerini yavaşça açtı ve sabahın gri ışığının odayı aydınlattığını gördü. Koltuğundaki pelüş battaniyeyi omuzlarına çekerek yüzünü tekrar mindere bastırdı. Tuhaf bir rüyaydı, bilincinin köşelerini çekiştiren bir rüyaydı, ama anı bulanık, dumanlı ve belirsizdi.

Duman!

Nessa battaniyenin altında sarsıldı, aniden kanepede uyumanın ne kadar tuhaf olduğunun farkına vardı ve yorganın altında çıplak olduğunu fark etti. Yavaşça doğrulurken ani bir acı bedenini sardı ve her şey, her korkunç dakika hızla geri geldi. Daireyi hiç bu kadar hızlı geçmemişti, öğürmek için banyoya zar zor yetişebilmişti, başı dönüyordu. *Bu bir rüyaydı... rüya olmalıydı.* Titreyen bacaklarının üzerinde oturma odasına geri döndü, kanepeye doğru sürüklendi ve titreyen eliyle alçak masadan telefonunu aldı.

Yirmi dört Aralık sabahı saat dokuzdan biraz önceydi. Yine Noel arifesi.

Verdiği nefesle sırtını minderlere yasladı, rahatlamıştı ve bu rahatlamanın etkisiyle hıçkırığa hıçkırığa ağlayacağını düşündü. *Bu bir rüyaydı, sadece bir rüya!* Annesine mesaj atacaktı, diye düşündü, hızla doğrulup, bu akşam yemeğe ne getirebileceğini soracaktı ... kız kardeşine borcu olan parayı almak için ATM'ye uğradıktan sonra, bir yerde duracak ve partisini kaçırdığı için özür olarak ona cömert bir spa hediye kartı verecekti. Oyuncakları hayır kurumuna bıraktıktan sonra

Girişte, komşuları için birkaç kurabiye tepsi alabilirdi ... *Bu bir rüyaydı.* Kendini Ebenezer Scrooge gibi hissetti, Noel günü önünde esneyen yeni bir başlangıçla uyanıyordu. Sonra güldü, sesi boğazından bir hıçkırık olarak çıktı, kendini penceresinin kanadını açıp yoldan geçenlere haykırırken hayal etti, hangi gün olduğunu sordu. Bu bir rüyaydı ama bu bazı değişiklikler yapamayacağı anlamına gelmiyordu.

Nessa kendini ayağa kaldırdı, sevdiği insanlara karşı yaptığı yanlışları düzeltmeye başlamak için sabırsızlanıyordu. *Ve tatilden sonra ofis yeniden açıldığında, ihbarını veriyorsun.* İşte o zaman gördü. Masanın ucunda küçük bir is yığını duruyordu, şöminesi olmadığı düşünülürse bu çok mantıksızdı. Hatırladıkça içinden bir dalgalanma geçti ve kanepeye geri düştü. Her şeyi hatırladı, is ve kül kokusunu hatırladı, kapısını çalan yarattığı hatırladı. Bir yığın is, eskiden olduğu kişiden geriye kalan tek şeydi.

Dışarıdan, sokağın yukarısındaki kilisenin çanları garip bir şekilde tınısız ve donuk bir şekilde saati çalıyor, kar usulca yağarken içinde tuhaf bir gümbürtünün yankılanmasına neden oluyordu.

Gece Yarısı Vuruşu, ya da: İyi Huylu Bir Ev Sahibi

To ağaç gerçekten muhteşemdi.

Herkes öyle demişti, o gece gelen her konuk, kürklerini bekleyen bir hizmetkârın kollarına bırakıyor, parıldayan altın ışıkların ısıltısında yanaklarını öpüyordu. *Davina, bu ağaç tek kelimeyle muhteşem! Bu yıl kendini aşmışsın, sevgilim!* Doğruydu, diye düşündü hülyalı bir şekilde, iğne yapraklı harikaya bakarken. Eyaletin diğer ucundaki uzak bir çiftlikten kamyonla getirilen ve geniş, kıvrımlı merdivenin dibinde dik duran on sekiz metre uzunluğundaki görkemli Fraser köknarı, ikinci kata çıkan konuklara üst dalların manzarasını sunuyordu. Ağaç, yüzlerce cam ve kristal süs üzerinde yansıyan çelenkler ve parıldayan ışıklarla süslenmişti; taçtaki yıldız, dallardan aşağıya zengin bir kan şelalesi gibi akan kırmızı kadife şeritleri açıyordu,

mavi-yeşil iğne uçlu dalların arasından süzülüyordu. Büyüleyici bir gösteriydi ve o yıl kendini aşmıştı.

Belleri kuşanmış garsonlar, sıcak ordövr masasını ıstakoz ruloları, kaburga börekleri ve lezzetli sebzeli tartlardan oluşan bitmek bilmeyen bir alay halinde doldurmuşlardı; şampanya kadehleri en kaliteli şaraplarla doluydu ve hiçbir misafirin gece boyunca boş bir kadeh için endişelenmesine gerek yoktu. Tüm akşam boyunca, dışarıdan gelen soğuğun ısırtığı fuayeyi keserken, arkadaşlar, komşular ve diğer çeşitli neşeli insanlar Devlin'in yıllık Noel açık evine, sezonun şenliğine, öpülecek yanakların ve kucaklanacak kolların durmaksızın akışına uğradı. Konuklar tatil kıyafetleri içinde göz kamaştırıyor, şampanyalarını yudumluyor ve dans pistinde süzülüyorlardı; zarif valsleri neşeli fokstrotlar izliyor, akşam için kiraladığı smokinli dörtlü saatlerce durmadan çalışıyordu. Evet, tüm topluluğun dört gözle beklediği sezonun şenliği ve Davina Devlin hayal kırıklığına uğratmadı.

Ev artık sessizdi, kuartetin tınları uzun zaman önce girişlerdeki yankılara dönüşmüştü. Bayram neşesi içinde olanlar başka kutlamalara, kendi evlerine gitmişler, çocuk bekleyenleri yataklarına yatırmışlar ve yaşlı Aziz Nick'in ziyaretini bekleyerek dinlenmeye çekilmeden önce son bir eggnog içmişlerdi. Misafirler gitmişti ve evin her yerinde tek bir canlı bile kıpırdamıyordu; bu düşünce Davina'nın boğazına bir kahkaha tufanının yükselmesine neden oldu, boyalı dudaklarını büzerek kahkahanın dışarı çıkmasına izin vermediğinde neredeyse boğulacaktı. Davina merdivenin yanındaki cam kırıklarının üzerinden geçti ve duraklayarak ağaca, çok kısa bir süre önce cesetlerle dolu olan geniş açık alana hülyalı bir şaşkınlıkla baktı.

Birkaç saatin ne kadar fark yaratabileceğini düşündü, merdivenlerin arkasındaki oyukta duran görkemli dede saatinin önüne geldi. Saat

neredeyse gece yarısıydı, cadı saatine yakındı. Son konuklar iki saatten fazla bir süre önce ayrılmışlardı; bu süre bir şekilde gerçek olamayacak kadar büyük ve hiç zaman yokmuş gibi görünüyordu.

Yakında her şey bitecekti. Noel zamanı kırbaçlar, zincirler ve diğer dehşetlerle zalimleri cezalandırmaya gelen yaratıkla ilgili hikâyeler duymuştu ve bu gece onun için geleceğinden hiç şüphesi yoktu. Ne de olsa oldukça yaramazlık yapmıştı.

Özellikle endişeli değildi. İzleyenlere Davina Devlin'in asıl gücünün zarif ev sahipliğinde, toplumun temel direği olarak hareket etmesinde ve mükemmel bir eş rolünü oynamasında yattığı görünmüş olabilir, ancak izleyenler gerçekliğin yalnızca çok küçük bir prizmasını görme eğilimindeydi. Davina Devlin'in gizli süper gücü kendi anlatısını kontrol edebilme yeteneğiydi ve kendi deyimiyle bu muazzam bir gurur kaynağıydı. Büyük şaşırtmacalar ve basit sihirbaz numaraları genellikle algıları değiştirmek için yeterliydi ve dedikleri gibi, algı gerçektir. Bu gece bildiği tüm numaraları uygulayacak, onu ziyaret eden iblisi kendi tarafına çekecek, onu sadece kendini korumak için hareket ettiğine ikna edecek, o da onu destekleyene kadar kendini bildiği kadar sempatik gösterecekti. Gecenin son konuğuna, kendi kişisel onur konuğuna, kendine özgü kurnazlığını uygulayabileceğinden emindi ve bunu yapamazsa, her zaman ilahi intikama inanan biri olmuştu. Sonunda h a k ettiğini bulduysa, en azından iyi bir koşu yapmıştı.

Saat çalmaya başladığında şarap kadehini daha yeni eline almıştı. Davina kadehini yudumlarken dede saatinin göbeğinden gelen her yankıyı saydı, saat onu vurduğunda doğruldu ve

Saat on ikiyi bulmadan önce fuayeden bara geri döndü. Bir kadeh daha hazırlamıştı bile.

Kristal kadehin kenarında şekerlenmiş portakal şekeri, bir çubuk tarçın ve içine yerleştirilmiş birkaç bütün kızılıçık. Şarap o sabahtan beri ağır ağır demlenmişti ve akşam boyunca muhafaza edilmişti; konuklar gelmeden önce neden olduğu tartışmaya rağmen çok beğenilmişti. Koyu, reçelli bir kırmızının ve bol miktarda Grand Marnier'nin, bütün karanfil ve yıldız anason, bol miktarda tarçın çubuğu ve kakule kabuğu ve sadece en parlak, en sulu portakallarla kaynatılmış mükemmel bir evliliğiydi. Her viski bardağının kenarına yerleştirilmek üzere portakal dilimleri şekerlenmiş ve konuklar gecenin ilerleyen saatlerine kadar fınan fınan içmişlerdi. Büyükbaba saati, sessiz evin içinde yankılanarak saati denetlemeyi tamamladı ve son çanı tamamen kaybolmadan önce, farklı bir yankı onun durduğu yere doğru sallandı.

Görkemli bir aslan başı olan kapı tokmağı, pencereleri muhafazaları içinde sarsacak bir güçle vuruldu. Davina gözlerini kapadı ve uzun, sakin bir nefes aldı. Bu onun en iyi performansı olacaktı ve gösteri zamanı gelmişti. Bu geç saatte kapıyı açmak için koşuşturmaya gerek yoktu, dışarıda esen kar ve rüzgârdan üşümenin de bir anlamı yoktu. Şarabını dolduracak ve bekleyecekti. Kendisine geleceğini biliyordu. Uzun süre boşta kalmadı. Giriş koridorunu ve fuayeyi kesen buz gibi bir hava dilimi, ağacın ötesinde durduğu yerden ona ulaştı, tatil kutlamasına bu yeni gelen. Fuayenin girişinde siluet halinde duran yaratık, kocaman ve heybetli, simsiyah bir kütleydi. Bir koçun kıvrık boynuzlarını, eş toynaklarını ve kıvrık kalçalarını seçebildi, tüylü En yeni misafirinin keçiye benzeyen bacaklarını kaplayan siyah kürk.

"Lütfen içeri girmez misiniz?" diye seslendi bu geç gelene, saat kaç olursa olsun hoş geldin diyordu, çünkü Noel arifesiydi ve o da kusursuz bir ev sahibesiydi.

Gri kürkler giymiş, deri kayışlarla bağlanmıştı. Evin içine doğru adım attığında kayışlarındaki tınısız çanlar küçük, düz bir şingirtı çıkardı, gözlerinin hayvani yakut parıltısı Davina'ya sıkıca sabitlenmişti. Sırtında büyük bir sepet vardı ve Davina ürperdi, gülümsemesinin bozulmasına izin vermedi.

"Hoş geldiniz," diye karşıladı güzel bir gülümsemeyle. "Sağ salım vardığınıza çok sevindim, duyduğuma göre bu karda yollar korkunçmuş! Lütfen kürklerinizi çıkarın ve ateşin yanında kendinizi ısıtın. Umarım bana bir kadeh şarap içerken eşlik etmek için çok geç değildir," diyerek en yeni misafirini selamladı. "Korkarım yiyecekler çoktan kaldırıldı, ama açsanız mutfağa gidip size bir şeyler bulabilirim. Ama önce ... bir Noel kadehi kaldıralım."

Tatil evinin açılışına yeni gelen kişi boş dans pistini, kırılmış kristalleri ve yere dökülmüş kıpkırmızıyı inceledi, muhteşem ağacına göz attı. Önündeki manzarayı incelemek için zaman ayırdı, odayı farklı bir perspektiften görmek istercesine merdivenden birkaç adım çıktı ve bunu yaparken kendi kendine karanlık bir şekilde kıkırdadı. Sonunda ona döndüğünde gülümsemesi parıldayan beyaz dişlerini ortaya çıkardı, sepetini ve kürklerini merdivenin dibine bıraktıktan sonra kırılan camın üzerinden geçti, toynakları fayansların üzerindeki kıpkırmızı su birikintisini sürükledi.

"Ne kadar güzel davranışların var, tatlım. Şarabınızı paylaşmaktan mutluluk duyarım. Gerçekten de çok uzun bir gece oldu."

Adam yaklaştıkça güldü, sıcak, ilgi çekici bir sestti; alıcısını sıcacık bir yoldaşlık hissiyle koza içine almak için tasarlanmış bir ses, adam her adımda daha da büyüdüğüce kendisinin küçüldüğünü hissetti.

"Sahip olduğumuz tek şey görgü, değil mi? Bizi hayvanlardan ayıran tek şey bu." Geniş ve kaslı biriydi, bu son tatil maskaralığı için takdire şayan bir ortaklı. "Kızılcık ve portakal, geleneksel glühwein baharatları ve kaliteli portakal konyağıyla ağır ağır pişirilir. Şarap, mahzenimizdeki en iyi yaz şaraplarından biriydi ve sadece bu durum için sıcak şarap yaptırdım. Kocam böylesine iyi bir fıçıyı kendi *deyimiyle* 'aptalca bir fantezi' için ziyan ettiğim için çok kızdı ama misafirlerim için en iyisi buydu ve ne de olsa Noel zamanındayız. Arkadaşlarla kutlama yapmak için daha iyi bir zaman olabilir mi?"

"Mevsimin ruhuna uymadığınızı iddia edebilecek kimse yok, Davina Devlin." Kahkahası, eğlenceyle renklendirilmiş alçak bir cızırtıydı. "Ve bu gerçekten de çok güzel bir bağbozumu, sevgili kalbim. Sanırım neden burada olduğumu zaten biliyorsun, değil mi? Bunu itiraf etmek bana acı veriyor ama sen çok yaramaz bir kız oldun. Yaptığın kötülüklerin cezasını çekmenin zamanı geldi, ama nezaketini takdir ediyorum. Bugünlerde dünyada oldukça eksik."

"Aynı fikirdeyim," diyerek ciddi bir şekilde başını salladı ve kendi bardağından yudumlamadan önce bileğine sıcak, komplocu bir el koydu. Yaratık beraberinde soğuğun kokusunu da getirmişti - özsuuyula kalınlaşmış buzlu çamların ve sürüklenen karın kokusu, ama aynı zamanda daha sıcak bir şey de vardı . Parlak portakal kabuğu ve tarçın, paylaştıkları içkiyi anımsatıyordu. "Bugünlerde çok fazla insan nezakete önem vermiyor. Toplumda nezaket büyük ölçüde eksik."

Bardaktan uzun bir yudum almadan önce beyaz dişleri bir kez daha parladı. "Ve eksik olan yerlerde bunu sağlıyorsunuz. Evinizi herkese açılıyorsunuz, tüm yerel hayır kurumlarının cömert bir hayırseveri. Mevsimin ruhuyla dolup taşan bir kalp ... ama burada olma nedenim bu değil. Bunu elbette biliyorsun, değil mi zeki kız?"

Bu bir soru olarak sorulmamıştı. İçindeki ilk korku kıpırtısı, bu insan-yaratıkla boy ölçüşebildiğini görmenin şaşkınlığıyla harekete geçti. Neden onun kapısına salya sümük, kaba saba bir canavar olarak geleceğini düşündüğünü bilmiyordu, tıpkı etrafını saran kolayca zapt edilen aptallar gibi. Ona yiyecek ve içecek ikram edebileceğini, cömertliğini ve şenlikli evini gösterebileceğini, belki birkaç tatil talihsizliği hikâyesiyle onu eğlendirebileceğini ve şarapla ısınmış bir şekilde yoluna devam edebileceğini hayal etmişti. Kendisi kadar iyi konuşan bu kule gibi adamı beklemiyordu. Şarap kadehini bitirdi, dikkatlice uzun ziyafet masasının kenarına koydu, çarşafı çoktan çıkarılmıştı, katlanmayı ve bir sonraki suare için gerekli olana kadar sabah temizlikçileri tarafından saklanmayı bekliyordu. Bir daha kullanılıp kullanılmayacağını merak etti, düşündükçe gerçek bir pişmanlık duyuyordu. *Şimdilik endişelenecek bir şey yoktu - blöfünü görmeliydi.*

"Eminim akşamki işlerinizi bitirmek için oldukça heveslisinizdir ve iyilik istemekten nefret ediyorum ama belki önce beni bir dansa kaldırırsınız? Konuklarım bütün akşam dans etti ve müzik çok güzeldi... ama bir ev sahibesinin asla duracak vakti olmaz, bilirsiniz. Arkadaşları ve komşuları selamlamak, yemeğin sıcak tutulduğundan, içeceklerin yenilendiğinden ve herkesin iyi vakit geçirdiğinden emin olmak. Tek bir dansın bile tadını çıkarma şansım olmadı."

Konuşurken antika fonograf dolabına doğru ilerledi ve sözlerinin sahneyi hazırlamasına izin vererek ardından gelecek eylemleri yönlendirdi. İğneyi plağın kenarına getirdiğinde yaratık onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı, bir Noel valsini alanı doldurmadan önce eski moda trompet hoparlöründen statik bir çatırtı çıktı.

"En iyi baharatlı şarabınızdan bir kadeh ve şimdi de dans mı? Böyle bir misafirperverliğe nasıl karşı koyabilirim?"

Onu basamakların dibinde karşıladı, uzattığı elini tuttu ve onu zeminin ortasına götürdüğünde gülümsedi. Yaratığın eli sırtının alt kısmına indi, onu kaprin formuna uygunsuz bir yakınlıkla çekti ve kalbi peri kanatlarında çırpındı. *Sakin ol kızım. Kontrol hâlâ sende.*

"Ama hangi zevkleri paylaştığımızın bir önemi yok, tatlım - yine de cezayı çekeceksin."

Şaşırtıcı derecede çevik bir dans partneriydi. Döndüler ve döndüler, bir melodi diğerine karıştı, adımlar asla duraksamadı. Davina partnerinin geniş, yoğun kürklü vücuduna yaslandı, önceki saatin olayları bir kenara bırakıldı. Bir zamanlar dans etmeyi çok sevmiş, neredeyse bu konuda bir kariyer yapmıştı. Bayan Devlin olmadan önce uluslararası balo salonu şampiyonluğu bir zamanlar onun olmuştu, unvanı unvanla, bir arzuyu diğeriyle takas etmişti. Göz alıcı kostümleri özlemeye hiç fırsatı olmamıştı, çünkü yeni gardırobu da bir o kadar süslüydü; bir zamanlar jüriye verdiği gülücükler de kocasının sosyeteden arkadaşlarına verdiği gülücükler kadar sahteydi. Balo salonu dansının püf noktası akışkanlık yanılsamasını sürdürmekti; kişinin ayaklarının hareketinin, sergiledikleri görkemli taşıyıcılıkla hiçbir ilgisi yoktu ve ne de olsa o bir yanılsama ustasıydı.

Müziği özlemişti. Müzik ve yakınlık, kendisiyle aynı adımları atan bir ortağa sahip olmanın verdiği kalp atışlarının uyumu, asla yeniden yakalayamayacağı bir şeydi. Artık *çok* yakındı, istediği her şeyi elde etmeye *çok* yakındı. Bu gece aşması gereken bir engel daha olacaktı ve sonra özgür olacaktı. Şu an için şaşırtıcı derecede zarif partneri ve onun güçlü kolları yeterliydi.

"Bu akşam için herhangi bir isteğiniz var mı?" Fayansların üzerinde süzülürken sesi neredeyse kızın boynunda bir mırıltıya dönüşmüştü. "Nihai sonuç şu olacak

Ama böylesine nazik bir misafirperverlik bir ödülü hak ediyor."

"Rica mı?" diye ciyakladı, üstü kapalı tehdidi görmezden geldi. *Sonuç.*

"Sanırım bunu düşünmem gerekecek."

"Çabuk düşün, tatlım. Rüşvet, zimmete para geçirme, bir hayır kurumunu dolandırma

. Bu gecedен önce yaramazlık listeniz tıka basa doluydu ve şimdi ... kendinizi aştınız. Ama biraz nezaketi çok severim."

Canavarın her şeyi bildiğinin farkına varması, tüm entrikalarının anlamsız görünmesine neden oldu. Hiçbir şey onun kontrolünde değildi ve kapısını çaldığı andan beri de değildi. Müziğin sesi yükseldi ve dönmeye başladı, bir adım bile atmadan adamın kollarının gücüne geri döndü, ani bir ağırlıksızlık taşı eritti. Ne ektiye onu biçiyordu ve bu olası sonucu uzun zaman önce kabullenmişti. ***Bu sonucu değil ama cezayı kesinlikle.*** Bu ceza hapis ya da akranları tarafından alenen aşağılanmak değildi. Yaratık onu kırbaçlayacak, ona işkence edecek, ruhunu kırmak için elinden geleni yapacaktı ama tüm bunlardan önce en azından bir dansın daha tadını çıkarabilirdi.

"Sanırım en çok istediğim şey," dedi titrek bir sesle, hâlâ mükemmel ev sahibesi rolünü oynayarak, "en azından biraz daha böyle dans etmeye devam etmek. Bu kabul edilebilir bir istek mi?"

"Ben de tam olarak bunu bekliyordum tatlım," diye kıkırdadı, müzik tekrar değişirken pençeleri hafifçe tenini sıyırdı.

Odanın köşelerinde her dönüş yaptıklarında, adamın eli kadının sırtının alt kısmında sabitleniyor ve kadın dönüşte adama doğru eğiliyordu. İlk başta, ayak hareketlerini düzgün bir şekilde eşleştirmenin bir yoluydu, ancak pelvisi beklenmedik bir şekilde lezzetli bir şekilde geniş kalçalarına bastırdı, kısa süre sonra düz bir çizgide kayarken bile sürtünmeyi aramasına neden oldu. Kalçalarının bir eğimi, bir

Adımları hızlandı ve kısa süre sonra sanki vücutları kaynaşmış gibi baskıyı sürdürebildi.

Onun bu hareketi canavarın gözünden kaçmadı. Adam aniden döndüğünde nefesi kesildi, bacağını dizinden kavrayıp is karası kalçasının üzerine kaldırarak bir anlık sallanmasından faydalandı ve vücutlarını birbirine bastırırken yıldızlar görmesine neden olacak şekilde onu açtı.

"Bu daha mı çok hoşuna gidiyor, tatlım?"

Davina cevap veremiyordu, nefesi aniden büyük, kabarık pantolonlarla geliyordu. Yaratık onu serbest ayak parmakları yere sürtünmeden hareket etmeye devam edebilecek kadar yükseğe kaldırdığı için artık dansın aktif bir katılımcısı değildi. Elbisesinin kesik yapısı dramatik bir silüet yarattı - köpüklü, sallanan etek dizlerini zar zor sıyrıyor, hafif bir kuyrukla sırtında zarif bir kuyruk oluşturuyordu. Bütün akşam boyunca sürüklenmeden dolaşmak zahmetli olmuştu ama etkisi buna değmişti. Ama şimdi ... şimdi elbisenin tasarımı kesinlikle uygunsuzdu, yaratık bacağını tutarken etek ucu kalçasının üzerine yükseliyordu. İç çamaşırları dayanıksız ve inceydi ve cinsel organının açık dudakları, adam onsuz vals yapmaya devam ederken ona sürtünen kürklü vücudunun kabalığına aynı hızda bastırılmıştı.

Odanın köşesine doğru bir dönüş daha, dönerlerken ona bastıran elin poposunu avuçlamak için düşmesi, bacağının ileriye doğru hareket etmesiyle beyaz bir yıldız kıvılcımı, ürpermesine neden olacak şekilde karıncalanan incisine sürtünmesi. Gece yarısı ziyaretçisinden beklediği hiç de *bu* değildi ama öğrendiği kadarıyla tüm erkekler aynıydı. Kolayca dönüştürülür, kolayca yönlendirilirlerdi. Bu keçi adamın da kesinlikle farklı olmayacağını düşündü, durumu kontrol edebileceğinden bir kez daha emin olarak. *Eğer seni becermek istediğine karar verirse*

seni cezalandırmak yerine, gerçekten şikayet edecek misin? Bırakın doysun ve yoluna gitsin.

Yaylılar ve kornolar, şenlikli valsler ve fokstrotlar, birbiri ardına, müzik plağın yapabileceğini düşündüğünün çok ötesinde devam etti. Partneri hiç yavaşlamadı, Davina'nın bacağını kalçasında biraz daha yukarı kaldırarak onu adeta bir oyuncak bebek gibi taşıdı. Davina'nın aklına gençliğindeki yasadışı öğleden sonraları geldi; kurutma makinesinin köşesine oturmuş, gürül gürül çalışırken, yaşadığı fiziksel hissin adını bile bilmeden kendini zayıf orgazmlara sokuyordu. Dans partnerinin vücudunun hareket ettikçe değişen baskısı, onun bu tatmin seviyesine ulaşması için yeterince sabit değildi, ama yine de her dönüşte kendini nefes nefese buldu, birkaç adımda bir ona karşı eğilmesini sağlayan bir zevk şimşegi.

Onu adama doğru tutan el eteğinin altından kayınca Davina'nın terbiyesi bozuldu, tüm esprili karşılıkları bir tahrik selinde boğuldu. İç çamaşırları mütevazı ama pahalıydı; şeritli ipek, doku inceliğinde ve dokunulduğunda yumuşaktı ve adam bir kez daha döndüğünde uzun, kalın bir parmağın ipeğin üzerinden yarığını sıyırdığını hissetmek neredeyse başını döndürüyordu. İleri geri, klitorisine yavaş, tüy gibi hafif bir masajla, Viyana valsini İngiliz ölçülerinden birine yavaşlarken pençelerin uçlarını ve parmak eklemlerinin hafif baskısını hissetti ve çok geçmeden narin ipek onun uyarılmasıyla nemli ve yapış yapış oldu. Dans ettiği kadar ustalıklarla onu ipeğin üzerinden okşadı ve kontrolü elinde tutma arzusuna rağmen vücudu daha fazlasını istedi.

"Bana öyle geliyor ki tatlım," diye mırıldandı kulağına, kırmızı bir yılan dili boynunun derisini tatmak için dışarı fırladı, "en çok ihtiyacın olan şey iyi bir sikiş. Belki de kocan bu konuda seninle ilgilenme konusunda biraz daha zeki olsaydı, belki de

senin yaptığın yaramazlığı yapmazdı. O aptalca söz neydi? Çubuğu bırak, çocuğu şımart? Aynı şey hırslı küçük eşler için de geçerlidir. Çubuğu bırakırsanız, aşırı enerjisiyle her türlü soruna neden olur. Onu iyi becerirsen uslu durur. Neyse ki senin için tatlım, ben hem zevk *hem* de ceza sopası kullanmaya inanıyorum."

Vücutlarının arasında bir sopa gibi yükselen, sıcak ve kalın kamışın önüne bastırıldığını hissedebiliyordu. Canavar pençelerinin bir dilimiyle onu mahvolmuş külotundan kurtardığında, kendi damlayan seksine bastırmanın nasıl bir his olabileceğini henüz merak etmişti, nefesi kesilirken zevk ve sıcaklık onun içinde çiçek açtı. Bacaklarını belinin etrafına yerleştirirken sihir onu yerinde tutuyor gibiydi, tek başına dans ederken önde giden eli hâlâ onunkini kavriyordu. Artık tamamen açıktı, adamın şişmiş penisi kaygan kıvrımlarına değiyordu ve odanın köşesinde döndüğünde, adamın sikindeki çıkıntıları hissedebildi, şişmiş tomurcuğunun üzerinde kayarak onu çığlık attıracak şekilde, tamamlanmak için çaresiz bıraktı. *Hem zevk hem de ceza çubuğu.*

Canavarın kahkahası karnından başlayıp göğsüne doğru ilerleyen yavaş bir gümbürtüydü. Kendisine karşı titreştiğini, vücudunda yankılandığını, müstehcen ağzından pelüş siyah kadife gibi karanlık bir dalga halinde çıktığını hissedebiliyordu. Ona daha fazla yardım etmeyecekti. Bunun cezasının başlangıcı olduğunu fark etti: onu ateşe ver ve alevleri körüklemekten yanmasına izin ver.

Davina'nın nefesi kesilmişti, boşalma ihtiyacı geceye başladığı diğer tüm arzularını yavaş yavaş yok ediyordu, çünkü adamın her dönüşü ona bacakları adamın beline bu şekilde sarıldığında yaşayabileceği doruğa dair bir ipucu veriyordu ... ama işi kendisinin yapması gerekiyordu. Mızızlandıığında

Hayal kırıklığı içinde müziğin sesini yükseltti, parlayan kırmızı gözleri yüzünde dingin bir gülümsemeyle kapandı. Adamın kokusunda sarhoş edici bir şey vardı; soğuk, baharat ve pırıl pırıl narenciye'nin tuhaf karışımı, kızın ona doğru eğilip içine çekmesine neden oluyor, bu baş döndürücü karışım sadece tahrik olmasını artırıyordu. Kalçalarını oynattı ve nefesi kesildi, ihtiyacı olan sürtünmeyi buldu, sadece bir an için bile olsa, tam olarak ihtiyacı olan şeyi... ne yapması gerektiğini fark etti, yanakları renklendi.

Adam vals yapmaya devam ederken Davina'nın karnında bir sıcaklık birikti, kalp atışları kulaklarında gümbürdüyor, kalçalarının arasındaki nabız atışlarıyla eşleşiyordu. Davina onun bunu hissedip hissetmediğini, ne kadar ıslak olduğunu anlayıp anlayamadığını merak etti; onun hızlanan nabzını hissedip hissedemediğini. *Elbette hissedebilirdi, bu onun için bir oyundu.* Geceye sonucu kontrol edebileceğini düşünerek başlamıştı, misafirinin de bir oyun oyuncusu olacağını fark etmemişti ama bunu kontrol edebilirdi. Eğer oyun oynamak istiyorsa, ona ne kadar iyi oynayabildiğimizi gösterelim.

Kalçalarını ilk kaldırışı, kayarken boynundaki tutuşunu kaybetmesine neden olmak için neredeyse yeterliydi, amının şişmiş dudakları onun horozunun eşit derecede şişmiş çubuğunun etrafına sarıldı, vücudunun ağırlığı onu bir yangın direğinden aşağı kayıyormuş gibi düşürdü. Bir kez ... iki kez ... üçüncü kez kendini ona doğru kaldırdığında haykırdı, müziği kıran sınırsız bir zevk çılgılığı. O anda utancı kayboldu, adamın sertleşmiş aletinin klitorisine verdiği zevk dünyada önemli görünen tek şeydi. Davina bir canavar gibi, bir hayvan kadar akılsızca, giderek daha fazla ulaşabileceği bir zevk dalgasını kovalayarak ona doğru hamle yaptı. Dans partneri onun bu onursuz görüntüsüne yine güldü ama Davina bunu umursamayacak kadar kendinden geçmişti. Sonunda boşaldığında, üzerlerinde yükselen ağacın ışıkları bulanıklaşarak milyonlarca gökkuşağı ışığına dönüştü, kendinden geçme dalgası onu alıp götürürken göbeği müzikle birlikte sıkıştı.

Adam onu kaldırıp sikinin şişkin başını açıklığına doğru yönlendirdiğinde tepki verme şansı olmadı.

"Senin bu aç küçük amcığını gereceğim," diye gülümsedi, sivri dişleri ve parıldayan kırmızı gözleri parlayarak, "ve seni başından beri becerilmen gerektiği gibi becereceğim, tatlım, içindeki yaramazlığı dışarı atacak kadar sert."

Bu çok fazlaydı, her santimi onu vücudunun yapabileceğinin çok ötesinde geriyormuş gibi hissederken, karnından dışarı çıkacağından eminken çığlık atmak istedi. Sıkıca, çok sıkı bir şekilde sıkışmıştı, bir homurtuyla dibe vurduğunda gözlerinde yaşlara neden olan bir yanma. Adam hareket etmeye başladığında nefesini içine çekti, çığlık atmaya hazırlandı ... onun yerine içindeki çıkıntıların baskısını hissettiğinde inledi, sikinin sıkı sıkılığı onu neredeyse hıçkırmasına neden olacak şekilde ovuşturdu. Adam onu ciddi bir şekilde kullanmaya başladığında, Davina kaybolduğunu anladı. Bu yaratıkla oyun oynamayacak, üstünlük sağlayamayacaktı. Onu bir oyuncak gibi becerdi, kalçalarını kavradı ve onu bir kol gibi sikinin uzun, kalın uzunluğunda yukarı ve aşağı kaldırdı.

"Çok yazık, canım benim," dedi sohbet eder gibi bir ses tonuyla, kadın dağılırken boğazından çıkan sesler onu bir kez daha akılsız bir hayvan gibi gösteriyordu. "Eğer bu kadar iyi becerilseydin ve düzenli olarak cezalandırılısaydın, iş bu noktaya gelmeyebilirdi. Bir kuzu kadar uysal olabilirdin, aklın sinsi planlarını düşüneyecek kadar zevkten bulanmış olabilirdi. Keşke... Pişmanlık için çok geç ama."

İkinci kez boşalırken kasları adamın etrafında acı verici bir şekilde kasıldı, şişen telleri kesen bir feryat, horozunun etrafında kenetlendi ve onu sıcaklığıyla doldurdu, oda çılgınca döndü. Merdivene doğru düştüklerinde tekrar haykırdı, güzel ağacının ışıkları

neredeyse onu kör ediyordu. Onu vahşı bir hayvan gibi kızdırma sırası ondaydı, dişlerini neredeyse takırdatacak kadar sert bir şekilde içine giriyordu.

"Dediğim gibi, ne yazık ki artık çok geç. Yine de sana bu son konaklamayı teklif ettiğim için mutluyum, tatlım. Ne kadar yaramaz olursa olsun, güzel davranışlar bir ödülü hak eder. Şarap ve bu güzel dans için teşekkür ederim."

Adam yakıcı bir sıcaklık patlamasıyla boşaldı ve kadının bacakları bunun baskısıyla tutuldu, adam doruk noktasına doğru ilerlerken vücutlarının müstehcen, özensiz vıcık vıcıklığı müziği bastırdı. Onun kendisini doldurduğunu, taşırdığını, sıcak salgısının kalçalarından aşağı aktığını ve kışının altında birikerek elbisesini bozduğunu hissedebiliyordu. Adam çekildiğinde, bu bir şişenin tıpasını açmak gibiydi. Harcadığı şey içinden fışkırdı, kasları beklenmedik boşlukla yeniden kasıldı. Davina yapışkan sıvının basamaktan damlamasını, dökülen şarap ve biriken kanla karışmasını, grotesk bir görüntü oluşturmasını izledi.

"Eğer kocan senin yaramazlığını becerseydi, bu hale gelmeyebilirdi," diye düşündü ve basamakların dibinde sert bir şekilde çarpılmış, kırık kristallerin kar taneleri gibi onu çevrelediği yere işaret etti.

"Şarap yüzünden benimle tartışmamalıydı. Öylece bırakamazdı, peşini bırakamazdı. Aşağıda ne kadar şarabı olduğunu biliyor musun? Partim için bir fiçı alsam ne fark eder ki? Hizmetçiler istediğim gibi fiçıdan kurtulmuş olsalardı, kayıp olduğunu bile bilmeyecekti. Kendi gelirim olduğundan emin olduğum için beni suçlayabilir misin? Bir kız soğukta dışarı atıldığında kendini geçindirebilmelidir."

Kahkahası yankılanan bir çınlamaydı, doğaüstü bir şekilde uzatılan kayıt nihayet sona eriyordu.

"Şimdi beni cezalandıracaksın." Sesi titriyordu ama sebat edeceğini söyledi Davina kendi kendine. Onu dövebilir, kırbaçlayabilir, istediği şekilde işkence edebilirdi. O dayanacaktı. Her zaman olduğu gibi.

"Korkarım hayır, sevgili kalbim. Krampus'un cezaları hâlâ kurtarılabilecek olanlar içindir. Senin için çok geç Davina Devlin, ama bir dansı paylaştığımız için mutluyum."

Adamın ayağa kalkışını, geniş merdivenin dibindeki kanların üzerinden geçip kürklerini yeniden giyişini izledi. Kayışlarındaki çanlar düz ve neşesizdi, içini ürperten soğuk bir sesi vardı. Kürklerini yeniden giymiş, bir kez daha soğuğa çıkmaya hazır bir halde sepeti kaldırdı.

"İçeri girme vakti geldi, sevgili kalbim. Korkarım yolun sonuna geldik."

Kaçmaya çalışabilirdi. Merdivenleri koşarak çıkıp evin içine saklanabilir, soğuğa doğru koşabilir, dövüşebilir ve ısırabilirdi. Bunun yerine orada sessizce oturdu, adam onu kolayca kaldırdığında itiraz etmedi. Ne de olsa ilahi intikama inanıyordu. Sepetin içine bırakıldığında sepet boş görünüyordu ve dünya karardı.

Mele Kalikimaka, ya da: Tatil

Iuradaki havanın günün her anında tatlı bir plumeria kokusuyla parfümlendiğine kendini inandırmak neredeyse mümkündü. Elbette bu bir palavraydı, çünkü eğer dikkat edilirse mutfaktaki yağ tutucuların, yemek odalarında ve banyolarda kullanılan endüstriyel dezenfektanın ve servis koridorlarında kümelenen çalışanların sigara dumanının kokusu alınabilirdi. Yine de sarp kayalıklar, yemyeşil bir doğa ve uçsuz bucaksız kristal mavisi bir denizle çevrili bir yerde hayal kurmak kolaydı. Koku, her arkasını döndüğünde başının üzerinden geçen, boynuzlarına takılan ve sarkık şapkasını yamultan çiçeklerin durmaksızın devam eden alayından geliyordu, ancak günlük kurnazlığın ek unsurunu memnuniyetle karşıladı. tatil köyünün etrafını dolaştı.

O sırada telefonu kabinin küçük tik ağacından masasının üzerinde vızıldadı, yukarıda bahsi geçen lei'nin yanında durduğu ahşap yüzeyde titreşti ve kasırga bardağının parlak mavi içeriğini yaygarasıyla alt üst etti. Bir an sonra ses kesildi, ardından bir sesli mesaj zili geldi ve homurdandı

Kürek kemikleri arasındaki lezzetli baskı, çiçeklerin tatlı kokusu bir kez daha zihnini bulandırıyor. Ofis olduğunu bakmadan anlamıştı. Kız dirseklerini kullanarak, onun gibi ufak tefek birinden beklediğinden daha güçlü bir şekilde sırtına sapladı ve yine de inlemesine neden olan bir noktaya vurdu.

İhtiyacı olan şey bu tatildi. Uzaklaşmak, dinlenmek için zaman. Noel o yıl büyük bir hışımla geri dönmüştü ve beraberinde tipik intikam ve öç alma dileklerini de getirmişti - siyaset yüzünden parçalanan aileler, sosyal medyadan cesaret alan amcaların bayram yemeğinde ortalığı birbirine katması, çocukların iflah olmaz bir şekilde şımartılması ve sevgililerin bir kez daha ilişki dışı kaçamaklar yapması. Sezonun başından beri durmaksızın ayakta, ev ev geziyor, şaplak üstüne şaplak atıyordu ve ayın beşindeki bayram günü, hak ettiğinden daha azı olmayan uygun bir övgü olmuştu.

Mevsimsel telaş için uygun bir pozisyon almıştı. İnsan kadınla geçirdiği aylar iyi geçmişti: iyi dinlenmiş, iyi beslenmiş ve iyi becerilmişti. Bir ev faresine dönüşmek korktuğu kadar kötü olmamıştı, çünkü kız istekli, hevesli bir yalvarıcıydı - memnun etmeye hevesli, çılgılık atmaya hevesli ve haklıydı - güzelce kızarmıştı. Her gün işlediği suçlar için bir ceza skalası yaratmak hoş bir oyalanmaydı; bu cezaları uygulamak her ikisi için de bir zevkti.

O uyurken ışıkları açarsa ya da çok fazla gürültü yaparsa - kucağında geçirdiği zaman, huş ağacı dalları ve avucuyla onu düzeltirken kıvrınarak, aleti vücutlarının arasında yükselirken kıcının pürüzsüz kıvrımında kayarak, parmakları sıcak yarığına bastırarak ve

ıslaklığıyla kaplanıyordu. Kızın saçları uzun ve kalındı ve Noel Baba'nın dizginlerini tuttuğu gibi elinin etrafında kıvrıyor, onu bir bakkal şekeri gibi emerken başını yönlendirmek için kullanıyordu, en sevdiği akşam aktivitesi, daha da içeri iterken sıkı tutuyor, öğürürken kaçmasına izin vermiyordu. Sikinin emilmesinden daha çok zevk aldığı çok az şey vardı ve ağzın onu iyi emmesi hiçbir zaman önemli olmamıştı, ama kız onu bu şekilde en iyi nasıl memnun edeceğini tam olarak öğrenmişti, bu onun lehine büyük bir işaretti.

Onun sevdiği şekilde şnitzel yapmayı öğrendi, gerçek bebek yerine dana etiyle, kabul etmek zorunda kaldığı bir sıkıntı ve cızırdayan yağ tavaasının üzerinde dururken - ısrar ettiği yetersiz önlükten başka hiçbir şey giymeden, onu arkadan alacak, horozunun her itişinde onu sıcak ocağa daha da yaklaştıracaktı. Kızgın yağ fişkırırken bir homurtuyla taşaklarını kadının içine boşaltıyor, arada bir zar zor örttüğü göğsünün kremi küreciğini yakalayarak inlemesine neden oluyordu. Adam çekilirken titreyen elleriyle cızırdayan şnitze çeviriyor, sıcak tohum fişkırıyor, bacaklarından aşağı akıyor ve yere dökülüyordu, görülmeye değer bir manzaraydı.

Sezonu tekrar geçirmek için mükemmel bir yoldu, hak ettiğinden daha az değildi - ama nihayet ayrıldığında, karnı toktu ve azımsanmayacak bir rahatlama hissetmişti. Yola geri dönmek, yapması gereken şeyi yapmak iyi hissettiriyordu... ve itiraf etmek istemese de başka nedenler de vardı. Kız dün gece onu bıraktığı yerden başını kaldırmıştı, döllerini hala kalçalarına bulaşıyordu, yuvarlak, tabak gibi gözleri dökülmemiş yaşlarla doluydu. Sepetini toplarken onun burnunu çekmesini görmezden gelmiş ve kız geri dönmesi için yalvardığında da hiç oralı olmamıştı.

Bunun akıllıca olmayacağını biliyordu. Kız cezalandırmaktan zevk alıyordu, kayışının acısını hissetmeye hevesliydi ve yıl boyunca her hevesini yerine getirmişti ... ama aynı zamanda yumuşak, sıcak ve tatlı kokuluydu ve kendini onun pelüş kıvrımlarının ve açık bacaklarının zevklerinde kaybetmek çoğu zaman dalları ve sert sözleri olmadan gelmişti. Dürüst olmak gerekirse, *çok sık*.

Birden fazla kez onun yatağının rahatlığında, küçük bir kuzu kadar mutlu bir şekilde önüne kıvrılmış olarak uyandı ve daha da mantıksız bir şekilde - kolu onun etrafında olurdu, sanki onu yakın tutmak için örtülür, yumuşak sıcaklığını ona bastırırdı. Dallarını ona doğru hiç kaldırmadığı, saçını çekmek ya da küçük yaramazlıkları için onu cezalandırmak için hiçbir neden bulamadığı, vücudundan zevk aldığı ve karşılığında ona eşit zevk verdiği, uzun dilini her gün onun üzerinde kullandığı günler geçerdi. Onu becerirken klitorisini yalıyor, zevkinin doruğa ulaştığı ve tatlı amının etrafında sıkılaştığı anın tadını çıkarıyor, bunu yaparken kıcını tokatlama ihtiyacı hissetmeden içine boşalıyordu, tam olarak bu birleşmeyi tercih etmeye başlamıştı!

Dolapları yeniden düzenlemiş, kendi düzeninin onun saçma sapan bardak ve güveç tabakları koleksiyonuna göre daha iyi olduğuna karar vermiş, bulaşık makinesinin her sabah boşaltılmasını sağlamış, eşyaları tam olarak gitmeleri gerektiğini düşündüğü yere koymuştu. O zamana kadar *tüm* yüksek teknoloji aletlerini kullanmayı öğrenmiş, yatak takımlarını haftada birkaç kez yıkamayı kendine görev edinmişti. Krampus, çarşaf kurutucuya yerleştirilirken, paraziti önleyen lavanta kokulu bir kare eklediğini kendine hatırlattı ... ama bu, neden daha sonra bir sürü havlu koyduğunu veya çamaşır sepetini çamaşır makinesine boşalttığını tam olarak açıklamıyordu, narin çamaşırlarına zarar vermeyecek soğuk su ayarlarını kullandığından emin oluyordu.

şeyler. Eve döndüğünde ev işlerinin bittiğini görünce sevinçle haykırırdı - dudaklarını onun çenesine bastırmak için eğildiğinde, geçmişteki sevgililerinin nasıl olduğunu merak etmesine neden olan saçma bir tepki.

. ve güzeldi.

Onun konumundaki birine yakışmayan bir davranıştı, düşünmesi bile rahatsız ediciydi ve kalsaydı neler olabileceğini düşündükçe ürperiyordu. Bunun yerine gitti; karanlığın içinde gözden kaybolurken onu bir yığın halinde yerde yatarken, yapışkan, kaka bulaşmış kalçaları açık kapıdan gelen soğuk Kasım alacakaranlığında soğurken bıraktı. Tatil sezonunun coşkusu onu meşgul ediyor ve onu aklından çıkarmasına neden oluyordu ve Krampusnacht geldiğinde, olması gerektiği gibi *duyguları* olamayacak kadar meşguldü. Tatil geçti, masraf raporları ödendi ve bir kez daha tok bir karın ve sıcaklık arzuladı ... ama bu özlemi gidermenin başka yolları da vardı.

Güney Pasifik'te her şey dahil lüks bir tatil köyünde iki hafta, sepetini cafcaflı, palmye desenli bir gömlekle, dallarını tropik içeceklerle ve burnundaki çinko şeritle takas etme şansı. Buradaki yerliler için o bir turistten başka bir şey değildi, güneşin ve sörfün tadını çıkarmak, yüzünü deniz ürünleriyle doldurmak ve *duygular* gibi rahatsız edici şeyler hakkında herhangi bir düşünce harcamamak için orada bulunan tamamen bilinmeyen bir varlıktı. Hiçbir ceza ya da karşılık beklentisi yoktu, hiçbir iş beklentisi yoktu, tam da yoğun tatilden sonra ihtiyacı olan şey.

Birkaç gece önce tiki barda kucağına oturmak için sıraya giren ipeksi saçlı yerliler merhamet dilememiş ya da canlarını yakmasını istememişlerdi - sadece kendilerine içki ısmarlamasını istemişlerdi. İkisi, göğüsleri yüzünde sallanırken boynuzlarına hayranlıkla bakmış, bir diğeri ise onu okşamıştı

Suyun yüzeyinin altında, minik eller onun koyu kırmızı aletinin çevresini sarmak için zorlanıyordu. Gece, kumların üzerine serilmiş yumuşacık bir battaniyenin üzerinde sona ermiş, kıkırdayan üç kız bacaklarını iki yana açarak çarşafın üzerine dizildiklerinde soluk soluğa kalmışlardı. Uzun diliyle kızların klitorislerini gıdıkladı ve siki tatmin olana kadar her birini sırayla becerdi, dalgalara doğru sendelerken toynaklarının etrafını saran suda sıcak salınımı cızırdıyordu.

Denize dökülürken memnuniyetle gülümsemişti, bu yolculuğa çıkma kararından memnundu. Kimse onun kim olduğunu ya da nereden geldiğini bilmeye ihtiyaç duymuyordu, kimse ne kadar kalacağını sormamıştı. Bu iyi bir şeydi, çünkü kendisinin de hiçbir fikri yoktu.

Telefon masanın üzerinde tekrar vızıldadı, titreşimi daha ısrarlı görünüyordu. Uzakta geçirdiği zamanı kabaca bölenin kim olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu, diye düşündü tekrar, ofisten aradıklarını ve tam dönüş tarihini öğrenmek istediklerini anlamak için ekranı görmesine de gerek yoktu. Peki.

. şişman adam kışını öpebilir, diye düşündü kızın güçlü elleri kaslı kalçalarından yukarı doğru hareket edip Noel Baba'nın öpmeye hazır olduğu söz konusu kışının kalçalarına bastırırken. Geçen Noel'den sonra ortadan kaybolmasından hoşnut olmamışlardı, Atölye'deki yokluğundan rahatsız olmuşlardı, bu da onu büyük adamın orada da ele geçirildiğine inandırmıştı. "Bu yıl biraz daha anlayış bekliyorum," diye küstahça konuşmuştu koca adam, tatilden sadece birkaç gün sonra onu iyi döşenmiş ofisine çağırırken. "Her seferinde aylarca ortadan kaybolmana izin veremeyiz. E-postalara cevap vermediniz, görüntülü görüşmelere katılmadınız. Bu hâlâ bir iş ve hazırlık ekibinin iletişime geçebilmesi gerekiyor, anladınız mı?"

Gerçek eşya onunkiyle bu kadar az benzerlik gösterirken, *bu kutsal neşeli* efsanenin günümüzde ve bu çağda hala nasıl sürdürüldüğüne dair hiçbir fikri yoktu.

dünyanın dört bir yanındaki mevsimlik stajyerler. Geniş, fıçı göğüslü ve ağır dövmeli bu iri adam hiç de *neşeli* değildi. İçkiden sürekli kan çanağına dönmüş açık mavi gözleri, gülümsemesinden göz kırpan cafcacflı altın taçları, dikenli beyaz kirli sakallarla kaplı gıdıları: genç annelerin kıymetli yüklerini emanet edecekleri türden biri değildi. O bir gangsterdi, her zaman öyleydi, masanın üzerindeki cam kutuyu süsleyen şeker kamışları kadar çarpıktı. Krampus gözlerini devirdi, iri adam ters ters baktı, uygun anlaşma sesleri çıkardı ama yine de insan kızın adresini vermeyi reddetti. Noel Baba kükrerken, onu içeri alan yirmi iki yaşındaki resepsiyon görevlisinin, patron tarafından kışına bir tokat yemeden önce, yeni Bayan Claus olmadan önce kaç kez baştaki yarrağı yalaması gerektiğini merak etti.

Bağımsız bir müteahhit olarak ofise hiçbir borcu yoktu, diye hatırlattı kendi kendine, kızın şok edici derecede güçlü başparmaklarının kas kabarıklığına yaptığı baskı tıslamasına neden oluyordu. Tüm Noel Kasabası'nda sezonluk işlerde en çok çalışan kış oydu ve bir molayı *hak* ediyordu, diye düşündü Krampus öfkeyle. Onlara ne zaman döneceğini söylemesine gerek yoktu, belki de hiç dönmeyecekti! Eğer ofis onu rahat bırakmazsa, sahil masajlarını metal dedektörü bulgularıyla destekleyecek ve sürekli olarak tatil köyünde yaşayacaktı.

"Dön lütfen." Yuvarlanırken kızın hafif aksanlı sesi hoş bir cıvıltıydı, yeni pozisyonundan telefonu kolayca avuçladı ve sonsuza dek susturdu. *Noel Baba kışımı öpebilir ve iyi bir ölçü için yiyebilir. Şu anda birine ihtiyacın olursa Belsnickle'ı ara. Ben tatildeyim.*

* * *

Bu ilk kez akvaryumda olmuştu. Köpekbalıklarından oluşan bir tünelde geziniyor, elinde bir mai tai ile zarif yaratıklara hayranlıkla bakıyor, kendi işine bakıyordu ki sırtında gözlerin baskısını hissetti. Kendisini koruyan sepetinin ağırlığı olmadan bu kadar açıkta hissetmesi, bir kaplumbağanın koruyucu kabuğu gibi ona bu kadar bağımlı hale gelmesi garipti. Bunun yerine, geniş sırtı turuncu ve pembe günbatımlarıyla süslenmiş koyu mavi ince bir kumaş tabakasından başka bir şeyle kaplanmamıştı, görünmeyen bir varlık onu içine çekerken neredeyse yok gibiydi.

Yuvarlak cam tünelin yansımasında gözlemlediğine göre, güzel ve dolgun bir kadındı; fildişi tenli, dolgun kıvrımları ve altın sarısı saçları vardı. Pembe havlu kumaştan bir güneş elbisesi yanaklarının pembe elmalarını ortaya çıkarıyor, çukurlu ayak bilekleri pembe parmak arası terliklerle eşleşiyordu. Kolunu uzatmış, kendisinininkine benzer turist kıyafetleri giymiş tıknaz bir adamın elini tutuyordu. Adam yaşlı bir çiftle sohbet ediyordu ve ileriye doğru birkaç adım atmıştı ama kız olduğu yerde sabitlenmiş, hareketsiz ve aval aval bakıyordu. Krampus beklemeye karar verdi. Şimdiye kadar kimse ona aldırış etmemişti; o da kız kadar hareketsiz kalacak ve ona eşlik eden ailenin ilerlemesini bekleyerek kızı hareket etmeye zorlayacaktı. Plan işe yaradı, yarayacağını biliyordu ama kız köşeyi dönüp gözden kaybolana kadar dik dik baktığını hissetti, rahatsız edici bir kıl gibi silkelendi. *Kahrolası turistler*, diye düşündü içkisini yudumlarken.

* * *

O günden sonra kızı daha önce nasıl fark etmediğini merak etti, çünkü kız gittiği her yerde kötü bir kuruş gibi ortaya çıkıyordu. Akvaryumu gününbirlik ziyaret ettiklerine dair ilk umudu boşa çıkmıştı, çünkü kızın ve yol arkadaşlarının da tatil köyünün konukları olduğu belliydi. Onu havuzda gördü, piyano barda gördü, gittiği her lanet yerde gördü ve her seferinde aynı şey oldu: geniş, mavi gözlerle bakıyor ve çenesi gevşek bir şekilde sarkıyor, o hareket ettikçe başını çevirip onu takip ediyordu. Onun tepkisi başlangıçta yoldan geçen herkesten korktuğu bir tepkiydi, ama geldiğinden beri onu tanıyormuş gibi bakakalan tek kişi oydu.

Akvaryumda geçirdiği öğleden sonraki üçüncü günün akşamına kadar harekete geçmedi. Büfede ilerleyip tabağını kral karidesle doldururken kızın gözlerini sırtında hissetti. O sabah gözlem güvertesinde kristal mavisi suyun üzerinde dururken de kızın gözlerini sırtında hissetmişti, o öğleden sonra masaj kabininden çıkarken de kızın gözlerini üzerinde hissetmişti, tatil köyünün yemek salonuna girdiği anda da kızın safir ağırlığını hissetmişti. Ti-yapraklarla süslü güneş şapkasını alnına biraz daha indirerek tabağındaki piramide bir karides daha ekledi ve arkasındaki septuajenarın oflamasına aldırmadı. Kızın kim olduğu umurunda değildi ve ziyafetini mideye indirmek için gölgeli bir köşedeki masaya doğru ilerlerken onu aklından çıkardı.

Tanınmak, sohbet etmek umurunda değildi ama tatlı masasından döner dönmez radara yakalanmama umutları suya düştü. Tombul ve güzel, melek gibi bir yüzü vardı.

masasında oturuyordu. Neredeyse görünmez sarı kirpiklerle çevrili mavi gözleri, toynaklarını karo zeminlere vurarak yaklaşırken genişledi. Kızın gül goncası ağzı bir balık gibi açılıp kapandığında, huzur içinde parfesinin tadını çıkarma umudu yok olarak öfkeyle durdu.

"Sen-sen ... sen osun!" Sesi büyük bir sırrı paylaşıyormuş gibi kısılmıştı ve Krampus dilini şaklatarak yerine oturdu ve meydan okurcasına bir kaşık dolusu çikolata şekerlemesini yuttu. *Elbette* Alman'dı. Bavyeralı, Münih'in dış banliyölerinden, aksanına bakarak bir tahminde bulunması gerekirse, neredeyse kendi arka bahçesinden.

"Herkes birisidir, liebchen. Eğer öyle olmasaydık, o zaman herkes hiç kimse olmazdı. Açıklamalara bakılırsa, bu biraz zayıf. Neden kendi masanıza dönüp varoluşun anlamsızlığını düşünmüyorsunuz ve bırakın da ben de tatlımın tadını çıkarayım."

Onun küçümseyici ses tonu karşısında kızın alnı şaşkınlıkla kırışırken, kütük gibi parmakları masanın kenarına kıvrıldı. "Sen Krampus'sun," diye tısladı, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Sen . . . çocukları çalmak için mi buradasın?"

Zengin, çikolatalı katmanların arasına yerleştirilmiş romlu pandispanyanın tadını, kız ona ağzı açık bakarken çıkarmasının imkânı yoktu ve onu kovmayı başarana kadar ikinci kez yukarı çıkma fikri kesinlikle söz konusu bile olamazdı.

"Çocuk çalışıyor gibi mi görünüyorum? Yoksa yemeğimi bölüyormuşum gibi mi görünüyor? Şu anda bu seçeneklerden sadece biri doğru tatlım ve eğer söylediğin kişiysem, Yaramazlar Listemde olmayı *gerçekten* istiyor musun?"

Bu tehditle birlikte sert sesine bir hırıltı karışmasına izin verdi ve tehditkâr bir şekilde öne doğru eğildi. Pembe yanakları karardı, tökezleyerek

masadan kalktı ve büfenin etrafında toplanan insan kalabalığının içinde kaybolmadan önce ona son bir kez bakmak için geri döndü.

Krampus bir hışımla arkasına yaslandı ve bunun yeterli olacağını umdu. Bu küçük meşgul bedenin çılgınca suçlamalarla tesis güvenliğine koşup mükemmel tatilini bozmasına izin veremezdi. *Umarım buna gerek kalmaz,* diye düşünerek tatlısına döndü ve birkaç dakika sonra kaşığını parfe kabının dibine sürttü. *Bundan kesinlikle birkaç saniye*

. . . ve belki biraz daha karides. Yine de, bir kez daha büfe sırasına yanaşıp bir grup kontrolden çıkmış, denetimsiz çocuktan kaçarken, belki de hizmetlerinin burada değerli olabileceğini düşündü. Bir şaplak odası, aileleri onları böyle bir yere getirmeyi göze alabilen ve günün geri kalanında personelin bakıcılık yapması için havuza bırakan aşırı ayrıcalıklı veletler için yerinde disiplin. *Karşılığında bana vermeleri gereken tek şey oda ve yemek.*

* * *

Eğer bu üstü kapalı tehdidin, gözleri faltaşı gibi açılmış bu kadını vazgeçirmeye yeteceğini düşündüyse yanıldığını, ertesi gün öğleden sonra kadın dirseğinin dibinde belirlediğinde anladı.

"Yaramazlar listenizde olsaydım ne olurdu?"

O popoyu çiğ çiğ küreklerdim ve iyi bir önlem için sikimde boğulmanı sağlardım.

"Liebchen, sen hayatında hiç yaramazlık yapmadın. Eğer listeme girmeye çalışıyorsan, bunun senin için iyi gitmeyeceğine söz verebilirim."

Sarışın kaşları birbirine yaklaştı, dolgun pembe dudakları büzüştü. Tarçın ve un kokuyordu, doğranmış tereyağı ve soğuk girdaplar ... *bir*

Fırıncı. Hayır, diye düzeltti, koklamak için saçından bir tutamı parmaklarının arasına aldı.

- Adam eğildiğinde gözleri büyüdü, ağzı şokla açıldı, boğazından küçük bir nefes çıktı - *fırıncının karısı.*

"Bunu nereden biliyorsun?" diye fısıldadı kadın ve adam gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. Bavyera'da bile soru sorma cüretini gösterebiliyorlarsa, koca adamın erişim alanı daralıyor olmalıydı.

"Ben her şeyi bilirim, hayatım. Bunu hatırlasan iyi edersin. Şimdi, kışt. Bir daha beni rahatsız etmeye gelme."

Ama akşam yemeğinde onu tekrar bulmuş, o gecenin özel tatlısından iki tane taşıyarak karşısındaki sandalyeyi çekmişti. *En azından öğreniyor*, diye düşündü alaycı bir tavırla, fikrini değiştirmeden önce kat kat fincanı elinden kaptı. Dersini almıştı: diğer sandalyeyi yarın kaldıracaktı.

"Yaramazlar listenizde olsaydım bana ne *yapardınız?*"

Limon ve beyaz krema, ince ladyfingers katmanları ile ayrılmış, fincanın dibine doğru grappa. ***Kesinlikle*** bir tane daha alacaktı. Bu tatil köyünden biraz göbekli ayrılacaktı, diye düşündü pişmanlıkla, parlak lezzetin tadını çıkarmak için lal rengi gözlerini kapattı. Gözlerini açtığında kız hâlâ orada oturmuş, bekliyordu.

"Seni dizlerimin üzerine yatırırdım. Hiç çıplak teninde dalların ısırığını hissettin mi? Bir kayışın acısını? Seni kıpkırmızı, el izlerimle morarmış halde bırakırdım. Ertesi gün hamur yuvarlarken ve fırınlarınızın üzerinde eğilirken, her hareketiniz cezanızı hatırlatırken nasıl davranacağınızı düşünüyorsunuz?"

Böyle bir şekilde cezalandırılmanın dehşetinden mi yoksa adamın aslında her şeyi bildiğinin bir kez daha ortaya çıkmasından mı, emin değildi.

"Hepsi bu mu?"

Öfkeyle nefesini dışarı üfledi.

"Hayır tatlım, öyle değil. Sana şaplak atarken ara verirdik ve ben de sana sikimi yedirirdim. Öğürme refleksin var mı? Eğer varsa, kısa sürede seni bundan kurtarırız. Ağzını bir amcık gibi, zevkim için bir oyuncak gibi kullanırdım. Hiç lanetin ateşini tattın mı, ufaklık? Benimki yanan bir adalet çubuğu ve seni onun sıcaklığıyla boğarım."

Bu şiirsel süsleme *onun* kulaklarına bile gülünç geliyordu ve bu saçma kitabe karşısında neredeyse kendini güldürecekti ama kız pür dikkat onu dinliyordu.

"Ne kadar çırpınırsan çırpın, ağzını tıkarsan tıka, nefes alamaz hale gelersen gel fark etmez, çünkü çırpınışların bana sadece daha fazla zevk verir. Boğazını doldurana kadar durmayacağım ve sonra hemen şaplak atmaya geri döneceğiz, çünkü hak ettiğin şey bu. İstedtiğin bu mu ufaklık? Boğazının sikimin kılıfı olmasını mı? Kıçına şaplak atarken yanan döllerimin çenenden aşağı akmasını mı?" Kız, adamın dili kadar kızarmış, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış, gözleri yemek tabağı gibi olmuş, elleri masa örtülerine dolanmıştı. "Şimdi masana geri dön, liebchen, seni odama sürüklemeyen ve şimdi tam olarak bunu yapmadan ve iyi bir önlem için seni becermeden önce. Kocana böyle mi dönmek istiyorsun? Krampus'un kucağına düşmüş bir fahişe olarak mı? Git ve bir daha beni rahatsız etmeye gelme. *Git!*"

Kadın masadan atlayıp koşarak uzaklaştı ve adam rahat bir nefes aldı. *İşte bu kadar. Gerçekten de yargının yakıcı çubuğu!* Homurdandı, kendisinden aşırı derecede memnundu. Bir daha onu rahatsız etmeye gelmeyecekti, bundan emindi ve eğer gelirse, verdiği sözü sonsuza dek yerine getirecekti.

* * *

Gerçeęi güvenilir bir şekilde tahmin etme yeteneğini ne zaman kaybettiğine dair hiçbir fikri yoktu. Bu, Dara kızının evinde geçirdiği, çok yumuşak ve tatlı olduğu için misilleme olarak toynaklarıyla çarşaflarını parçaladığı, yemeklerinin, saçlarının kokusunun ve amının tadının tadını çıkardığı, olması gereken şeyle bağlantısını tamamen kaybettiği sonsuz aylar içinde olmuş olmalıydı: zayıf duygulardan arınmış bir ceza hakemi. O zaman olmalı, diye dūřündü, kahvaltıdan kısa bir sūre sonra, denize bakarken, creampuff dirseğinin dibinde belirip alanını işgal ettiğinde.

"Ya Yaramazlar Listesi'ne *girmek istersem*?"

Öfkeyle parmaklarını şıklattı, kuyruğunu sinirli bir şekilde salladı. *Her zaman listede olmak istiyorlar, bu yūzden ...*

"Öyle mi tatlım? Noel çok uzakta, Krampus'un saldırısını hissetmek için o kadar bekleyebileceğini dūřünüyor musun?" Kızın verdiği cevap onu řoke etti. Artık herhangi bir řeye şaşırması o kadar nadirdi ki, ama bu kūük cūretkār kızın uzanıp taşaklarını avulaması karşısında nutku tutuldu, tıpkı azgın bir atōlye elfi kadar kūstahtı. Onların bu şekilde okşanması *ok* hoşuna gitmişti ve yanakları kızarmış ve nefesi kesilmiş gibi gōrūnse de onu sıkarken sıkıca kavramıştı. Eęer kesesini kavrayışı bir gōsterge ise kocasının fırınındaki şekerli lezzetler iyi yoğrulmuştu ve onu elinde yuvarlarken zevk iniltisi boğazına takıldı. Aleti kılıfında kalınlaştı ve eęer bōyle devam ederse kırmızı ucu dışarı çıkmak için yalvaracak, odasına geri dōnmesini ve onu oğleden sonra eğlencesi olması için sūrūklemesini gerektirecekti.

"Planın bu mu ufaklık? Eğer canavarı uyandırırın, bunu sonuna kadar götürmekten başka  aren kalmaz."

"Biliyorum," diye karşılık verdi, tekrar çekiştirip sıkarak. "Beni odana geri götüreceğini söyledin ve-"

Tam olarak bunu yapmak istiyordu; kalın kalçalarını iyice germek ve ayakta duramayacak hale gelene kadar onu becermek istiyordu, kremsi beyaz teninin her yerinde el izlerini bırakmak, ağzını ve amını eşit şekilde doldurmak istiyordu... ama kızı bir gölge olarak görmekten bıkmıştı. Ona hemen bir ders vermezse tatilinin kutsallığı tehlikeye girecekti. *Yaramazlar Listesi'nin neleri içerdiğini görsün.*

Parmaklarını şıklatmasıyla birlikte tatil köyü eriyip gitti. Ilıman, tropik havanın yerini Alp ayazının ısırığı aldı; plumeria'nın tatlı kokusu keskin k knarlar ve kar tarafından silindi. Orman, hem onun hem de büyük adamın evi olan, eski büyülerin ve yaratıkların doğduğu, kayalık ve görkemli, siyah bir alandı. Eski tanrılara h l  bu ormanı çevreleyen yerlerde tapılıyordu ve onun büyüsünün en güçlü olduğu yer de burasıydı. Krampus, Noel Baba'nın güçlerini yeniden şarj etmek için h l  burayı ziyaret edip etmediğini ya da yeni dünyanın l kslerine ve internetten sipariş vermenin kolaylığına o kadar alışmıştı ki bunun artık bir gereklilik olmadığına mı karar verdiğini merak ediyordu.

"Neredeyiz biz?!"

Kızın sesi panik içinde bir  nlemdi, gözleri bir geyik gibi fırlıyordu ve adam güldü, yüksek sesle, uzun uzun ve acımadan güldü. Ne de olsa kızın istediği buydu. Adam, turist kıyafetini sepeti ve  anlarıyla değiştirmiş, tüm sezon boyunca kapı önlerinde göründüğü zamanki kadar tehditk r bir şekilde kızın üzerinde duruyordu.

"İstediğın buydu tatlım," diye düşüncelerini yineledi, sesi sert bir cızırtıyla çıkıyordu. "Krampus tarafından cezalandırılmak istiyordun, değil mi? Bu orman çok eski, çok kadim. Ağaçların kokusunu alabiliyor musun, yaşlarını koklayabiliyor musun, gözlerini hissedebiliyor musun? Bu ağaçlar yeni tanrılarınızdan daha yaşlı ve *Noel* olarak bildiğiniz şey burada doğdu."

Parmaklarını bir kez daha şıklattı ve kız çırılçıplak kaldı, mavi güneş elbisesi iç çamaşırlarıyla birlikte yok oldu, onu çelik grisi kış gökyüzünün altında çıplak ve savunmasız bıraktı. Yuvarlak kalçaları ve kalın uyluklarıyla o da güzelce kızaracaktı. Adamın bakışları altında titredi, süt gibi teninde tüyler diken diken oldu. Krampus kıkırdadı, ağır göğüslerini avuçlamak için durakladı, meme uçları soğukta sıkıca büzülmüştü. Omuzlarını titreten hızlı küçük nefesler, daha önceki cüretkâr cesaretinin yerini almıştı ve ondan yayılan korku kokusuna acımasızca gülümsedi. Yakında öğrenir, diye düşündü, onu sırtladığı ağaca uzandı ve ürkek bir çığlıkla dizinin üzerinden çekmeden önce ihtiyacı olan şeyi kopardı.

"Cezalandırılma zamanın geldi, liebchen. Belki ileride ne dilediğine dikkat etmeyi öğrenirsin."

İlk vuruşta haykırdı. Cezaya ya da sapkınlıklara alışık değildi, hayatında bir gün bile yaramazlık yapmamıştı. Onu tekrar ve tekrar dövdü ve her seferinde küçük bir çığlık attı, süt beyazı teni onun eylemlerini hemen kanıtlıyordu. Kıcı kalın ve yuvarlaktı, uzun kış gecelerinde sarılmak için yalvaran türdendi ve her vuruşta dalgalanıyordu, güzel bir gösteriydi. Onu becerirse, geniş, kaprin kalçaları için lezzetli bir yastık sağlayacağına karar verdi, ki hala yapabiliirdi.

Bir düzine kirpikten sonra duraklayan adam, kızın tenindeki kırmızı yaralara hayranlıkla baktı. Adam avucunu onun üzerinde yumuşattığında kadın inledi, avucunun

Parmakları cinsel organının dudaklarını yokladı. *Krampus'un Yaramazlar Listesi'nde olmayı istemek buraya kadarmış*, diye düşündü pişmanlıkla, dokunuşunu yumuşatarak. Korku cesaretinin önüne geçmişti, artık parlak tropik güneşin altında olduğu kadar cesur değildi ve acı çekmeyi bekleyerek gerildi. *Cezayı hafifletmek için biraz zevk*, diye düşündü, amına yavaş daireler çizerek sürtündü, klitorisini zevk almaya ikna etti, onun için ıslanana ve parmaklarını balına bulayana kadar durmadı. Onu ovalarken tenini tekrar kokladı, saçlarının ilk kokusunu doğruladı: temiz ve tatlı, sevgi ve inanmazlık ve yanlış yerleştirilmiş cesaretle dolu, hayatında yaramaz bir gün geçirmemişti. O iyi bir kızdı, Noel intikamı onu hayatına sokmadan önce Dara'nın olduğu kadar iyi bir kızdı - nezaket ve anlayışla doluydu.

Bu aptal yeni tanrılara tapanlar yanlışlıkla iffetin iyiliğin, iffetin ve dindarlığın işareti olduğuna inanıyorlardı, ama bu kadim ağaçlar daha iyisini biliyorlardı. Tutkuda ya da özgürce sevmekte bir suç yoktu, çünkü başkalarıyla zevk almak bu insanların neşeyi ifade etmek için sahip oldukları yetersiz yollardan biriydi ve eski tanrılara tapanlar bunu biliyordu. Ritüel seks ve zevk her zaman eski kutlamaların bir parçası olmuştu ve bu tür eğlencelerin değişim rüzgârlarına yenik düşmesi talihsizlikti... tıknaz fırıncının nasıl bir mücevhere sahip olduğunu bildiğini ve her gün tatlı küçük karısının amını bu kadar iyi ovduğunu umuyordu.

Uzun dili, tadına bakmaya karşı koyamayarak sallanıyordu ve kız tahmin ettiği kadar tatlıydı, her gün yapılmasına yardım ettiği ikramlar kadar tatlı. Adam onu yaladıkça kızın korku dolu iniltileri yumuşak, soluk soluğa inlemelere dönüşüyor, dili karşı koyamayacağını bildiği bir acımasızlıkla klitorisinin üzerinde geziniyordu. Yeterince emin, neredeyse hemen ürperdi.

Kalın parmakları kızın içine girdi, kız boşalırken bileğini sert bir şekilde pompaladı ve elini kızın sularıyla doldurdu.

O iyi bir kızdı, tatlı bir kızdı ve böyle bir iyiliği ödüllendirmek kesinlikle iş tanımının bir parçası değildi, ama onu tatmayı bitirmediğine karar verdi. Ayrıca, siki partiye katılmaya can atıyordu, taşakları ihtiyaçtan zonkluyordu ve kendi zevkini aldıktan sonra ondan zevk almak daha kolay olacaktı. Onu dizinin üzerine çevirdi ve kız haykırdı, onu kaynağından içmek için yüzünü amına indirdiğinde boynuzlarına tutundu.

"Oh ..." diye inledi, yumuşak, nefes nefese bir nefes vererek kalçalarını kaldırdı, o cüretkârlığın bir kısmı geri döndü. "Oh, ja . . . ja, ja . . ."

Krampus'a karşı hareket ederken boynuzlarını kaldıraç olarak kullandı, başı geriye düştü ve güzel bir kızarıklık göğüslerini ve boğazını kızarttı, amını onun burnuna ve ağzına ahlaksızca sürttü. Krampus kendi kendine kıkırdadı, kullanılmasına izin verdi, creampuff'ın yüzünü bir seks oyuncağı olarak kullanmasıyla eğlendi, önceki gün ona karşı yaptığı tehdidin aynısını yaptı. Adam şapırdatıp emerken kadının kalın kalçaları titriyor, tekrar boşalana kadar diliyle klitorisini yıkıyor, kasılmalar onu kasılmaya, sırtını kamburlaştırmaya zorluyordu. Emin olmak için lezzetli bir kedi.

"Çok güzel liebbling, çok lezzetli bir ikram. Acıyı dindirmek için biraz zevk almayı her zaman sevmişimdir." Adam onu yakındaki bir çam ağacının dibine dikip ellerini bir çırpıda gövdesine bağlayınca kızın gözleri irileşti, ağzı bir karış açık kaldı. "Umarım işimizin bittiğini düşünmemişsindir, sevgili kızım. Korumam gereken bir itibarım var, biliyorsun. Sence bütün gün etrafta dolaşıp güzel küçük amcıklar yalasaydım kimse benden korkar mıydı? Dünyadaki her kadın beni aramak için can atardı! Hayır, cezan henüz bitmedi. Yaramazlar Listemde olmak *istemiştin*, hatırladın mı?"

Ağacın iğneleri yumuşak ve yaylıydı, ama onun ellerinde, görevi için iğneye dönüştüler. Ağır ve dolgun göğüslerinin süt gibi yuvarlak küreleri, önce birini sonra diğerini avuçladığında avuç dolusundan taşıyor, onları yoğururken ayaklarını omuz genişliğinde açıyor, meme uçlarını sertleştirmek için sıkıştırıyordu. Krampus uzun dilini bırakarak kızın klitorisini bir kez daha buldu ve kız, orgazmından dolayı hâlâ şişmiş olan hassas küçük inciye gıdıklarken iç çekti. Dünyada iyi bir kızın amından daha lezzetli bir tat ve çığlıklarından daha tatlı bir ses olmadığını düşündü. Çam iğnesi meme ucunu deldiğinde klitorisine baskıyı artırdı ve boğazından kopan sesin zevk mi, acı mı yoksa her ikisinin korkunç, *harika* bir kombinasyonu mu olduğundan emin değildi. İkinci iğne sertleşmiş tepeye temiz bir şekilde saplandı, eski bir büyüünün dalgalanması onu görünmeyen bir bağla ağaca bağladı ve Ruten'ini bir kez daha aldı.

Dallar çıplak amcığına vurduğunda ciyakladı ve çırpındı, kısa süre önce ona zevk verdiği yeri ısırды, dört, beş, altı kırbaç. Sekizincisinde Krampus bohçasını bıraktı. Aleti dışarıdaydı, aç ve kalındı ve daha fazla direnemedi. İçinden eski bir büyü akıyordu, onu taşıyan orman tarafından canlandırılmıştı, sikiinin başını ve taşaklarını zonklatan bir enerji. Ormanın kadim gücü kızı kaldırmasına yardım etti, çığlığı ormanda dalgalanırken onu meme uçlarından tutarak gövdeden yukarı çekti, sikini kolaylıkla içine sokabileceği kadar yükseğe.

Parmaklarının sıkı kavrayışı kalçalarında çürükler bırakacaktı, çünkü parmakları onun kırmızı etinde erimişti, sıcak ve harikaydı, derin, itici bir tempo ayarlamadan önce horozunu tamamen içine sokuyordu. Krampus, bunu ona vermeliydi, diye düşündü - kız büyük bir mücadele verdi. Narin küçük ayağı

Böğrüne saplanmak, onu kendisinden uzaklaştırmak için küçük yumruklarını çılgınca salladı. Kız ona sımsıkı sarılmıştı, sıkı ve ateşliydi ama adam daha ateşliydi. Taşakları ağrıyordu, dökülmek için can atıyordu ve kızın talihsizliğine bir kez daha kıkırdadı - günün erken saatlerinde, dalgalı denize sürtünme şansı bulamadan onu rahatsız etmişti. Günün ilk dökülüğü en uzun ve en sıcak olanıydı, en büyük yüküydü ve umutsuz boşalma ihtiyacı orman tarafından besleniyordu. Kız çığlık atmayı kesmemişti, hâlâ çam iğneleri tarafından kanla kaplanmış meme uçlarından asılı tutuluyordu ama panik içinde acı dolu çığlıkları, bir sonraki sesine kıyasla bir iniltiydi.

Dersini aldığını umuyordu, diye düşündü Krampus salıverilişini kükreyerek haykırırken, yanan tohumunun ilk patlamasıyla rahmini sular altında bıraktı, attığı çığlık kulakları yırtan bir çingiraktı. Krampus taşakları kasılırken itmeye devam etti, dili bir kez daha klitorisini yalamak için düştü, onun orgazmının kendi orgazmını uzatacağını ve yükselteceğini biliyordu. Kız Krampus'un bakımlarına karşı çırpındı, artık onun amına getirdiği zevki istemiyordu, artık onun şaplaklarını istemiyordu, artık onun Yaramazlar Listesi'nde olmak istemiyordu.

. ama vücudu cevap vermekte çaresizdi. Onu becermeye devam etti, boşalmaya devam etti, klitorisini dillemeye devam etti, ta ki kadın sikinin etrafında kenetlenene kadar, çığlığı titrerken hıçkırığa dönüştü ve adam inledi, kadının onun etrafında sıkılmasından zevk aldı.

Adamın parmaklarını şıklatmasıyla kadın yere düştü, meme uçları serbest kalıp sikine saplanınca göğüsleri serbest kaldı ve adam kadının vücudunu kendi vücuduyla örtmeden önce ormanın zeminine yuvarlanmalarına izin verdi. Kadim ağaçların altındaki ince iğnelerden oluşan battaniyeye çılgınca sürtünerek, kuyruğunun ucuyla kendi göt deliğini gıcıklayarak ve etrafta onu dolduracak bir atölye elfi olmasını dileyerek ona doğru itmeye devam etti.

"Unutma, liebchen," diye tısladı kulağına, sonu yaklaştıkça hızını artırarak, "Yaramazlar Listemde olmak *istemezsin*. Sen iyi bir kızsın. İyi bir kız olarak kal ve Krampus asla kapını çalmasın." Taşakları son bir kez kasıldı, tamamen boşaldıklarında omurgasında bir zevk dalgası hissetti, kız feryat ederken içine son bir kez fişkırdı ve sonra işi bitti.

Yeniden güneşli güverteye çıktıklarında, Pasifik'in yumuşak dalgaları uzakta beyaz şapkalar oluştururken kız haykırdı. Güneş pırıl pırıl parlıyordu ve adam boynunu çevreleyen orkide ve plumeria çiçeklerini kabartarak taktığı şapkayı bir kez daha düzeltti. Kızın kıyafeti de aynı şekilde eski haline dönmüştü: güneş elbisesi yerindeydi, meme uçları bu güney pasifik tatil beldesine gelmeden önceki kadar pürüzsüz ve lekesizdi, cildi morarmamıştı ve saçları dağılmamıştı. Küçük, dumanı tüten bir ayrıntı dışında, her şey sanki hiç olmamış gibiydi: bacakları adamın menisine bulanmış, amcığı hâlâ adamın bol salgısıyla damlıyor, şüphesiz külotunu da ıslatıyordu.

"Umarım mutlusundur, liebchen. Tam da söz verdiğim gibi. Bugünü unutma, çünkü ne zaman istersem seni o ormana geri götürebilirim. "Bir kokuyu asla unutmam." *Ya da bu kadar tatlı bir amın tadını.* "Şimdi git. Bir daha yemeğimi bölersen sana yardım ederim."

* * *

O gece Poké ve taş yengeci, kālua domuzu ve daha fazla kral karidesiyle ziyafet çekti, gecenin parfe özelliği karda çilekti ve üç tanesinin tadını çıkardı. Ateş dansçılarının sergilediği etkileyici gösteriyi izledi,

zarif, etekli kadınların dans programının tadını çıkardı, şenliklerden sonra tükettiği kalorilerin bir kısmını yakmak için sahilde uzun bir yürüyüş yaptı. Neşeyle burayı sevdiğini düşündü; sıcak havayı ve lezzetli yemekleri, olgun etlerin bolluğunu ve tatlı kokulu çiçeklerin rahatlatıcılığını seviyordu ... ama haftalardır kaçındığı bir şey yürürken midesini burktu, creampuff tarafından ateşlenen bir şey.

Eve gitmeye hazırdı.

Dilinde tuhaf bir tadı olan bir kelimeydi ve bu yabancı tuhaflıktan hoşlanmıyordu. Geceleri etrafında kıvrılabileceği, kendisi gibi diğer kâbuslardan koruyabileceği iyi bir kıza sahip olmayı seviyordu. Tatlı, temiz kokusu, nefis tadı . . . geri dönmeye hazırdı. Noel Baba'nın Atölyesi'ne geri dönme düşüncesi artık savunulamazdı ve ağacında kış uykusuna yatmak için o kadim ormana geri çekilerek geçirdiği önceki yıllar onu üşütmüştü. Dara kızını bulmaya ve kapısının ona hâlâ açık olup olmadığını görmeye hazırdı. Açık olmaması onu durduracak değildi ama yine de. Öyle olmasını umuyordu ve bu da yabancı bir duyguydu.

* * *

Ertesi sabah yine mükemmel bir gündü: gökyüzü uçsuz bucaksız bir masmavi ve aşağıdaki dalgalar insanlarla dolu kristal berraklığında bir genişlikteydi. Krampus, servis koridorundan gelen mentollü sigara dumanının da farkında olarak, plumeria ile tatlandırılmış havayı yavaşça ciğerlerine çekti ve mükemmel görüşünün bozulmasına omuz silkti. Belki de o gün bir masaj daha yaptıracak ve o akşam da kendisine boyun eğdirecek bir çift bulacaktı. Burada atölye çalışanları gibi kimse olmayacaktı, hiçbir şey kendini şu anki bayanın dar amcığına gömmek kadar zevkli olamazdı.

Claus, ren geyiği şekil değıştircilerinden birinin kalın mızrağını taşaklarına kadar içine sokmuştu. Hiçbir şey tam olarak böyle olamazdı ama bunu yapabileceğinden emindi.

Oynayacak bir çift bulma düşüncesi, sikiinin daracık bir amcığa, sikiinin de daracık götüne gireceğı neşeli düşüncesi, küçük bir el bileğini kavradığında bozuldu.

"Beni geri götürebilirsin, belki?" Kremalı geniş mavi gözlerini dikmiş, şeffaf kirpiklerini kırpıştırarak ona bakıyordu. Arkasında, aynı derecede taze ve nazik kokan fırıncı duruyordu. "Bunu tekrar yapabilir misin? Ağaça birlikte? Kocam da izleyebilir mi?"

Yaramazlar Listesi, diye düşündü öfkeyle, kaşlarını çatarak elini geri çekti. *Yaramazlar Listesi, Yaramazlar Listesi, Yaramazlar Listesi! İki için de Yaramazlar Listesi!* Mükemmel öğleden sonrası onun kurnaz gözleri karşısında kayboldu, lezzetli akşam düşünceleri . . . Krampus başını eğerek durakladı. Bu sayede aramak için biraz zaman kazanacağını düşündü. Kendilerini bu kadar istekli bir şekilde sunan bir çift varken parmaklıklar arasında alıcı bir çift aramaya gerek yoktu. Taşakları onaylarcasına kasıldı ve çiftte dişlerini göstererek gülümsedi. Her ikisi de özünde iyiydi, bu açıktı ... ama belki de *Yaramazlar Listesi*'ne yapılan bu ekleme o kadar da korkunç olmayacaktı.

Tepede bir martı ciyakladı ve dalgalar çarptı ve Krampus gülerek fırıncının ve karısının bileklerini kavradı. Buradaki güneşi ve sıcaklığı seviyordu ve belki de gelecek yıl Dara'yla birlikte geri dönecekti . . ama bunu düşünmek için zamanı yoktu, ayaklarını uzatmak için zamanı yoktu. Lord Krampus'un yapması gereken işler vardı ve işini çok seviyordu.

İyi Bir Kızın Zaferi, ya da: Herkese İyi Geceler

Tsandalyesinde bir adam vardı.

Kar yumuşak bir şekilde yağıyordu ve siyah gökyüzüne karşı sokak lambasının halesiyle aydınlanıyordu. Krampus sokakta durduğu yerden, deri koltuğa uzanmış, başı uykuda arkaya eğilmiş, televizyonun beyaz-mavi ışığı solgun tenine yansıyan bir beden görebiliyordu. İnsanlar vefasız ve kaprisliydi ve her zaman tutunacakları bir sonraki şeyi ararlardı ... ama hayatları çok kısa, çok kırılgandı. Dünya büyük ve soğuktu ve onlar, sınırlı görüş açıları ve küçük zihinleriyle onun sadece küçük bir parçasını algılayabiliyorlardı. Bu umursamaz dünyayı birlikte göğüsleyebileceği bir eş aradığı için kızı suçlayamazdı.

. . . Ama bu *onun* sandalyesiydi. *Onun* yumuşak, tatlı kokulu insanı, sezon dışında yeniden ele geçirilmesi gereken eğlencesi. Bulunduğu noktadan kızı göremedi - kız k o l t u ğ u n köşesinde bir kedi gibi kıvrılmış, tığ iğneleri

ne de mutfakta silueti görünüyordu. Saatin geç olduğunu fark etti, hâlâ uyanık olması için çok geçti, çünkü her sabah erkenden kalkıp işine gidiyordu.

Yumuşamıştı. Yutması acı bir haptı ama yine de yutmak zorunda kaldı. Onun evinde aylarca rahat bir yaşam sürmüştü; kolunun altına sokulmuş, uyurken küçük yüzünü göğsüne bastırılmış, elinin kırmızı izi kışının her yerindeyken çok fazla gece geçirmişti. Onu yatakta tek başına, soğuk çarşafların engin denizinde küçücük bir topun içine kıvrılmış, onu sıcak tutacak kimse olmadan, onu güvende tutacak koruyucu bir kol olmadan düşününce içinde kara bir öfke kabardı. Eğer bu insan bu konuda asgari olanı bile yapamıyorsa, Krampus kesinlikle kızın arzuladığını bildiği şekilde onu tatmin ettiğine güvenemezdi; utanç duyduğu, utanç ve suçluluk duyduğu, kesinlikle saçma olan ama yine de arzuladığı şeyler. Sadece *onun* tatmin edebileceği bir arzu.

Gökyüzü aydınlanıncaya kadar sandalyesindeki adamı izledi, geç kış şafağı ufukta ahududu lekesi gibi belirmişti. Ayrılma vakti gelmişti, ama geri dönecekti, karar verdi, alıntıyı dikkatle izleyecekti.

Saçını kesmişti. Yine bir şafak vakti sabahıydı, yine bir sabahı izleyerek geçirmişti. Uzun samur saçları kısacık kesilmişti, kalkması gerekenden çok daha erken bir saatte mutfağında dolanırken çenesinin yanından zar zor sallanıyordu. Lavabonun yanındaki tezgâhta duruyordu ve adam onun reçel sürdüğü kruvasanı ya da iş yerinin yakınındaki Hollanda fırınından aldığı, aşırı derecede düşkün olduğu poffertjes'i hayal etmeye çalıştı. Krampus kahvaltısının içeriğini öğrenmeden önce ocağa döndü ve beklediği çaydanlık yerine küçük bir tencereyi kaldırdı. Krampus onun tencerenin kehribar rengindeki içeriğini bardağına boşaltmasını izledi, bir çubuk tarçın çıkarırken ciyaktı

sıcak tavadan. Bu da çok iyi bildiği bir sestî - onun küçük yips ve viyaklamaları, içine gömüldüğünde nefes nefese kalıp inlemesi ve ona şaplak attığında acı çığlıkları; uyurken çıkardığı minik, kedi yavrusu iç çekişleri ve onu yalnız bırakmadan önce sepetini toplarken titreyerek burnunu çekmesi. Hazırladığı şeyin gizemi ortaya çıkarken onu izledi: kupasının üzerinde yüzdürdüğü bir mandalina dilimi, burnunun altında tutmak için iki eliyle kaldırdı, gözleri kapanırken koyu kirpikleri soluk teninde dalgalandı.

Yeterince görmüştü. Durum tahammül edilemezdi ve derhal düzeltilmesi gerekiyordu. Adaletin hakemiydi, dengeyi yeniden kurdu ve Yaramazlar Listesi'ndeki herkese cezadan sonra kendilerini affettirme şansı verdi . . ama Dara iyi bir kızdı, kendisi bu gerçeği tartışsa bile. Sonuçta bu tür şeyleri belirleyen kişinin yatak odası tercihleri değil, kalbinin içeriği, cömertliği ve fedakârlığıydı. Dürüstlerin işlerine karışmak onun işi değildi ... ama durumu kendi lehine ayarlayabilecek birini tanıyordu. Herhangi bir konuda yardım almak için büyük adama gitmekten çekiniyordu ama hiç değilse, diye hatırlattı Krampus kendine, baharatlı elma şarabı ve portakal kokusunu içine çeken kızın görüntüsünden uzaklaşırken sepetini biraz daha yükseğe kaldırarak, Claus'u en az kendini tanıdığı kadar iyi tanıyordu. Noel Baba bir gangsterdi, bir hayduttu, hep öyleydi ve hep öyle kalacaktı ve Krampus Noel Baba'nın tüm cesetlerinin nereye gömüldüğünü biliyordu. İkisi de aynı kara ormandan, aynı eski büyüden doğmuştu ve gerekirse tatil ikizine eşit statüde olduklarını hatırlatacaktı.

Ayarlaması kolay olmuştu. Büyük adam sonuçlara, bir durumun kendisine nasıl fayda sağlayabileceğine, ne gibi avantajlar elde edebileceğine ve tepeden ne gibi ek nimetler koparabileceğine önem verirdi. Krampus eve vardığında

Birkaç gün sonra, Güney Pasifik'te cep telefonlarının çekmediğini ve cevapsız mesajları alır almaz geleceğini açıkladıktan sonra, ama *vay* canına, aktaracak ilginç haberleri yok muydu, koca adam ayaklarını masaya dayamış, dikkatle dinliyordu.

Dönüş uçağında böbürlenmiş bir insan vardı, kendi tatil hediyesi karşılama işini kurmayı hedefleyen biri. Noel Kasabası'nı sonsuza dek işsiz bırakacak bir uygulama için A turunda fon bulmuştu, parlak fikrini Silikon Vadisi'nin en büyük risk sermayedarlarına götürecekti ve Krampus, yakın dostu Noel Baba'nın, kendisi ve tüm işsiz elflerle birlikte *Atölye*'de kıkırdayan banliyömlüler için şımarıklık yaparken sahne arkasındaki atölye elfleri tarafından şeker kamışının emilmesine hazır olduğunu umuyordu. Krampus konuşurken iri adamın kırmızı teni koyulaşmış, dünyanın dört bir yanındaki kuklalarının giydiği kıyafet kadar kırmızıya dönmüştü, dişlerini sıkarken altın taşları parlıyordu.

Ayağa kalktıklarında Krampus'u sırtından alkışlamıştı. İyi bir dost, sadık bir çalışan, gerçek bir Christmastown profesyoneliydi. İnsanın sözlerine dikkat etmesi, onu takip etme ve adresini not alma öngörüsüne sahip olması çok iyiydi. Noel Baba buradan sonrasını hallederdi, her zaman hallederdi, endişelenecek bir şey yoktu. "Sadece planlama ekibine ne zaman döneceğinizi önceden bildirdiğinizden emin olun," diye uyardı kapıdan, parmağını yaramaz bir çocuğa hitap ediyormuş gibi sallayarak.

Krampus pişman görünmek için elinden geleni yaptı, kapıdan çıkarken masadan bir nane şekeri aldı ve resepsiyon görevlisine göz kırptı. Kapı arkasından kapanırken park yerinin gri çamuruna bakarak *bunun işin kolay kısmı olduğunu* düşündü.

* * *

Berbat bir yıl olmuştu. Dara içini çekti, konferans görüşmesindeki bir ses vızıldarken masasında kamburlaştı, Şubat ayına sadece birkaç gün kaldığını ve takvimden sadece birkaç hafta işaretlenmişken tüm yılı şimdi adlandırmanın gülünç derecede erken olduğunu kendine hatırlattı. *Yine de yanlış değildi.*

Tatillerini ailesiyle geçirmişti; kuzenleri ve kardeşleri ülkenin dört bir yanına dağıldıkları için artık sade bir ilişkiydi bu, onların yerini ailelerinin hiç tanımadığı ve kendi aileleri de aynı uzak durumdan muzdarip olan arkadaşları almıştı. Yine de, her şeyin yıldönümü olan Noel arifesinde, kanepenin köşesinde oturup anne babasının yemek odasında yabancılarla sohbetini ve kahkahalarını dinlerken, konuk listesi ne olursa olsun iyi bir arkadaş olamayacağını düşünmüştü.

Adam gittiğinde canının bu kadar yanacağını tahmin etmemişti. Bunun geçici bir durum olduğunu biliyordu, evine ve yatağına girmesine izin verdiği bu yaratığın aslında ona karşı hiçbir şey hissetmediğini biliyordu; tatil bir kez daha geldiğinde Noel zamanı öcüsü rolünü yerine getireceğini biliyordu, *tüm bunları* biliyordu ... ama bu onu ağlamaktan alıkoymamıştı, takip eden haftalarda tamamen yoksun hissetmesine engel olmamıştı.

Noel biter bitmez arkadaşları toplanmış, onu evden dışarı sürüklemiş ve kaçınılmaz olarak biriyle tanışmıştı. Bu kişi ona bir önceki yıl Noel'den hemen önce onu terk eden eski erkek arkadaşını hatırlatmıştı. Dara'nın hiç şüphesi yoktu ki bu da onun nasıl bir sapkın olduğunu, arzuladığı korkunç şeyleri öğrendiğinde gidecekti. Sonuç olarak,

Dara kalbini korumak için elinden geleni yaptı ve kaçınılmaz olana hazırlandı. Bu kadar çabuk olmasını beklemiyordu. Akşam yemeği için plan yapmışlardı ve o da kanepenin kenarında oturmuş, adamın arabasının ışıklarının garaj yoluna dönmesini beklemişti... ve beklemiş, beklemiş, minderlere yığılmış, ayaklarını uzatmış, parmaklarını yastığa vururken televizyonu açmıştı. Televizyonu açtığında yeni başlayan tatil romantizmi filmi bir saatten fazla bir süre sonra bitmişti ve o hala orada tek başına oturuyordu. Aradığında açmamıştı, ilk mesajında bir şeyler olduğu için gergindi ve birkaç gün sonra cevap vermeden hayalet gibi dolaştığını fark ettiğinde, ona tam olarak nereye gidebileceğini söyleyen küfür dolu bir tırat attı. *Biri daha toz oldu.* Ve kaçınılmaz sondan önce bu seferkine şaplak yemek istediğini söylemesine bile gerek kalmamıştı, diye kıkırdadı kendi kendine. *Ne kadar ironik.*

İş günü nihayet sona erdiğinde, ne için eve koştuğundan tam olarak emin olmadan eve doğru yürüdü. Birikmesine izin verdiği çamaşırlar ve neredeyse bir aydır açmadığı postalar dışında onu bekleyen bir şey yoktu. İşe gitmek için yan taraftaki Kanton paket servis restoranına gitmesi gerekiyordu, çünkü bir kişilik yemek pişirmek için harcadığı çabayı boşa harcamaktan yorulduğunu biliyordu. Çantalarıyla boğuştu, anahtarlarını aradı ve tökezleyerek kapıdan içeri girdi, çantalarını tezgâhın üzerine yığıldı. Adamın kokusunu hemen aldı.

Aylardır peşinde olduğu bir kokuydu bu; baharatlar, mumlar ve turunçgilli karanfilli oda spreyleleriyle yeniden yaratmaya çalışıyordu ama hiçbir şey onun soğuk, buz gibi hava ve uzaklardan gelen çam kokusuyla yumuşatılmış parlak, sulu portakal kabuğu ve sıcak tarçın kokusuyla tam olarak eşleşmiyordu. Hiçbir şey yaklaşmamıştı ama şimdi içine çekti, gerçek ürün mutfağına nüfuz ediyordu. Kapı aralığında, güneş ışığının silüetinde oturma odasından gelen gri ışık, Krampus'tu.

"Sen gittin." Dara sesindeki dalgalanmayı engelleyemedi ve yumruğunu sıkarken tırnaklarının hilallerini avucunun etine geçirdi, omurgasına biraz çelik koymaya çalıştı. Mutfak ve oturma odası arasındaki kapı aralığını dolduran, kırmızı gözleri parlayan simsiyah bir karaltı ve kalbi acınası bir şekilde çarpıyordu.

"Yapmam gereken bir iş vardı, liebchen. Yaramazlık listem bu yıl oldukça uzundu." "O zaman neden beni ziyaret etmedin?" diye karşılık verdi. "Ben neden senin

Yaramazlar Listesi mi? Orada olmalıydım ve beni cezalandırmak için gelmeliydiniz, neden diğerleriyle birlikte değerlendirilmedim?"

Koridorun sonundan çamaşır kurutma makinesinin gümbürtüsünü duyabiliyordu ve iş çantasından kurtulmak için döndüğünde bulaşık makinesi açık ve boş duruyordu, birkaç gündür tamamlamak istediği bir görevdi, bulaşıklar lavaboya düzenli olarak yığılırken onu başka bir dolap olarak kullanmayı daha kolay buldu, ama lavabo da boştu, hemen gördü, bulaşıklar yıkanmış ve kaldırılmıştı.

Kapıdan içeri adımını atarken kahkahası çeliğin taşa sürtünmesi gibiydi, sert ve gıcırtilıydı. Boynuzları ekstra büyük ve kıvrımlı görünüyordu ve Kasım ayında onu terk ettiğinde görüldüğünden daha geniş ve korkutucu, daha büyük ve daha korkunç görünüyordu. Tatil mevsiminin onu besleyip beslemediğini, verdiği cezaların onu ayakta tutup tutmadığını merak etti. Mantıklı olduğunu düşündü. O bir Noel yaratığıydı ve onun dünyasına ait değildi, gerçekten değil. *Çok fazla şey bekliyordun.*

"Sen yaramaz bir kız değilsin tatlım, hiç olmadın. Hiçbir zaman listemde olmadın ve olacağını da düşünmüyorum."

"Ama-"

"*Bunun* hiçbir şeyle ilgisi yok." O sırada sesine bir kızgınlık notası karıştı, parmakları sabırsızca şıkırdadı. Daha önce durmuştu

Dara onu içine almak için başını geriye eğmek zorunda kaldı. Adamın eli havaya kalktığında nefesini tuttu, havada onun dış hatlarını çizdi ama asla tam olarak dokunmadı. "Kendine sapkın diyen tek kişi sensin tatlım ve seninle aynı fikirde olan insanların hiçbiri senin varlığıyla şereflendirilmeye layık değil. İyi bir kalp, cömert bir ruh, size İyi Listesinde bir yer kazandıran şey budur. İnsanlık tarihinizdeki en aziz kişilerden bazıları hayvanlar gibi becerilmekten, cezalandırılmaktan ve acı çekmekten zevk aldılar ve hala İyi Liste'deler."

Adamın kalın parmakları çenesini kavrayıp başını eğildiği yerden geriye doğru eğerek onu adamın parlayan kırmızı gözleriyle buluşmaya zorladığında olduğu yere mihlanmış gibi hissetti.

"O zaman neden kendimi bu kadar kirli hissediyorum?" Sesi fısıltıyla çıkmıştı ama Krampus sadece omuz silkmekle yetindi ve onu kalçalarından tutup bir oyuncak bebekmiş gibi tezgâhın kenarına oturttu.

"İffetli Hristiyan geyik boku mu? Böyle aptalca ölümlü gelenekleri bırakmalısın. Yaşlı tanrılar böyle aptalca fikirleri umursamaz, sevgilim. Ve her halükarda . . . Şimdilik geri döndüm."

"Şimdilik," diye yineledi, kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. *Şimdilik* yeterince iyiydi.

"Her zaman başka bir Noel olacak, tatlım. İnsanlar var olduğu sürece, Yaramazlar Listesi de var olacaktır."

Ona gitmesini söylemeliydi. Onu dışarı çıkmaya zorlamalıydı, diye düşündü, fae'leri bağlayan misafirperverlik yasalarına başvurmayı denemeliydi, ya da öyle okumuştı, ya da sanki o bir vampirmiş gibi davetini geri çevirmeliydi. Bunun yerine, giysilerini bedeninden sıyrmasına izin verdi, dilinin ıslak sıcaklığının karnından aşağı inmesine ve bacaklarının arasından kayarak ıslaklığına girmesine izin verdi. Dara burnunu adamın kaslarla kaplı kalın boynunun yan tarafına bastırdı ve derin derin içine çekti. Çam ve soğuk kokusu onun hissettiğinden daha güçlüydü.

Hatırlıyordu, ama iyi bildiği baharatlı-turuncu koku hâlâ mevcuttu, tatlı ve baharatlıydı ve kötöleri cezalandırmaktan zevk alan bir yaratıktan bekleyeceği hiçbir şeye benzemiyordu. Nefes nefese kalana kadar oral saldırıyı durdurmadı, bacakları ayak bileklerinden açık tutuldu, omuzlarına dayanana kadar yavaşça kaldırıldı. Doldurulmak, şu anda karnına yaslanmış, kürkklü kılıfından bir meşale gibi yükselen kalın, kırmızı sopası tarafından gerilmek ve yayılmak için çaresiz hissediyordu.

"İhtiyacın olan bu mu tatlım?"

Dara acınası bir şekilde inledi ve amı sıkıştı. İhtiyacı olan şey buydu, umutsuzca ihtiyacı vardı.

"Korkarım önce bir ceza alman gerekiyor, sevgili kalbim. Bir yabancınn pis kokusunu sandalyemden temizlemem gerekiyordu ve bunun için de sana şaplak atmam gerekiyor.

Adam onu beklenmedik bir şekilde omzunun üzerinden çekip koridordan yatak odasına doğru yürüdüğünde Dara irkildi. Dara ne yapacağını biliyordu. Elleri ve dizleri üzerinde yatağın ortasına uzandı ve lavantalı kurutucu çarşafların kokusunu içine çekti. Yatak hâlâ sıcaktı ve adamın geçici olarak yerine geçtiği kişinin kokusunu taşıyan her şeyi temizlediğinden şüpheleniyordu. Krampus, geçen bahar ve yaz boyunca yaşadığı şifonyerin yanına yerleştirdiği büyük sepetten huş ağacı dallarını çıkardı ve damarlarında elektrik kıvılcımları çaktı. Bu tam da onun istediği şeydi.

"Sen iyi bir kızsın, Dara," diye mırıldanarak dalları kızın kıkına indirdi. İlk vuruşta ciyakladı, ikincisinde ve üçüncüsünde de. Dördüncüye gelindiğinde, gecikme süresi neredeyse tamamen ortadan kalkmıştı. Poposuna, kalçalarının arkasına, seksinin açıkta kalan ağzına doğru sürekli bir dal akışı. "Ama artık iyi kızların bile şaplaklanmaya ihtiyacı var.

sonra, onlara hatırlatmak için. Bence ihtiyacın olan şey iyi bir şaplak ve iyi bir sikiş, bu her şeyi yoluna koyacaktır. Sence de öyle değil mi?"

"Evet! Evet, ihtiyacım olan şey bu!"

Tenine inen her darbe tam isabet ediyordu ve yakıcılığı neredeyse dayanılmazdı. Kıvrınmaması gerektiğini biliyordu, çünkü bu sadece ona şaplak atmak için harcadığı süreyi uzatacaktı, sürünerek uzaklaşmak, yatağın üstündeki yastıkların altına saklanmak istese bile.

"Baksana ne kadar da kıpkırmızı olduk," diye memnuniyetle gözlemledi. "Sanırım dersini aldın, tatlım. En azından ilk dersi."

Tıpkı kışındaki dalların durmak bilmeyen telaşı gibi, yanan penisinin girişine doğru bastırması da uyarı vermeden gerçekleşti. Kısa bir an için durakladı, Dara'ya girmeden önce şişkin başını Dara'nın sularıyla kapladı ve başı Dara'nın sıkı sıcaklığıyla sarılınca durakladı. Dara inledi, onu tamamen doldurması için çaresizce geriye doğru itmeye çalıştı. Misilleme olarak, hareketlerini yavaşlattı ve acı verici bir yavaşlıkla içeri itti. Am dudaklarının açlıktan ölmüş gibi santim santim onu yalayarak yayıldığını hissetti, ki öyle olduğunu tahmin ediyordu.

"Lütfen," diye yalvardı Dara, sesi uzun bir iniltiyle çıkıyordu. "Lütfen, daha fazla bekleyemem ve sen gideli çok uzun zaman oldu."

Krampus karanlık ve neşe dolu bir kahkaha attı ama sırtını okşayan eli nazikti, uzun pençeleri tamamen geri çekilmişti.

"İyi kızım bana bu kadar tatlı yalvarırken ona nasıl karşı koyabilirim?"

Adam onu ciddi bir şekilde sikmeye başladığında, Dara hıçkırığa hıçkırığa ağlayacak gibi hissetti. Adamın etrafında titriyordu, kocaman sikinin çevresi ve çıkıntıları içinde sımsıkı duruyordu ve bu dolgunluğun baskısı yıldızları görmesine neden oluyordu. Adamın kirpiklerinin acısını hissedebiliyordu, keçiye benzeyen kalçalarının kaba tüyleri onu acıtıyordu. Muhtemelen yarın oturamayacaktı ama bu rahatsız edici

Acı buna değecekti. Gbeğinin arkasında biriken zevk gittikçe daha da sıkılaşıyor, kalçalarının amansız çekik darbesi, ağır taşaklarının her geçişte ona tokat atmasına ve her itişte içindeki o büyölü noktayı ovuşturmasına yetecek kadar sert bir şekilde horozunu ona doğru sürüyor ve omurgasını sarsan şok zevk dalgaları gönderiyordu. Sihirli bir şekilde geliştirilmiş dili bir kez daha klitorisine doğru kaydığında, işi bitmişti. Kedisi sıkıştı ve gözleri geri yuvarlandı, zonklarken ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı, vücudu sarsılırken onu görme ya da herhangi bir ses çıkarma yeteneği onu terk etti. İçine boşalmadan bir an önce gürleyen hırıltının sırtında titreştiğini hissetti, yanan sıcak tohumunun fıskıran acelesi, taşma tehlikesiyle karşı karşıya kalana kadar onu sular altında bıraktı, sadece hala iten horozu tarafından durduruldu.

Adam sonunda ondan uzaklaştığında Dara kendini yüksekten düşmüş gibi hissetti, başı ağırlaştı ve oda dönmeye başladı. Güçlü kollar ona sarıldı, başı göğsüne düştü, boynu ağırlığını taşıyamadı ve kendini yere bırakılmaya hazırladı. Bunun yerine nazikçe yorganın altına yatırıldı, yanağı adamın göğsüne bastırıldı. Yorgun ve ağırlıydı ve sabah daha kötü olacağını hiç şüphesiz biliyordu, ama aynı zamanda açıklanamaz bir şekilde mutluydu, sanki olması gereken yerdeymiş gibi hissediyordu.

"Şimdi dinlen tatlım. Benim iyi kızım çok uzun bir Noel geçirdi ama artık hepsi bitti."

Onun iyi kızı. Tatilden önce ona hiçbir şey dememişti; Yaramazlar Listesindekileri, yalan söyleyenleri, çalanları ve hile yapanları cezalandırmak için onu terk etmeden önce. *Nazik bir kalp ve cömert bir ruh.* Noel zamanı Krampus tarafından ziyaret edilecek olan listedekileri daha önce kıskanmıştı. Onların cezalandırılmasına içermiş ve listedeki yerlerine göz dikmişti... ama

Dara, belki de bu yanıřtı, diye dūřündū ve narenciye, baharat ve am fısıltısından oluřan bir bulutun ūzerinde uykuya daldıđını hissetti. Belki de iyi bir kız olmanın bir deđeri vardı.

Ne de olsa, Yaramazlar Listesi'ndekileri ziyaret etmişti ... ama eve, onun yanına gelmişti.

* * *

Krampus ve Yaramazlar Listesi geri dönecek . . . gelecek yıl

Yazar Hakkında

C.M. Nascosta Cleveland, Ohio'da yaşayan bir yazar ve profesyonel bir erteleyicidir. Çocukken, Erie Gölü'nde yaşamının insanın doğası gereği ürkütücü olduğu anlamına geldiğini düşündü ve böylece garip ve olağandışı her şeye olan sevgisi genç yaşta başladı. Her zaman canavarları erkeklere, ürkütücü olanı sıradan olana, gölgelerdeki bilinmeyen karanlığı yandaki Çad'a tercih etti. Korkak bir dachshund cinsi kediyle birlikte eski bir Viktorya döneminde yaşıyor ve burada canavar gibi erkeklerin yer aldığı geleneksel olmayan romanslar yazıyor ve Hallmark Channel'ın programa uyup bir paranormal aşıklar dizisi başlatmasını bekliyor.

Yeni kitaplar çıktığında haberdar olmak ister misiniz? Özel kısa filmleri sever misiniz? cmnascosta.com adresinden haber bültenime kaydolun ve özel kısımlar ve yayın haberleri alın. Beni sosyal medyada bulun - hayranlarımla sohbet etmeyi seviyorum!

Benimle iletişime geçebilirsiniz:

 <https://cmnascosta.com>

 <https://twitter.com/cmnascosta>

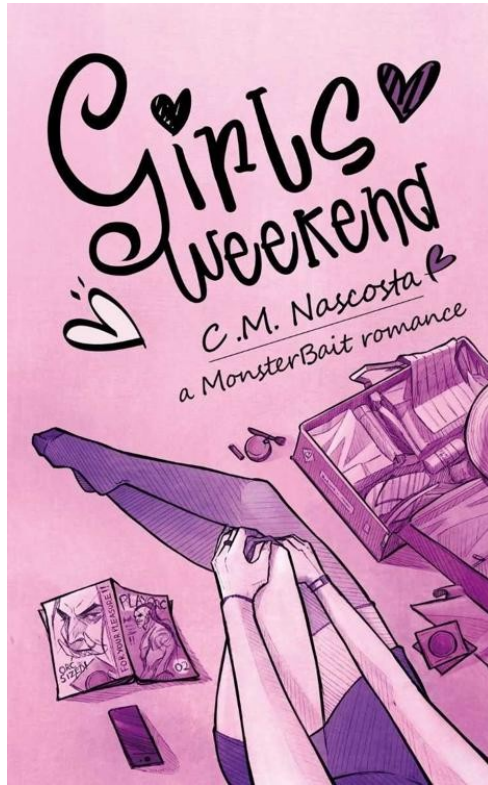
 <https://www.facebook.com/authorcmnascosta>

<https://www.instagram.com/cmnascosta>

Bültenime abone olun:

 <https://cmnascosta.com>

Ayrıca C.M. Nascosta tarafından

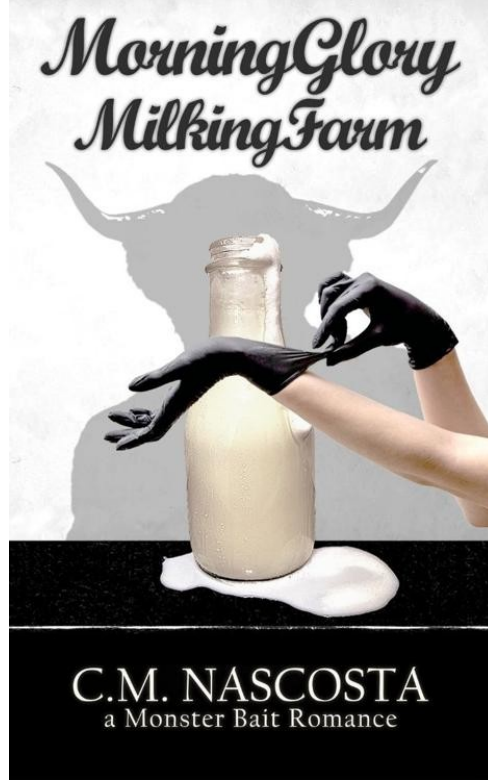

Kızlar Hafta Sonu

<https://amzn.to/3Bu3QY1>

Arkadaşlarla bir hafta sonu, güneşte eğlence ve kocaman, çıplak orklar. Daha iyi ne olabilir ki? Üç banliyö elfi, çapkın sakinleri ve hedonist partileriyle tanınan bir ork çıplaklar kampına seyahat rezervasyonu yaptırdıklarında böyle düşünürler. Ris, Lurielle ve Silva, DTF yerlilerinin tadına bakma ve bronzlaşma planlarıyla gelirler, duygularını yakalamak *için değil*. Lurielle, bir hafta sonu kaçamağından daha fazlasıyla ilgilenen şurup gibi sesli bir beyefendiyle tanıştığında, plana sadık kalmanın söylemekten daha kolay olduğunu fark eder. Hamamdan arka sokaklardaki bir bara uzanan bu yolculuk, Lurielle'in hayatında istenmeyen sonuçlara yol açar.

üç iş arkadaşının ve tanıştıkları orkların hayatları. Karşılıksız seksle geçen bir hafta sonu gerçekten aşkla sonuçlanabilir mi?

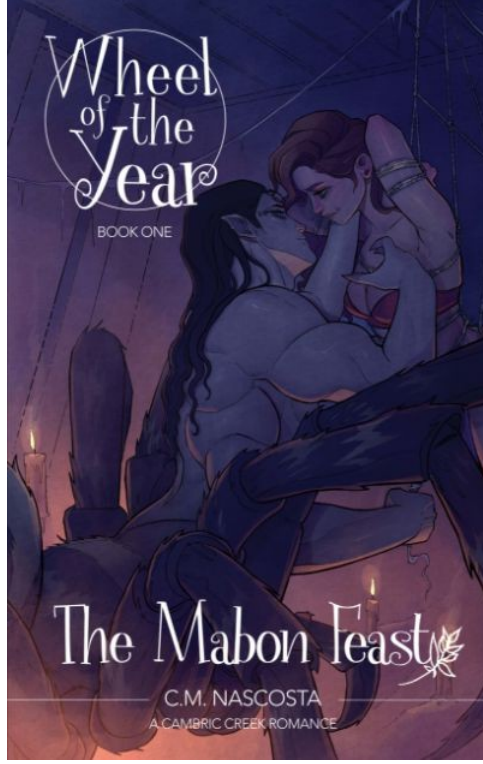

Morning Glory Süt Sağım iftliği

<https://amzn.to/3BvGHV9>

Violet tipik, şanssız bir Y kuşağıdır: yirmili yaşlarının ortasında, aşırı eğitimi ve borç içinde boğulan, ailesinin bodrumuna taşınmanın eşiğinde. Komşu Cambric Creek'te alışılmadık bir iş can simidi olarak belirlediğinde, ona iki eliyle sarılmaktan başka çaresi yoktur. Morning Glory iftliği tam zamanlı çalışma saatleri, tüm sosyal haklar ve deneyim gerektirmeyen cömert bir ücret sunmaktadır - tek bir sorun vardır. Müşteriler A sınıfı sertifikalı birinci sınıf sığır eti ve buna uygun erkeksi, etli bağışlar. Minotorlarla *uygulamalı* alışma Violet'in kariyer seçeneği olarak hiç düşünmediği bir şeydir ama bu fırsatı talihinin tersine çevirmeye kararlıdır. Sert ve kalın sesli bir müşteri çiftlikteki seansları için onu istemeye başladığında, profesyonelliğini korumak ve onu rüyalarından uzak tutmak yapmaktan daha kolaydır. Violet ğrenci kredilerini ödemeye ve isim parasını karşılamaya kararlıdır.

marka portakal suyu ve lig dışı bir minotora tek taraflı aşık olmak planının bir parçası değildir - tabii duyguları o kadar da tek taraflı değilse.

Mabon Bayramı - Yılın Yağı, Bölüm 1

<https://books2read.com/u/b5oLk1>

Oldetowne'da ağaçlarla çevrili bir sokaktaki eskimiş Viktoryen bir evde, Brackenbridge cadıları nesiller boyunca kırılmamış bir çember içinde zanaatlarını icra etmişlerdir - ta ki zincir ona geçene kadar. Meclisinden kovulan, müşteri bulmakta zorlanan ve yaşlanan aile evinin bakımsız kalmasını önlemek için mücadele eden, acı verici derecede beceriksiz cadı Uğur Böceği, ipin ucundadır. Tavan arasındaki yatak odasını gülümsemeyen, örümceğe benzeyen bir araneaen'e kiraladığında, talihinin iyiye doğru değişeceğini umar. Ancak Uğur Böceği bu gizemli örümcek halkı hakkında hiçbir şey bilmemektedir; ne yedikleri, hangi tanrıçaya taptıkları ya da çiftleşme ihtiyaçları hakkında hiçbir şey. Sonbaharın sert rüzgârları yağmuru ve ikinci hasadı müjdelemektedir... ve Uğur Böceği'nin varoluşunun dikişlerine sinmiş gibi görünen tuhaf, baştan çıkarıcı bir koku. Yatak odasının kapısının ardındaki karanlık açlık çekmektedir ve kendini onun ziyafeti olarak sunmaktan acizdir.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.